

Den Europæiske Unions Tidende

C 136 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

11. maj 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødeperioden fra den 18. til 20. januar 2011

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 108 E af 7.4.2011.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 18. januar 2011

2012/C 136 E/01

Europæisk konsensus om humanitær bistand

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2011 om gennemførelse af den europæiske konsensus om humanitær bistand: midtvejsrevision af handlingsplanen og vejen frem (2010/2101(INI)) 1

2012/C 136 E/02

Landbruget som en strategisk sektor i forbindelse med fødevarerikkerhed

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2011 om anerkendelse af landbruget som en strategisk sektor i forbindelse med fødevarerikkerhed (2010/2112(INI)) 8

Onsdag den 19. januar 2011

2012/C 136 E/03

FLEGT-partnerskabsaftaler

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler 16

2012/C 136 E/04

Foreløbig partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om den foreløbige partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene 19

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 136 E/05	International adoption i Den Europæiske Union Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om international adoption i Den Europæiske Union	24
2012/C 136 E/06	Stabiliserings- og associeringsaftale mellem EF og Serbien Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om den europæiske integrationsproces for Republikken Serbien	27
2012/C 136 E/07	Europæisk initiativ vedrørende Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om et europæisk initiativ vedrørende Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Astmainhalatorer Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om andragende 0473/2008 af Christoph Klein, tysk statsborger, om Kommissionens manglende opfølgning af en konkurrencesag og de skadelige virkninger heraf for den berørte virksomhed	44
2012/C 136 E/09	Situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning	46
2012/C 136 E/10	Krænkelser af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om krænkelser af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen	50
Torsdag den 20. januar 2011		
2012/C 136 E/11	Kristnes situation med hensyn til religionsfrihed Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om kristnes situation med hensyn til religionsfrihed	53
2012/C 136 E/12	Situationen i Belarus Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om situationen i Belarus	57
2012/C 136 E/13	Beretning om konkurrencepolitikken 2009 Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	En bæredygtig EU-politik for Arktis Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om en bæredygtig EU-politik for Arktis (2009/2214(INI)) ..	71
2012/C 136 E/15	En EU-strategi for Sortehavet Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Pakistan: mord på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Pakistan, navnlig mordet på guvernør Salmaan Taseer	90

Tirsdag den 18. januar 2011

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Europæisk konsensus om humanitær bistand

P7_TA(2011)0005

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2011 om gennemførelse af den europæiske konsensus om humanitær bistand: midtvejsrevision af handlingsplanen og vejen frem (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand, som formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet underskrev den 18. december 2007,
- der henviser til arbejdsdokument af 29. maj 2008 fra Kommissionens tjenestegrene om en handlingsplan med konkrete foranstaltninger til gennemførelse af den europæiske konsensus (SEK(2008)1991,
- der henviser til artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører humanitær bistand,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret som vedtaget den 23. december 2005 og ajourført i december 2009 samt til Rådets konklusioner af 8. december 2009,
- der henviser til Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner fra december 2007, hvori Kommissionen opfordres til at gøre bedst mulig brug af EU's civilbeskyttelsesordning og til yderligere at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne,
- der henviser til det fælles dokument fra Catherine Ashton, Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, og Kristalina Georgieva, medlem af Europa-Kommissionen, om erfaringerne fra EU's indsats i forbindelse med katastrofen i Haiti,

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.⁽²⁾ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.⁽³⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

Tirsdag den 18. januar 2011

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 10. september 2003 med titlen »Den Europæiske Union og De Forenede Nationer: et argument for multilateralt samarbejde« (KOM(2003)0526), der opfordrer til en omfattende styrkelse og mainstreaming af forbindelserne mellem EU og FN via en systematisk politisk dialog, større grad af samarbejde på området, bedre krisestyring og -forebyggelse og strategiske partnerskaber mellem Kommissionen og udvalgte FN-organisationer,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2008 til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's katastrofeberedskab (KOM(2008)0130) og til sin beslutning af 19. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2009 til Rådet og Europa-Parlamentet om en EU-strategi til støtte for katastroforebyggelse i udviklingslande (KOM(2009)0084),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 til Rådet og Europa-Parlamentet om humanitær fødevarebistand (KOM(2010)0126),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om den operationelle strategi 2010 for Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO),
- der henviser til rapport af Michel Barnier om en europæisk civilbeskyttelsesstyrke: Europe aid, som blev offentliggjort i maj 2006,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, vedtaget af FN's Generalforsamling den 10. december 1948,
- der henviser til Genève-konventionerne fra 1949 og tillægsprotokollerne fra 1977,
- der henviser til konventionen om flygtninges retsstilling, som vedtoges i juli 1951,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og den valgfrie protokol vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter, som FN's Generalforsamling vedtog den 20. november 1989,
- der henviser til konventionen om fødevarehjælp, undertegnet i London den 13. april 1999 ⁽²⁾, som forpligter Fællesskabet til at reagere på situationer, der kræver fødevarenødhjælp, og på andre behov for fødevarer i udviklingslande,
- der henviser til adfærdskodeksen for katastrofehjælp for Den Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-bevægelse og ikke-statslige organisationer, vedtaget i 1994,
- der henviser til principper og god praksis for humanitære donorer (GHD), som blev godkendt i Stockholm den 17. juni 2003,
- der henviser til de partnerskabsprincipper, som i 2007 blev vedtaget af Global Humanitarian Platform mellem FN og de humanitære organisationer,
- der henviser til FN's retningslinjer for anvendelse af militære og civile midler til katastrofehjælp (Oslo-retningslinjerne) som ændret den 27. november 2006,
- der henviser til retningslinjerne fra marts 2003 for anvendelse af militære og civile midler til støtte for De Forenede Nationers humanitære indsats i komplekse nødsituationer (MCDA-retningslinjer),

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ EFT L 163 af 4.7.2000, s. 37.

Tirsdag den 18. januar 2011

- der henviser til Hyogo-handlingsplanen, som blev vedtaget på verdenskonferencen om katastrofebe- grænsning i Kobe (præfekturet Hyogo, Japan) den 18.-22. januar 2005,
 - der henviser til Humanitarian Response Review, rekvireret i august 2005 af De Forenede Nationers nødhjælpskoordinator og vicegeneralsekretær for humanitære anliggender,
 - der henviser til oversigten for 2010 over humanitær bistand, som organisationen DARA (Development Assistance Research Associates) har udarbejdet, og som analyserer og evaluerer den måde, hvorpå de vigtigste donorlande reagerer på behovene hos befolkninger, som er ramt af katastrofer, konflikter eller nødsituationer,
 - der henviser til det internationale program af retsakter, regler og principper for internationalt kata- strofeberedskab (IDRL-retningslinjerne), der vedtoges på den 30. internationale kongres for Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber i Genève, og EU-medlemsstaternes fælles tilsagn om at støtte disse retningslinjer,
 - der henviser til sin beslutning af 14. november 2007 om en europæisk konsensus om humanitær bistand ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om jordskælvet for nylig i Haiti ⁽²⁾,
 - der henviser til sin henstilling til Rådet af 14. december 2010 om etablering af et EU-udrykningsbered- skab ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 17. juni 2010 om den israelske militæraktion mod nødhjælpskonvojen og blokaden af Gaza ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forslag til beslutning om den humanitære krise i Somalia, som blev indgivet af Oreste Rossi i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 120 (B7-0489/2010),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om ydelse af humanitær bistand i tredjelande,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0375/2010),
- A. der henviser til den fælles vision om humanitær bistand, der beskrives i den europæiske konsensus om humanitær bistand, som understreger Den Europæiske Unions vilje til at indgå i et tæt samarbejde på dette område for at gøre bistanden mere effektiv, forsvare og fremme de grundlæggende humanitære principper om medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed og slå energisk til lyd for overholdelse af den humanitære folkeret,
- B. der henviser til, at de forpligtelser, der følger af den europæiske konsensus, påhviler såvel medlems- staterne som Kommissionen, og at de aktioner, der er opstillet i handlingsplanen, i de fleste tilfælde skal gennemføres af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab,
- C. der henviser til den dramatiske stigning i naturkatastrofernes antal og intensitet, hvilket navnlig skyldes konsekvenserne af menneskeskabte klimaændringer, og til industrilandenenes historiske ansvar på dette område; der henviser til mangedoblingen i antallet af komplekse kriser som følge af en række forskel- lige faktorer, såsom konflikters tendens til at eskalere, dårlig regeringsførelse, udsatte situationer, forværringen af overtrædelserne af den humanitære folkeret og indskrænkningen af det humanitære rum,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 273.

⁽²⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 5.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0465.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0235.

Tirsdag den 18. januar 2011

- D. der henviser til, at det bliver mere og mere vanskeligt og farligt at yde bistand, at sikkerhedssituationen for humanitære arbejdere bliver stadig mere usikker, og at der i 2008 blev dræbt 122 humanitære arbejdere,
- E. der mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod de mest sårbare grupper, såsom kvinder, børn og fordrevne personer, og at stigningen i tilfældene af kønsrelateret vold og seksuelle overgreb udgør et alvorligt problem i humanitær sammenhæng, idet systematisk voldtægt undertiden anvendes som krigsvåben,
- F. der henviser til, at den stigende inddragelse af ikke-humanitære aktører i indsatsen i forbindelse med humanitære kriser indebærer en betydelig risiko for sammenblanding af militære og humanitære aktørers roller og udvisker grænserne for en neutral, upartisk og uafhængig humanitær bistand,
- G. der henviser til, at de nylige tragedier i Haiti og Pakistan igen har vist, at det er nødvendigt at forbedre instrumenterne i Den Europæiske Unions katastrofeberedskab (humanitær bistand og civilbeskyttelsesordningen), så de bliver mere effektive, hurtigere, bedre koordineret og mere synlige, og til, at disse katastrofer endnu en gang har understreget det absolutte behov for at oprette en hurtig reaktionskapacitet på europæisk plan,
- H. der henviser til, at den humanitære situation samlet set er blevet værre, at de humanitære udfordringer og behov er kolossale, og at det er absolut nødvendigt at arbejde på at styrke gennemførelsen af den europæiske konsensus og den dertil knyttede handlingsplan samt på at sikre en verdensomspændende koordinering og byrdefordeling under hensyn til det regionale ansvar, der påhviler de lande, der har kapacitet til at yde stor humanitær bistand,
- I. der henviser til, at Kommissionens budget til humanitære katastrofer og, mere specifikt, GD ECHO's budget, ikke blot har været fastfrosset, men reelt svagt faldende i de seneste fem år,

Den europæiske konsensus om humanitær bistand og den dertil knyttede handlingsplan

1. beklager, at den humanitære konsensus stadig ikke er tilstrækkeligt kendt uden for humanitære kredse, og anmoder om, at den gøres til genstand for specifikke uddannelses tiltag, navnlig i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, blandt medlemsstaternes diplomater og blandt militære aktører;
2. beklager, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkeligt omfang deltager i gennemførelsen af den europæiske konsensus, og mener, at Rådets arbejdsgruppe om humanitær bistand og fødevarerhjælp (COHAF) bør spille en større rolle for at sikre en bedre opfølgning af denne gennemførelse - for eksempel gennem afholdelse af særlige møder om integration af denne konsensus i de nationale humanitære strategier eller gennem forelæggelse af en årsberetning - og være en mere aktiv fortaler for humanitær bistand over for Rådets øvrige arbejdsgrupper og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC), idet der fortsat skal være fokus på en effektiv og hurtig koordination;
3. tilskynder EU-delegationerne i tredjelande til aktivt at fremme udbredelsen og gennemførelsen af den europæiske konsensus og af dens handlingsplan blandt medlemsstaternes repræsentationer;
4. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for hvert år at udveksle bedste praksis med EU's nationale parlamenter med hensyn til disses gennemførelse af de forpligtelser, der følger af den europæiske konsensus;
5. slår til lyd for en forøgelse af de finansielle midler til humanitær bistand på grund af stigningen i antallet af indsatsområder og anmoder budgetmyndigheden om helt eller delvis at overføre midlerne fra nødhjælpsreserven direkte til GD ECHO's oprindelige budget; understreger betydningen af at nå OECD-DAC-målet på 0,7 % af BNI inden 2015;
6. opfordrer endvidere til, at der opstilles realistiske budgetter, hvor der afsættes bevillinger til naturkatastrofer eller humanitær indsats på grundlag af tidligere års gentagne erfaringer med hensyn til udgifter;

Tirsdag den 18. januar 2011

7. opfordrer indtrængende til, at der gøres yderligere bestræbelser på hurtigere at fremskaffe midler til den indsats, der ydes efter bl.a. naturkatastrofer, og at beslutnings- og godkendelsesprocedurerne for anvendelsen af bevillingerne forenkles; understreger behovet for, at Kommissionens tjenestegrene arbejder tæt sammen med EEAS, således at det gøres muligt hurtigt at finansiere operationer på det indledende stadium;
8. minder om betydningen af at opretholde en afbalanceret overordnet indsats, idet »glemte kriser« skal gives særlig opmærksomhed;
9. opfordrer til en forøgelse af midlerne og en styrkelse af kapacitet og ressourcer for at sikre, at humanitær bistand og civilbeskyttelse forbliver rent civile opgaver;
10. støtter den afgørende rolle, som NOHA (det første netværk af universiteter, der tilbyder uddannelse i humanitær bistand på europæisk plan) spiller med hensyn til fremme af øget bevidsthed om den humanitære situation i verden og navnlig med hensyn til den europæiske politik med henblik på at imødekomme behovet hos de mest udsatte grupper ved hjælp af undervisning og uddannelse af unge europæere;

Humanitære principper, humanitær folkeret og beskyttelse af det humanitære rum

11. bekræfter på ny de principper og mål for den humanitære bistand, som er indeholdt i den europæiske konsensus; minder om, at Den Europæiske Unions humanitære bistand ikke er noget krisestyringsinstrument, og beklager den stigende politisering af den humanitære bistand og følgerne heraf for bevarelsen af det humanitære rum;
12. fastslår, at Den Europæiske Unions eksterne aktioner, således som disse er nedfældet i Lissabontraktaten, skal overholde de forpligtelser, Unionen har påtaget sig i den europæiske konsensus om humanitær bistand, samt principperne heri, og mener, at Unionen i betragtning af sin politiske vægt og indflydelse som den største internationale donor utrætteligt bør fremme de humanitære principper;
13. opfordrer endvidere til, at militært og civilt personale samt humanitære arbejdere, der deltager i katastrofeberedskab eller humanitære operationer, handler i overensstemmelse med principperne om neutralitet, uafhængighed og upartiskhed;
14. glæder sig over revisionen i december 2009 af EU's retningslinjer for fremme af den humanitære folkeret og mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør spille en betydelig politisk rolle i gennemførelsen af disse; håber desuden, at EEAS vil oprette særlige uddannelseskurser i humanitær folkeret;
15. anmoder Kommissionen om at sikre sig, at der afsættes yderligere midler til fremme af den humanitære folkeret og til formidling af kendskabet hertil hos de væbnede styrker, de unge, de politiske kredse og civilsamfundet;
16. minder om, at de principper og den gode praksis for humanitær bistand, der blev vedtaget i juni 2003, lægger vægt på behovet for at tilskynde til regnskabsaflæggelse og regelmæssig evaluering af den internationale indsats i forbindelse med humanitære kriser, herunder af donorernes effektivitet, og opfordrer til, at disse evalueringer sendes til høring hos en bredere kreds af aktører, navnlig humanitære aktører;

En fælles ramme for bistandsarbejdet

Bistandens kvalitet

17. minder om, at ydelsen af bistand udelukkende skal være baseret på det konstaterede behov og graden af sårbarhed, og at bistandens kvalitet og størrelse først og fremmest afhænger af den første evaluering, som bør forbedres yderligere, særlig hvad angår anvendelsen af sårbarhedskriterier, navnlig i forhold til kvinder, børn og handicappede;
18. minder om, at modtagernes reelle og vedvarende inddragelse - og om muligt deltagelse - i forvaltningen af bistanden er en af de afgørende forudsætninger for humanitære foranstaltningers kvalitet, navnlig i tilfælde af langvarige kriser;

Tirsdag den 18. januar 2011

19. fastholder, at Unionens bistand i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer bør sigte mod at hjælpe den lokale økonomi, for eksempel ved i så vid udstrækning som muligt at købe lokalt eller regionalt producerede fødevarer og ved at stille det nødvendige udstyr til rådighed for landbrugere;
20. opfordrer til en harmonisering af de metoder, der benyttes af de forskellige aktører, og tilskynder FN's kontor for koordination af humanitære anliggender (OCHA) til at fortsætte sit arbejde med henblik på at definere en fælles metodologi, som prioriterer effektiv og hurtig intervention, og som på permanent basis så vidt muligt inddrager de lokale aktører, herunder ikke-statslige aktører;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sin indsats inden for sektorer som ernæring, beskyttelse, ligestilling mellem mænd og kvinder og seksuelle overgreb, flygtninge, repatrierede og internt fordrevne og opfordrer til, at mand-kvinde-dimensionen og reproduktiv sundhed systematisk integreres i den humanitære indsats i forbindelse med akutindsatser på sundhedsområdet;
22. opfordrer Rådet til i praksis at følge henstillingerne i Barnier-rapporten om, at EU's regioner i den yderste periferi uden undtagelse bør anvendes som støttepunkter for forhåndsplaceringen af vitale produkter og logistik for at lette deployeringen af europæiske menneskelige og materielle ressourcer i forbindelse med hurtige humanitære aktioner uden for EU;
23. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine overvejelser om den potentielt negative indflydelse, som humanitær bistand kan have på interventionsområder - navnlig den mulige destabilisering af de økonomiske og sociale strukturer og indvirkningen på det naturlige miljø - og opfordrer den til at udarbejde passende strategier for at gøre det muligt at tage hensyn til denne indflydelse allerede på projektudviklingsstadiet;

Forskelle og kvaliteter i partnerskaberne

24. opfordrer til respekt for forskellene mellem de aktører, der deltager i finansiering og gennemførelse af internationale humanitære programmer (FN, Internationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaberne, ikke-statslige organisationer), og bakker op om det arbejde, der gøres for at styrke de lokale aktørers kapacitet; opfordrer til, at der sker en hensigtsmæssig koordinering og udveksling af informationer mellem alle berørte aktører;
25. anmoder alle statslige organer om at respektere, at ngo'erne spiller en vigtig rolle, for så vidt angår indsamling af midler fra private donorer;
26. støtter videreførelsen af de humanitære reformer i FN og opfordrer til en styrkelse af ordningen med humanitære koordinatore, øget gennemsigtighed, en mere modtagerorienteret tilgang, øget fleksibilitet i anvendelsen af »pooled funds« og en række forbedringer i den tilgang, der består i anvendelse af »clusters« (sektorbestemt ansvar), baseret på anbefalingerne i FN's rapport om menneskerettigheder, og idet principperne om åbenhed og økonomisk ansvarlighed styrkes, navnlig for så vidt angår koordinering med de lokale strukturer og ikke-statslige aktører, hensyntagen til tværsektorielle aspekter og koordinering mellem de forskellige »clusters«;

Koordinering på internationalt og europæisk niveau

27. bekræfter på ny den centrale rolle, som De Forenede Nationer, og navnlig OCHA, spiller i koordineringen af den internationale humanitære indsats;
28. hilser med tilfredshed initiativer til forbedring af koordineringen af de forskellige europæiske kriseberegningsinstrumenter og glæder sig over, at humanitær bistand og civilbeskyttelse er samlet i ét generaldirektorat; insisterer imidlertid på, at deres respektive mandater, roller og ressourcer forbliver formelt adskilte;
29. anmoder Rådet og Kommissionen om at indføre præcise og gennemsigtige regler for samarbejdet og koordineringen mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen i forbindelse med styring af omfattende kriser uden for EU's område og om at arbejde aktivt for at sikre synligheden af de ressourcer og kapaciteter, der sættes ind i kriseområder;
30. minder om, at Den Europæiske Unions eksterne strategi for børns rettigheder bør baseres på de værdier og principper, der er fastlagt i verdenserklæringen om menneskerettigheder, særlig artikel 3, 16, 18, 23, 25, 26 og 29, samt i FN-konventionen om barnets rettigheder og dens valgfrie protokoller;

Tirsdag den 18. januar 2011

Brug af civilbeskyttelsesressourcer og militære aktiver og kapaciteter

31. bekræfter på ny, at der bør skelnes nøje mellem militære og humanitære aktørers mandater, navnlig i områder, der er ramt af naturkatastrofer og væbnet konflikt, og at det er vigtigt, at militære ressourcer og kapaciteter i overensstemmelse med FN's retningslinjer (Oslo- og MCDA-retningslinjerne ⁽¹⁾) kun anvendes i meget begrænsede tilfælde og som den sidste udvej til støtte for humanitære bistandsforanstaltninger;
32. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at humanitær bistand og civilbeskyttelse skal betragtes som rent civile opgaver og således skal gennemføres som sådanne;
33. anmoder Kommissionen om at iværksætte oplysningsaktiviteter om den humanitære bistands særlige status i Den Europæiske Unions udenrigspolitik og anmoder medlemsstaterne om at forvise sig om, at deres væbnede styrker overholder og anvender FN-retningslinjerne; mener i øvrigt, at en dialog mellem militære og humanitære aktører er nødvendig for at fremme en indbyrdes forståelse;
34. bekræfter på ny, at anvendelse af civilbeskyttelsesressourcer under humanitære kriser skal være behovsbaseret og supplere og være forenelig med den humanitære bistand, og at disse ressourcer i tilfælde af naturkatastrofer kan bidrage til de humanitære aktioner, hvis de anvendes i overensstemmelse med de principper, som De Humanitære FN-organisationers Fælles Stående Komité (IASC) har fastlagt på dette område;
35. anmoder Kommissionen om at fremlægge ambitiøse forslag til retsakter om oprettelse af en europæisk civilbeskyttelsesstyrke, som er baseret på en optimal udnyttelse af den nuværende EU-civilbeskyttelsesordning og på pooling af de eksisterende nationale ressourcer, hvilket ikke burde medføre betydelige ekstraudgifter og er inspireret af den fremgangsmåde, der allerede er blevet afprøvet i forbindelse med de forberedende foranstaltninger; mener, at finansieringen af en civilbeskyttelsesstyrke skal ske som et supplement til de midler, der afsættes til humanitær nødhjælp;
36. mener, at den europæiske civilbeskyttelsesstyrke kunne bestå i et tilsagn fra en række medlemsstater om frivilligt at stille forudfastlagte civilbeskyttelsesmoduler til rådighed, som er klar til øjeblikkeligt at kunne sættes ind i EU-operationer, der samordnes af overvågnings- og informationscentret (MIC), og mener i øvrigt, at de fleste af disse moduler, som allerede er disponible på nationalt plan og således ikke ville medføre omfattende ekstraudgifter, fortsat bør være under disse landes kontrol, og at deployeringen af disse moduler på ad hoc-basis bør udgøre kernen i EU's civilbeskyttelsesordning, for så vidt angår indsatsen i forbindelse med katastrofer inden for og uden for Unionens grænser;

Bistandens kontinuitet*Katastroforebyggelse og klimaændringer*

37. glæder sig over vedtagelsen i februar 2009 af en ny europæisk strategi for katastroforebyggelse i udviklingslandene; opfordrer indtrængende Kommissionen til i den forbindelse at udarbejde programmer til forebyggelse af katastrofer og til forvaltning af indsatsen i samarbejde med nationale regeringer, lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer i modtagerlandene og opfordrer til en hurtig iværksættelse af denne strategi;
38. anmoder om, at der gøres en betydelig indsats for at sikre en mere konsekvent integration af katastroforebyggelsesdimensionen i udviklingspolitikken og politikken for humanitær bistand;
39. slår til lyd for en betydelig forhøjelse af de beløb, der afsættes til denne dimension, og understreger betydningen af at bevare finansiering i mindre målestok for at sikre en kontekstorienteret tilgang og et lokalt ejerskab af projekterne;
40. anmoder om, at planlægningen i tilknytning til tilpasningen til klimaændringerne i højere grad koordineres med katastroforebyggende foranstaltninger;

⁽¹⁾ MCDA-retningslinjerne: retningslinjer for anvendelsen af militær- og civilforsvarsaktiver til støtte for De Forenede Nationers humanitære indsats i komplekse nødsituationer; marts 2003.

Oslo-retningslinjerne: retningslinjer for anvendelsen af udenlandske militær- og civilforsvarsaktiver i forbindelse med katastrofehjælp; november 2007.

Tirsdag den 18. januar 2011

Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling

41. beklager, at de konkrete fremskridt med hensyn til sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling stadig er begrænsede trods de mange politiske tilsagn i løbet af de seneste år;
42. understreger betydningen af en rettidig overgang fra nødhjælp til udviklingsbistand på grundlag af specifikke kriterier og en fyldestgørende vurdering af behovene;
43. anmoder om flere ressourcer med henblik på at sikre kontinuitet i bistanden og om, at der fokuseres på, hvorledes de nuværende finansielle ordninger kan gøres mere fleksible og komplementære i overgangsfasen mellem nødhjælp og udviklingsbistand;
44. opfordrer til en forbedring af dialogen og samordningen mellem de humanitære organisationer og udviklingsagenturerne på indsatsområderne og i de tilsvarende tjenestegrene i EU-institutionerne og medlemsstaterne;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt FN's Kontor for Koordination af Humanitær Bistand (OCHA).

Landbruget som en strategisk sektor i forbindelse med fødevarerikkerhed

P7_TA(2011)0006

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2011 om anerkendelse af landbruget som en strategisk sektor i forbindelse med fødevarerikkerhed (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om den fælles landbrugspolitik og global fødevarerikkerhed ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om EU's landbrug og klimaændringerne ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om rimelige indkomster for landbrugere: En bedre fungerende fødevarerforsyningskæde i Europa ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (SEK(2010)1058),
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om de stigende fødevarerpriser i EU og udviklingslandene ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 10.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 71.

Tirsdag den 18. januar 2011

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer,
- der henviser til FN's årtusindudviklingsmål, der bl.a. går ud på at halvere den andel af verdens befolkning, der lider af sult, inden 2015 sammenlignet med 1990,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0376/2010),
- A. der henviser til, at de vigtigste mål for den fælles landbrugspolitik (CAP) lige fra starten har været og stadig er at skabe fødevarerikkerhed for de europæiske borgere, forsyne forbrugerne med sunde fødevarer af høj kvalitet til rimelige priser og sikre landbrugernes indkomster,
- B. der henviser til, at de seneste udsving i fødevarer- og råvarepriserne har givet anledning til alvorlig bekymring med hensyn til, hvor effektiv den europæiske og globale fødevarerforsyning er, samt til, at stigningen i fødevarerpriser har ramt den mest sårbare befolkningsgruppe hårdest,
- C. der henviser til, at prisudsvingene inden for landbruget er permanente, eftersom priserne reagerer uforholdsmæssigt meget på små variationer i produktionsniveauet, meget ofte som et resultat af spekulation,
- D. der henviser til, at EU fremhævede problemet med ekstreme prisudsving og den nye ekspertgruppe på højt plan blev bedt om at aflægge beretning om årsager og foranstaltninger i forhold til prisudsving på et nyligt møde i FAO's Komité for Verdens Fødevarerikkerhed,
- E. der henviser til, at klimarelaterede og andre begivenheder kan få lande til at føre en protektionistisk politik, således som det fremgår af de forbud mod eksport af hvede, som Rusland og Ukraine har udstedt for nylig - to lande, som tilsammen tegner sig for ca. 30 % af verdens samlede eksport af hvede,
- F. der henviser til, at den globale fødevarerproduktion med jævne mellemrum kan blive undergrævet af en række faktorer som f.eks. indvirkningerne af skadedyrsangreb og sygdomme, adgangen til naturressourcer og naturkatastrofer, således som den langvarige tørke og de vedvarende brande i Rusland og de enorme oversvømmelser i Pakistan har vist det i 2010,
- G. der henviser til, at klimaændringerne vil medføre hyppigere forekomster af sådanne naturkatastrofer og dermed underminere fødevarerikkerheden,
- H. der henviser til, at udfordringen består i at producere »mere af mindre«, med vægt på bæredygtig produktion, som følge af presset på de naturlige ressourcer,
- I. der henviser til, at EU tegner sig for den største nettoimport af landbrugsvarer og er overdrevent afhængig af import af proteiner, olieholdige produkter og majs til kvægsektoren samt af frugt og grøntsager, ikke mindst fordi vores producenter ikke må bruge de samme produktionsmetoder til sådanne produkter,
- J. der henviser til, at den anslåede tilvækst i verdens samlede befolkning fra 7 til 9,1 milliarder indbyggere ifølge FAO vil kræve en forøgelse af fødevarerforsyningerne med omkring 70 % inden 2050,
- K. der henviser til, at der stadig er mennesker, der er fattige og sulter i EU; der henviser til, at 79 millioner mennesker i EU stadig lever under fattigdomsgrænsen (60 % af gennemsnitsindkomsten i bopælslandet), og til, at 16 millioner EU-borgere sidste vinter modtog fødevarerhjælp fra velgørenhedsorganisationer,
- L. der henviser til, at fødevarerikkerhed ikke kun indebærer tilgængelighed af fødevarer, men ifølge FAO også indebærer retten til fødevarer og tilgængelighed af sund ernæring for alle, samt til, at Europa ved at blive stadig mere konkurrencedygtig kan bidrage til den globale fødevarerikkerhed,

Tirsdag den 18. januar 2011

- M. der henviser til, at den manglende fødevarerikkerhed for de fattigste i samfundet er blevet forværret af følgerne af den globale økonomiske og finansielle krise,
- N. der henviser til, at landmændenes indkomster faldt drastisk i 2009 efter et årti med stagnerede indkomster, der hovedsagelig skyldtes vanskelige markedsforhold og stigende produktionsomkostninger, samt til, at indkomsterne inden for landbruget er betydeligt lavere (anslået 40 % pr. arbejdsenhed) end i resten af økonomien, og at indkomsten pr. indbygger i landdistrikterne er betydeligt lavere (ca. 50 %) end i byområderne,
- O. der henviser til, at landmændenes andel af den merværdi, der genereres af fødevarerforsyningskæden, er støt faldende, mens fødevarerindustriens andel er steget; der henviser til, at en velfungerende fødevarerforsyningskæde er en nødvendig forudsætning for at sikre, at landmændene får en rimelig modydelse for deres produkter,
- P. der henviser til, at op til 50 % af de fødevarer, der produceres i EU, går til spilde i hele den kæde, der udgøres af fødevarerproduktion, -forsyning og -forbrug,
- Q. der henviser til, at kun 7 % af landmændene i EU er under 35 år gamle,
- R. der henviser til, at fødevarerikkerhed er et centralt spørgsmål for Europa og kræver sammenhæng og koordination mellem de forskellige sektorpolitiske områder på EU-plan, herunder den fælles landbrugspolitik, energipolitikken, forskningsprogrammerne, udviklings- og handelspolitikken og den finansielle regulering,
1. understreger, at en slagkraftig og bæredygtig landbrugssektor i hele EU og et velfungerende og bæredygtigt miljø i landdistrikterne understøttet af en stærk fælles landbrugspolitik er afgørende faktorer for at imødegå fødevarerikkerhedsudfordringen;
 2. bekræfter, at EU har verdens højeste standarder for landbrugs- og fødevarerproduktion med stærk vægt på fødevarerikkerhed, fødevarer kvalitet og landbrugets miljømæssige bæredygtighed;
 3. mener, at vi bliver nødt til at gøre brug af alle former for landbrug for at kunne brødføde Europa og tredjelændene;

Fødevarerikkerhed i Europa og i verden som helhed

4. mener, at retten til fødevarerikkerhed er en grundlæggende menneskeret, og at dette mål er nået, når hele befolkningen til enhver tid har fysisk, social og økonomisk adgang til passende, sundhedsmæssigt sikre og nærende fødevarer til at kunne dække sine ernæringsmæssige behov og ønsker og dermed føre et sundt og aktivt liv;
5. bekræfter, at EU har pligt til at brødføde sine borgere, og at en fortsættelse af landbrugsaktiviteterne i EU i den forbindelse er af afgørende betydning; henleder opmærksomheden på de faldende landbrugsindkomster i EU, som er en følge af stigende produktionsomkostninger og svingende priser, og som går ud over landbrugernes evne til at opretholde produktionen; påpeger, at det koster de europæiske landbrugere dyrt at overholde verdens strengeste fødevarerikkerheds-, miljø-, dyrevelfærds- og arbejdsstandarder; understreger, at landbrugere bør have kompensation for disse ekstra omkostninger og for, at de forsyner samfundet med offentlige goder; understreger, at fødevarer fra tredjelændene, der eksporteres til EU, skal overholde de samme høje standarder, således at de europæiske producenter ikke stilles dårligere i konkurrencen;
6. erkender, at det er et afgørende element i fødevarerikkerheden at garantere en tilstrækkelig forsyning med fødevarer, men indser også, at adgangen til mad til en overkommelig pris kræver, at man retter opmærksomheden mod tilvejebringelse af en tilstrækkelig høj levestandard, især for dem, der ikke råder over tilstrækkelige økonomiske midler, hvilket ofte vil sige børn, ældre, migranter, flygtninge og arbejdsløse;
7. støtter formlen fødevarerikkerhed - ernæring - kvalitet - nærhed - innovation - produktivitet; er af den opfattelse, at fremtidens fælles landbrugspolitik, for at dette mål skal kunne nås, bør tage hensyn til forventningerne i offentligheden om, at dette omfatter både en landbrugspolitik og en fødevarerpolitik, der er indrettet til at informere offentligheden om en sund kost;

Tirsdag den 18. januar 2011

8. mener, at EU bør skabe bedre betingelser for gennemførelse af ernæringsprogrammer som f.eks. skolefrugt- og skolemælksordninger i medlemsstaterne samt forbedre støtten til uddannelse og bevidstgørelse om ernæring og fødevarers oprindelse, eftersom valg på ernæringsområdet, som træffes på et velinformeret grundlag, kan forebygge sygdomme og mindske den store belastning af de sociale udgifter i Europa; opfordrer endvidere til, at der indføres flere programmer for ernæringsstøtte med en begrænset administrativ byrde, og at budgettet til sådanne programmer forhøjes; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om sådanne programmer er praktisk gennemførlige;
9. bekræfter, at det støtter programmet for de socialt dårligst stillede personer i EU; henviser til, at USA via sin landbrugslov yder betydelig støtte til sit program for supplerende ernæringsstøtte, som genererer betydelige indtægter til landbruget og økonomien generelt, ud over at afhjælpe en del af den fattigste befolknings behov for fødevarer;
10. erkender fuldt ud, at klimaændringer er en stor udfordring i forbindelse med opnåelse af fødevarsikkerhed, især når de klimatiske begivenheder såsom tørke, oversvømmelser, brande og orkanagtige storme indtræder hyppigere og hyppigere og bliver mere og mere omfattende; understreger, at knaphed på vand udgør en stadig større udfordring, som også har konsekvenser for fødevarerproduktionen; fremhæver behovet for hurtigst muligt at tage fat på vandforvaltningsspørgsmålet og klimaændringerne;
11. erindrer om, at energisikkerhed og fødevarsikkerhed er meget nært forbundne; erkender, at energiomkostninger er en vigtig faktor for rentabilitetsniveauet i landbruget, som er den sektor, der er mest afhængig af olie; opfordrer til, at der gennemføres foranstaltninger, som tilskynder landbrugerne til at blive mere energieffektive og udvikle alternative energikilder; gør opmærksom på, at der er behov for en mere konsekvent støtte til forskning, udvikling og rådgivningstjenester;
12. er imidlertid af den opfattelse, at det øgede incitament til at udvikle vedvarende energikilder og opfylde 2020-målene må tage hensyn til indvirkningen på fødevarerproduktionen og fødevarerforsyningen; understreger det delikate balanceforhold mellem indsatsen til opfyldelse af fødevarerindsætningsmålsætningerne på den ene side og brændstofindsætningsmålsætningerne på den anden side;
13. bemærker den store afhængighed af importerede proteiner og olieholdige produkter fra tredjelande, som har negative følger for fødevarerindustrien og landbruget, navnlig kvægsektoren, når priserne pludselig ryger i vejret;
14. opfordrer Kommissionen til at stille forslag om en teknisk løsning på problemet med mindre forekomster af genmodificeret materiale i ikke-genmodificerede importprodukter og om en hurtigere EU-godkendelsesprocedure for import af nye typer genmodificeret foder, efter at der er ført bevis for deres sikkerhed;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at offentligheden får adgang til oplysninger om resultaterne af fødevarerkontroller, så der skabes større gennemsigtighed på europæisk plan;
16. er bekymret over fænomenet med tilraning af jord (land grabbing) og dets konsekvenser for fødevarsikkerheden i udviklingslandene og for landbrugets og landbrugernes fremtid; opfordrer Kommissionen til at undersøge problemet i relation til jordbesiddelse og naturressourcer;
17. bemærker, at de høje foderudgifter har forværret situationen for husdyrbrug i EU; kræver derfor målrettet anvendelse af de ved forordning (EF) nr. 1234/2007 om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter fastlagte instrumenter for at stabilisere markedet og afværge en krise;
18. er af den opfattelse, at den produktivitetsfremgang, der vil ske i de nye medlemsstater, vil øge mængden af disponibel jord og give mulighed for at øge produktionen af proteiner og olieholdige produkter i EU;
19. konstaterer, at der ikke kan garanteres fødevarsikkerhed, hvis der ikke er fri adgang til genetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet; erkender, at FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer på fødevarer- og landbrugsområdet er et vigtigt instrument til bevarelse af biodiversiteten inden for landbruget, hvilket vil afbøde konsekvenserne af klimaændringer;
20. understreger, at de fremmede foranstaltninger for bæredygtige energiafgrøder, som i øjeblikket planlægges, på ingen måde bør skabe tvivl om fødevarsikkerheden hos offentligheden;

Tirsdag den 18. januar 2011

21. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre programmer med konkrete landbrugsforanstaltninger, der tager sigte på at mildne følgerne af klimaændringerne og foretage de nødvendige tilpasninger;

22. understreger, at der er behov for at fremme iværksættelsen af en forbrugeroplysningskampagne vedrørende landbrugernes og landbrugssektorens indsats for miljøbeskyttelse og fødevarer sikkerhed;

Landbrug, finansmarkeder og prisudsving

23. mener, at finans- og landbrugsmarkedene i dag griber mere ind i hinanden end nogen sinde før; er af den opfattelse, at en reaktion alene fra europæisk hold ikke længere slår til, og at Europa bør handle i samspil med tredjelande og internationale organisationer i spørgsmålene vedrørende prisudsving og fødevarer sikkerhed; støtter de foranstaltninger, som G20-formandskabet har truffet med henblik herpå;

24. fremhæver de problemer, som landbrugere konfronteres med i tider med ekstreme markeds- og prisudsving; henleder opmærksomheden på de vanskeligheder, som landbrugere støder på, når de forsøger at planlægge fremad i tider med ekstreme udsving; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe permanente og solide foranstaltninger for hurtigst muligt at løse problemet med udsving på landbrugsmarkedene; mener, at dette vil være en afgørende faktor for opretholdelsen af produktionen i Den Europæiske Union;

25. konstaterer, at prisindekset på finansmarkederne for primære landbrugsprodukter aldrig før har været så ustabil; henviser som eksempel til den seneste stigning i prisen på hvedekontrakter, der steg med 70 % på to måneder, og som medførte mere end en fordobling af handelsvolumenet på råvaremarkedet i Paris;

26. understreger, at disse begivenheder kun delvis skyldes de grundlæggende markeds kræfter som udbud og efterspørgsel og i vid udstrækning er et resultat af spekulation; gør opmærksom på, at spekulativ adfærd tegner sig for op til 50 % af de seneste prishop; tilslutter sig de konklusioner, FN's særlige repræsentant for retten til fødevarer, har fremført angående den rolle, som de store institutionelle investorer (hedgefonde, pensionsfonde og investeringsbanker, der alle sammen generelt betragtes som uinteresserede i landbrugsmarkedene) har spillet med hensyn til at påvirke prisindekserne for råvarer gennem deres adfærd på derivatmarkedene;

27. går i denne forbindelse ind for en revision af den eksisterende lovgivning om finansielle instrumenter med henblik på at indføre mere gennemsigtige regler for handel; påpeger, at finansielle instrumenter bør tjene økonomien og hjælpe landbrugsproduktionen med at overvinde kriser og klimaudfordringer; mener samtidig, at spekulation ikke må få lov til at true landbrugsbedrifter, som i øvrigt er effektive;

28. glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre; ønsker, at der etableres sikkerhedsnet mod ekstreme prisudsving som et værktøj til hurtig reaktion i krisetider; går endvidere ind for en koordinering af lovgivningen mellem EU og tredjelande, bl.a. USA, med henblik på at begrænse spekulanters muligheder for at drage urimelig fordel af forskellene mellem forskellige regelsæt;

29. slår til lyd for en mere håndfast indsats fra EU's side med henblik på at tackle spekulationsproblemet, herunder at give reguleringsmyndigheder og tilsynsmyndigheder mandat til at begrænse spekulation; mener, at råvarederivater adskiller sig fra andre finansielle derivater, og at kun personer, som har en legitim interesse i at beskytte landbrugsvarer mod risici, og andre personkategorier, som er direkte knyttet til egentlig landbrugsproduktion, bør kunne handle med råvarederivater; opfordrer Kommissionen til at sikre, at handel med fødevarer i form af derivater i så vid udstrækning som muligt begrænses til investorer med direkte tilknytning til landbrugsmarkedene;

30. udtrykker bekymring over den omfattende koncentration, der har fundet sted inden for handlen med korn, og som har sat de involverede virksomheder i stand til at øve indflydelse på markedspriserne; konstaterer, at dette kan øge prisudsvingene, eftersom kornhandlere som følge af deres spekulationstransaktioner har en interesse i store prissvingninger; finder, at dette også viser, at der er behov for interventionslagre eller for en anden form for sikkerhedsnet for at fremme prisstabilitet og forsvare landbrugernes og forbrugernes interesser;

Tirsdag den 18. januar 2011

31. understreger, at det ikke er muligt at gøre en effektiv indsats imod større prisudsving uden interventionslagre eller strategiske lagre; mener derfor, at den rolle, som markedsinterventionsinstrumenter spiller, skal øges i den kommende fælles landbrugspolitik;

32. understreger, at der er behov for øget gennemsigtighed og ærlighed i fødevarerforsyningskæden for at sikre et rimeligt udbytte for landbrugerne, en rimelig fortjeneste og rimelige priser i hele fødevarerkæden samt en levedygtig landbrugssektor, der vil give fødevarerikkerhed; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge håndgribelige og effektive forslag til løsning af dette problem;

33. påpeger, at der er en tendens til, at lavindkomstlande med fødevarerunderskud (LIFD-lande) er mere sårbare over for prisstabilitet;

Globale fødevarerlagre med henblik på global fødevarerikkerhed

34. fastslår, at den samlede fødevarerforsyning på globalt plan ikke er utilstrækkelig i dag, og at det snarere er den manglende tilgængelighed og de høje priser, som er årsag til, at mange mennesker mangler fødevarerikkerhed;

35. konstaterer imidlertid, at de globale fødevarerlagre er langt mere begrænsede end tidligere, idet de under fødevarerkrise i 2007 faldt til et rekordlavt niveau, hvor de globale fødevarereserver kun kunne dække 12 ugers behov; understreger, at verdens fødevarerproduktion bliver stadig mere sårbar over for ekstreme vejrforhold i tilknytning til klimaændringer, et øget globalt pres på jorden som følge af urbaniseringen og et stigende antal skadedyrsangreb og sygdomme, hvilket kan forårsage tilfælde af pludselig og uforudsigelig fødevarerangel;

36. mener derfor, at et målrettet globalt system af fødevarerlagre (både nødhjælpslagre til mindselse af sult og lagre til regulering af råvarepriserne) vil indebære store fordele og vil kunne gavne den internationale handel, når der registreres prishop, afværge tilbagevendende protektionisme og lette presset på verdens fødevarermarkeder; finder, at disse lagre bør forvaltes af et fælles organ under De Forenede Nationers regi eller af FAO og i fuldt omfang bør bygge på de erfaringer, der er indhøstet af FAO og i forbindelse med FN's verdensfødevarerprogram; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at undersøge, hvordan dette bedst kan sikres, og aflægge beretning herom til Parlamentet; opfordrer endvidere Kommissionen til at gå foran i arbejdet for indførelse af et sådant målrettet globalt system af fødevarerlagre;

37. minder om, at EU hidtil har reageret ved at yde støtte og bevilge midler, bl.a. gennem fødevarerfaciliteten; ser gerne, at der udarbejdes rapporter om denne facilitets effektivitet, herunder med hensyn til fremskridt med bekæmpelse af årsager og symptomer, og opfordrer Kommissionen til at analysere muligheden for at indføre et instrument, som kan være med til at bekæmpe sulten i verden;

38. gentager, hvor vigtigt det er at udvikle landbruget i udviklingslandene og tildele landbrugssektoren en passende del af EU's oversøiske udviklingsbistand (ODA); beklager, at der siden 1980'erne har været et markant fald i den del af udviklingsbistanden, der tildeles landbruget, og glæder sig over, at man har erkendt, at det er nødvendigt at vende denne udvikling; opfordrer Kommissionen til at prioritere landbruget i sin udviklingsbistand og bl.a. hjælpe landbrugerne med at få adgang til markederne;

39. udtrykker beklagelse over konklusionerne fra De Forenede Nationers topmøde i 2010 om årtusindudviklingsmålene, hvori det påpegedes, at de udviklede lande langt fra har opfyldt de forpligtelser, de har indgået med hensyn til offentlig udviklingsbistand;

40. bifalder initiativet fra Verdensbanken i forbindelse med arbejdet på De Forenede Nationers topmøde i 2010 om årtusindudviklingsmålene med henblik på at øge dens støtte til landbrugssektoren for at stimulere indkomsterne, beskæftigelsen og fødevarerikkerheden navnlig i lavindkomstområderne;

En ny fælles landbrugspolitik til imødegåelse af udfordringerne

41. bekræfter den holdning, det har givet udtryk for i betænkningen om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013; bekræfter sin forpligtelse til at føre en politik med sigte på et stærkt landbrug og en god udvikling af landdistrikterne, som skaber fødevarerikkerhed for alle, bevarer livskraften i de europæiske

Tirsdag den 18. januar 2011

landdistrikter, gør landbruget mere konkurrencedygtigt, sikrer fortsat landbrugsproduktion i hele EU, støtter innovation, konkurrenceevne og beskæftigelse og spiller en vigtig rolle for imødegåelse af de største globale udfordringer, såsom klimaændringer; understreger også behovet for yderligere forenkling og afbureaukratisering af den fælles landbrugspolitik for at nedbringe omkostningerne for støttemodtagerne;

42. fremhæver den rolle, som unge landbrugere skal spille i den fremtidige fælles landbrugspolitik; påpeger, at kun 7 % af EU's landbrugere er yngre end 35, og at ikke færre end 4,5 millioner landbrugere vil gå på pension inden for de næste ti år; går ind for, at man styrker foranstaltninger, som er til fordel for unge landbrugere, såsom etableringspræmier, subsidierede rentesatser på lån samt andre incitamenter, som medlemsstaterne har indført over deres budgetter for udvikling af landdistrikter; bekræfter indholdet af sit forslag til ændring til budgettet om udvekslingsprogrammet for unge og ser gerne dette program gennemført som et pilotprojekt; opfordrer ligeledes til, at man fjerner alle administrative begrænsninger, der forhindrer unge i at starte på landbrug;

43. mener, at forskning og innovation har central betydning for imødegåelsen af den udfordring, der ligger i at skabe fødevarer sikkerhed ved at øge produktionen, samtidig med at der bruges færre ressourcer; understreger betydningen af at fremme erhvervsuddannelse, adgang til uddannelse, udbredelse af viden og udveksling af bedste praksis inden for landbrugssektoren; gentager nødvendigheden af en koordinering mellem den fælles landbrugspolitik og andre politikker for at forbedre adgangen til forskning og innovation inden for landbruget;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte de muligheder, der tilbydes i forbindelse med syvende rammeprogram for forskning og udvikling med hensyn til forskning og teknologisk innovation for at forbedre produktiviteten og samtidig opfylde kriterierne med hensyn til energieffektivitet og bæredygtighed;

45. konstaterer, at mængden af disponibel landbrugsjord mindskes år for år som følge af klimaændringer og urbanisering;

46. understreger især betydningen af diversitet inden for europæisk landbrug og sikring af sameksistensen mellem de forskellige landbrugsmodeller, herunder smålandbrug, der skaber job i EU's landdistrikter, samt af diversitet og kvalitet på fødevarerområdet, herunder med hensyn til produkter fra smålandbrug og ikke-industriprodukter, der er kendetegnet ved korte forsyningskæder, og på ernæringsområdet i hele EU med henblik på at fremme udviklingen i landdistrikterne og bevare den regionale fødevarer- og vinsektor;

47. fastslår, at lokal traditionel landbrugspraksis, herunder familiebedrifter, små bedrifter og økologiske bedrifter, kan yde et værdifuldt bidrag til fødevarer sikkerheden, fordi det ofte er dem, der udnytter jorden på den mest effektive måde, idet de anvender metoder, som er udviklet specielt i de enkelte regioner og over et længere tidsrum og gør det muligt at etablere en stærk forbindelse mellem et produkt og det område, som det stammer fra, og som symboliserer produktets kvalitet og autenticitet; understreger nødvendigheden af, at disse landbrugsformer eksisterer side om side med bæredygtige moderne landbrug, der kombinerer høj produktivitet med bæredygtig udnyttelse af jorden;

48. understreger også, at den overdrevne underopdeling af landbrugsjord i visse medlemsstater er en hindring for landbrugsproduktivitet, og at det er nødvendigt at tage skridt til at tilskynde til sammenlægning af små landbrugsbedrifter;

49. påpeger nødvendigheden af at bevare diversiteten inden for landbruget i EU, og erkender at lokale markeder med friske, lokalt producerede produkter er bæredygtige miljømæssigt set og bidrager til at støtte etablerede landbrugssamfund; understreger landbrugets betydning i mindre gunstigt stillede områder; henstiller til Kommissionen at tage de forskellige europæiske landbrugsmodeller op til overvejelse ved udarbejdelsen af forslagene til den fremtidige fælles landbrugspolitik og i den forbindelse overveje muligheden af at skabe særlige økonomiske incitamenter og identifikationsordninger;

50. understreger, at der er behov for en mere retfærdig fælles landbrugspolitik, som sikrer en velafbalanceret fordeling af støtten til landbrugerne både i de enkelte medlemsstater og medlemsstaterne imellem, øget territorial samhørighed og udfasning af eksportsubsidierne sideløbende med udfasning af alle former for eksportsubsidier i de lande, EU handler med, samt disciplin i forbindelse med alle eksportforanstaltninger, der har tilsvarende virkning;

Tirsdag den 18. januar 2011

51. erkender, at reformerne af den fælles landbrugspolitik i betragtelig grad har reduceret virkningerne af EU's landbrugsproduktion for udviklingslandene, hvor eksportrestitutterne er alt andet end afskaffet; opfordrer EU til at anerkende betydningen af at støtte landbrugssektorerne i udviklingslandene, navnlig ved at sikre, at landbrug prioriteres i udviklingslandene og i EU's budget for udviklingsbistand til oversøiske lande;

*

* *

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 19. januar 2011

FLEGT-partnerskabsaftaler

P7_TA(2011)0008

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler

(2012/C 136 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10028/2010) (Republikken Congo) og til forslag til Rådets afgørelse (12796/2010) (Cameroun),
- der henviser til udkastet til en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Congo om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT) (07636/2010),
- der henviser til udkastet til en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Cameroun om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT) (13187/2010),
- der henviser til anmodningen om samtykke, som Rådet forelagde i overensstemmelse med artikel 207, stk. 3, første afsnit, artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0170/2010 og C7-0339/2010),
- der henviser til FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, vedtaget ved Generalforsamlingens resolution 61/295 den 13. september 2007,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ⁽¹⁾,
- der henviser til Cancúnaftalen,
- der henviser til sine holdninger af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om konklusionerne af en frivillig partnerskabsaftale om FLEGT med Republikken Congo ⁽²⁾ og Republikken Cameroun ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5 og artikel 110, stk. 2,

1. glæder sig over de frivillige partnerskabsaftaler med Republikken Cameroun og Republikken Congo; mener, at der af forhandlingerne af disse partnerskabsaftaler kan udtrækkes retningslinjer for god praksis, som kan skabe præcedens for andre igangværende forhandlinger om frivillige partnerskabsaftaler med træproducerende lande;

2. understreger, at ansvaret for bekæmpelse af ulovlig skovhugst og handel med ulovlige skovbrugsprodukter samt styrkelse af bestræbelserne på bevarelse og bæredygtig udnyttelse af de globale skovressourcer både påhviler EU og de lande, der leverer tropiske træprodukter;

3. glæder sig i denne forbindelse over de involverede parter forpligtelser til at forbedre skovforvaltningen og om nødvendigt ændre den gældende lovgivning, således at det sikres, at aktiviteterne i skovsektoren er gennemsigtige, respekterer de oprindelige folks rettigheder og ikke bidrager til negative miljøpåvirkninger; glæder sig ligeledes over EU's forpligtelse til at støtte kapacitetsopbygning, herunder især etableringen af sporings- og verifikationsystemer for træ og træprodukter i de træproducerende lande;

⁽¹⁾ EFT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0009.

Onsdag den 19. januar 2011

Skovens biodiversitet, klimaet og bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter

4. minder om, at baggrunden for de frivillige partnerskabsaftaler er ideen om, at man sammen kan standse handelen med ulovligt fældet træ og træprodukter, der er fremstillet heraf, og bidrage til bestræbelserne på at standse afskovning og skovnedbrydning og de deraf afledte drivhusgasemissioner og tab af biodiversitet på globalt plan samt fremme en bæredygtig økonomisk vækst, bæredygtige menneskelige udviklingsaktiviteter, bæredygtige fødevarer og respekten for oprindelige folk og lokalsamfund;

5. minder om, at udvidelsen af stordriftsudnyttelse af tropiske skove og andre skove med stor biologisk mangfoldighed og høje værdier for kulstoflagring ikke er bæredygtigt og kan føre til yderligere afskovning og skovnedbrydning og dermed bidrage til ødelæggelsen af det globale miljø; noterer sig den indbyggede spænding i de frivillige partnerskabsaftaler, idet EU ved at tilskynde til handel med træprodukter fra lande med store naturlige skovområder kan gøre det vanskeligt at opfylde sine mål med hensyn til bekæmpelse af klimaforandringerne, støtte til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af biodiversiteten, bekæmpelse af fattigdommen og en global standsning af afskovningen; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at EU's politik er sammenhængende, og at de aktiviteter, som støttes i forbindelse med de frivillige partnerskabsaftaler, bidrager effektivt til alle aftaleparternes internationale forpligtelser; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til i detaljer at redegøre for, hvilke initiativer de planlægger som supplement til de frivillige partnerskabsaftaler med henblik på bekæmpelse af afskovning og nedbrydning af naturlige skove samt fremme af deres beskyttelse;

6. minder om, at mens skovene suverænt tilhører de lande, på hvis område de befinder sig, er skovmiljøet en fællesmenneskelig naturarv, der skal beskyttes, bevares og, hvor det er praktisk muligt, genoprettes med det endelige mål at opretholde den globale biodiversitet og økosystemfunktioner, beskytte det klimatiske system og garantere de oprindelige folks rettigheder samt de lokalsamfund, der er afhængige af skoven; anmoder derfor alle partnerregeringer i Afrika og i tredjelande om at udarbejde forvaltningsplaner for areal- og ressourceanvendelse, som opfylder disse mål, og til at fastslå, hvor og hvor meget støtte der er behov for fra udenlandske partnere og internationale organisationer for at fremskynde opfyldelsen af disse mål;

7. opfordrer på denne baggrund Kommissionen til at være særlig opmærksom på at sikre, at de frivillige partnerskabsaftaler ikke tilskynder til en udvidelse af industriel skovhugst i intakte skovområder, og til at samarbejde med regeringerne i Republikken Cameroun og Republikken Congo og alle de regeringer, som i fremtiden vil undertegne frivillige partnerskabsaftaler, om at overvåge og tage skridt til at begrænse de direkte og indirekte negative virkninger af kommerciel skovning på det vilde dyre- og planteliv;

Forhandlingsprocessen

8. glæder sig over den frivillige, gennemsigtige, inddragende og konsensusorienterede fremgangsmåde, under hvilken aftalen blev indgået; anbefaler, at denne fremgangsmåde bliver normen for forhandlinger af frivillige partnerskabsaftaler med andre træproducerende partnerlande;

9. understreger de uafhængige nationale civilsamlingsorganisationers og de uafhængige eksterne observatørers væsentlige rolle i forbindelse med overvågningen af alle parternes korrekte gennemførelse af aftalen, herunder gennem forpligtelsen til at inddrage nationale aktører i de fælles udvalg, der skal oprettes for at føre tilsyn med gennemførelsesprocessen; understreger, at lokale civilsamlingsorganisationer skal have beføjelser til at gennemføre uafhængig overvågning af retshåndhævelsen og gennemførelsen af forvaltningsreformer i skovsektoren;

10. anmoder Kommissionen om at etablere mekanismer til at sikre, at de frivillige partnerskabsaftaler håndhæves effektivt og rettidigt på forskellige tidspunkter af gennemførelsesfasen, idet der især garanteres en styrkelse af de lokale aktørers kapacitet og en direkte inddragelse af lokalsamfundene og de oprindelige folk i gennemførelsesfasen, for at sikre en bredere accept af de reformer, som vil blive gennemført forud for de frivillige partnerskabsaftaler samt verifikation af importvarer til EU;

FLEGT-licenser og retlige rammer

11. minder om, at det er nødvendigt med en gennemgang af de relevante love og bestemmelser om skovsektoren for at sikre, at den frivillige partnerskabsaftale er i overensstemmelse med målene i FLEGT-handlingsplanen, samt sikre, at gennemførelsen af den frivillige partnerskabsaftale bidrager til de miljømæssige og sociale konventioner og internationale aftaler, som parterne deltager i;

Onsdag den 19. januar 2011

12. minder om, at de frivillige partnerskabsaftaler også sigter mod forbedring af social retfærdighed og respekt for oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, herunder principperne om gennemsigtighed og deltagelse på lige fod;

13. minder om, at disse retlige forbedringer skal gennemføres, inden der udstedes FLEGT-licenser;

Gennemførelse og lokalbefolkningens rettigheder

14. anmoder Kommissionen om inden for seks måneder efter en frivillig partnerskabsaftales ikrafttrædelse at fremlægge en rapport om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at dialogen mellem aktørerne og civilsamfundet, herunder lokalbefolkningen og de oprindelige folk, opretholdes og videreføres i løbet af gennemførelsesfasen; mener, at denne rapport bør indeholde en vurdering af virkningerne af og de reelle bidrag til indholdet af den frivillige partnerskabsaftale med hensyn til EU's og det underskrivende lands internationale forpligtelser vedrørende miljø og bæredygtig udvikling, herunder bevarelse og bæredygtig forvaltning af biodiversitetsressourcer;

15. anmoder begge parter i en frivillig partnerskabsaftale om at sikre, at civilsamfundet, lokalbefolkningen og de oprindelige folk frit og sikkert kan bidrage til gennemførelsen og håndhævelsen af den frivillige partnerskabsaftale; er af den opfattelse, at det fælles udvalg for gennemførelse af aftalen skal tillægge civilsamfundet, lokalbefolkningen og de oprindelige folks organisationer klageret og i anden omgang ankeadgang, hvis deres klage ikke vinder gehør;

16. anmoder Kommissionen om at sikre, at den har en god forståelse af den aktuelle menneskerettighedssituation i ethvert partnerland for eventuel indgåelse af en frivillig partnerskabsaftale, og anbefaler, at Kommissionen ikke indlader sig med et land, hvor der ikke findes nogen retlig ramme for beskyttelse af de grundlæggende menneskerettigheder og sociale rettigheder; bekræfter behovet for, at der føres en åben dialog, at der er ytringsfrihed, herunder religionsfrihed, og pressefrihed i alle land, der er involveret i en frivillig partnerskabsaftale, således at alle protester bliver hørt;

17. anmoder Kommissionen om regelmæssigt at udarbejde situationsrapporter om gennemførelsen af de forskellige bestemmelser i alle gældende og fremtidige frivillige partnerskabsaftaler og fremlægge disse for Parlamentet;

18. forventer, at der i de kommende år vil blive undertegnet flere frivillige partnerskabsaftaler, som kræver specifikke og supplerende midler til udviklingen af tekniske og menneskelige ressourcer; anmoder Kommissionen og EU's medlemsstater om at fastslå, hvilke midler der vil blive anvendt til at støtte forhandlingerne om og gennemførelsen af disse aftaler;

Europa-Parlamentets rolle

19. opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om fremskridt med hensyn til forhandlingerne om og gennemførelsen af gældende og fremtidige frivillige partnerskabsaftaler og til i rette tid at underrette Parlamentet om arbejdet i det fælles udvalg for gennemførelse af aftalen, aftalens uafhængige revisors missions- og revisionsrapporter, evalueringsrapporter om aftalens gennemførelse, herunder undersøgelser af dens sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser, samt en liste over navnene på de virksomheder, som gives indrømmelser;

*

* *

20. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og enhver regering, som er involveret i en frivillig partnerskabsaftale.

Onsdag den 19. januar 2011

Foreløbig partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene

P7_TA(2011)0011

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om den foreløbige partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene

(2012/C 136 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger af 25. september 2003 om den femte WTO-ministerkonference i Cancún ⁽¹⁾, af 12. maj 2005 om evalueringen af Doha-runden efter den afslutning, der blev truffet i WTO's almindelige råd 1. august 2004 ⁽²⁾, af 1. december 2005 om forberedelserne til WTO's sjette ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾, af 23. marts 2006 om de økonomiske partnerskabsaftalers betydning for udviklingen ⁽⁴⁾, af 4. april 2006 om evalueringen af Doha-runden efter afholdelsen af WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽⁵⁾, af den 1. juni 2006 om handel og fattigdom: udarbejdelse af handelspolitikker, der kan øge handelens bidrag til fattigdomslindring mest muligt ⁽⁶⁾, af 7. september 2006 om sammenbruddet i forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen ⁽⁷⁾, af 23. maj 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁸⁾, af 12. december 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler ⁽⁹⁾, sin holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om en ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 964/2007 og (EF) nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾, og sin beslutning af 25. marts 2009 om den foreløbige partnerskabsaftale mellem Stillehavslændene på den ene side og Det Europæiske Fællesskab på den anden side ⁽¹¹⁾,
- der henviser til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2007 om økonomiske partnerskabsaftaler (KOM(2007)0635),
- der henviser til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), særlig artikel XXIV,
- der henviser til den erklæring, som WTO's fjerde ministerkonference vedtog den 14. november 2001 i Doha,

⁽¹⁾ EUT C 77 E af 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E af 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 126.

⁽¹¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 118.

⁽¹²⁾ EUT L 348 af 31.12.2007, s. 1.

Onsdag den 19. januar 2011

- der henviser til den erklæring, som WTO's sjette ministerkonference vedtog den 18. december 2005 i Hong Kong,
- der henviser til rapporten og anbefalingerne fra taskforcen for handelsrelateret bistand, som blev vedtaget af WTO's almindelige råd den 10. oktober 2006,
- der henviser til De Forenede Nationers årtusinderklæring af 8. september 2000, der opstiller 2015-målene, som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
- der henviser til Kigali-erklæringen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS/EU, der blev vedtaget i Kigali i Rwanda den 22. november 2007,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2006 om situationen i Fiji ⁽¹⁾, hvori det på det stærkeste fordømmer Fijis militærstyrkers magtovertagelse,
- der henviser til listen over 103 henstillinger fra FN's Menneskerettighedsråd, der blev offentliggjort i beretningen fra Arbejdsgruppen om Universel Regelmæssig Gennemgang af 23. marts 2010, og der henviser til det officielle svar fra den fijienske regering af 10. juni 2010, hvoraf det fremgår, at det valg til parlamentet, som der længe har været stillet krav om, og som ofte er blevet udsat, nu er planlagt til 2014, og at denne frist ikke er til forhandling,
- der henviser til forespørgslen af 16. december 2010 til Kommissionen om indgåelsen af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side (O-0212/2010 – B7-0807/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's tidligere handelsforbindelser med AVS-landene - som gav disse præferenceadgang til EU's markeder på ensidig basis - ophørte med at være i overensstemmelse med WTO's regler fra og med den 1. januar 2008,
- B. der henviser til, at økonomiske partnerskabsaftaler er WTO-forenelige aftaler, der har til formål at støtte regional integration og fremme en gradvis integration af AVS-økonomierne i verdensøkonomien og derved fremme en bæredygtig social og økonomisk udvikling i disse lande og bidrage til den generelle indsats for at udrydde fattigdom der,
- C. der henviser til, at ØPA'erne bør anvendes til at opbygge langsigtede forbindelser, hvor handlen støtter udviklingen,
- D. der henviser til, at sukkerprotokollen under de på hinanden følgende Lomé-konventioner og Cotonou-aftalen har skabt en stabil indkomst for mindre Stillehavsoer, hvis muligheder for diversificering inden for landbrugssektoren er begrænsede,
- E. der henviser til, at foreløbige økonomiske partnerskabsaftaler (foreløbige ØPA'er) er aftaler om handel med varer, der har til formål at værne om AVS-handel med Europa,
- F. der henviser til, at den nuværende finansielle og økonomiske krise betyder, at handelspolitik er vigtigere end nogensinde før for udviklingslandene,
- G. der henviser til, at Papua Ny Guinea og Fijijerne er de eneste af AVS-landene i Stillehavsområdet, der hidtil har undertegnet en foreløbig ØPA (ved udgangen af 2009); der henviser til, at de øvrige AVS-stater i Stillehavet alle er omfattet enten af initiativet »alt undtagen våben«, der giver told- og kvotefri adgang til EU-markedet, eller af EU's almindelige generelle præferenceordning,

⁽¹⁾ EUT C 317 E af 23.12.2006, s. 898.

Onsdag den 19. januar 2011

- H. der henviser til, at for så vidt angår Papua Ny Guinea, har aftalen været anvendt midlertidigt siden den 20. december 2009, der henviser til, at gennemførelsen for Republikken Fijijørernes vedkommende afventer meddelelse fra Fijijørerne om enten foreløbig gennemførelse eller ratificering,
- I. der henviser til, at der pågår forhandlinger om en samlet ØPA med alle 14 AVS-stater i Stillehavet,
- J. der henviser til, at den foreløbige ØPA omfatter alle de vigtigste bestemmelser i en aftale om handel med varer,
- K. der henviser til, at konsekvenserne af aftalens forpligtelser for de berørte lande og Stillehavsregionen kan være meget omfattende,
- L. der henviser til, at den foreløbige ØPA vil influere på omfanget og indholdet af fremtidige aftaler mellem Papua Ny Guinea og Republikken Fijijørerne og andre handelspartnere og på regionens position i forhandlingerne,
- M. der henviser til, at der er begrænset konkurrence mellem EU og Stillehavslændene, da størstedelen af EU's eksport hovedsageligt består af varer, som Stillehavslændene ikke producerer, men som de ofte har brug for enten til direkte forbrug eller som input til den indenlandske industri,
- N. der henviser til, at fiskeri og fiskerirelaterede aktiviteter og industrier udviser stort potentiale for fremtidig eksportvækst, forudsat at fiskeriet foregår på miljømæssig bæredygtig vis,
- O. der henviser til, at nye handelsregler skal udformes med henblik på at støtte udviklingen af hjemlige industrier og beskytte dem mod klimaændringer og udtømmning af ressourcer, og der henviser til, at disse regler skal ledsages af øget støtte til handelsrelateret bistand,
- P. der henviser til, at handelsstøtte (Aid for Trade) har til formål at styrke udviklingslandenes evne til at drage fordel af nye handelsmuligheder,
- Q. der henviser til, at EU og AVS-landene har forhandlet om nye, forbedrede og mere fleksible oprindelsesregler, som vil medføre betydelige fordele, hvis de gennemføres på hensigtsmæssig måde, i fuld overensstemmelse med aftalens formål og med behørig hensyntagen til disse landes begrænsede kapacitetsniveau,
- R. der henviser til, at fritagelsen fra oprindelsesreglen i den midlertidige ØPA omfatter hele produktionskæden, fra udvinding af råmaterialer til forarbejdning, markedsføring og eksport,
- S. der henviser til, at den store efterspørgsel på tunprodukter betyder, at disse har visse specifikke karakteristika – såsom hurtige reaktioner på prisvariationer – hvilket har medført, at de er blevet klassificeret på det internationale marked som »følsomme produkter«, et forhold som skal tages i betragtning i alle handelsforhandlinger,
- T. der henviser til, at Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC), der er den internationale organisation med ansvar for, at fiskebestandene i området er bæredygtige, har oplyst, at tredjelande - især Kina - der har investeret i storstilede industriprojekter i Papua Ny Guinea lige siden indførelsen af de nye oprindelsesregler, har forøget deres fiskekapacitet i massivt omfang, og at denne tendens ser ud til at fortsætte og vil medføre en risiko for overudnyttelse af fiskebestandene,
1. mener, at de handelsmæssige forbindelser mellem denne region og EU bør bidrage til øget handel, bæredygtig udvikling og regional integration og samtidig fremme økonomisk diversificering og formindskelse af fattigdom; påpeger, at den foreløbige ØPA skal bidrage til opfyldelse af 2015-målene;

Onsdag den 19. januar 2011

2. understreger, at det positive resultat af forhandlingerne om midlertidige ØPA'er med Papua Ny Guinea og Fiji viser, at EU har en stærk interesse i fortsat at opretholde tætte økonomiske forbindelse på højt plan med Stillehavsstaterne; håber, at en sådan foreløbig ØPA - der på nuværende tidspunkt er begrænset til to lande - kan bane vejen for en bredere aftale, der omfatter andre lande i Stillehavsområdet;
3. fremhæver, at den foreløbige ØPA har til formål at holde markedet åbent for eksport fra Papua Ny Guinea og Republikken Fijierne og muliggøre forhandlinger om en endelig ØPA, hvis de berørte stater ønsker det;
4. påpeger, at Papua Ny Guinea og Republikken Fijierne – de to AVS-lande i Stillehavet, der har nogen eksport af betydning til EU – er de eneste medlemmer af den regionale Stillehavsgruppe, som hidtil har tiltrådt aftalen, idet de andre medlemmer har valgt ikke at undertegne aftalen, fordi deres varehandel med EU er mindre;
5. minder om, at den foreløbige ØPA ganske vist kan anses for det første skridt i processen, men at den i juridisk henseende er en helt uafhængig international aftale, som ikke automatisk fører til en fuldstændig ØPA eller til, at alle de lande, der oprindeligt undertegnede den foreløbige ØPA, også undertegner den fuldstændige aftale;
6. minder EU-institutionerne og regeringerne om, at hverken indgåelse eller opsigelse af en ØPA må føre til en situation, hvor et AVS-land kommer til at befinde sig i en mindre gunstig situation, end det gjorde under handelsbestemmelserne i Cotonou-aftalen;
7. understreger, at Parlamentets eventuelle godkendelse af en foreløbig ØPA ikke på forhånd forudbestemmer Parlamentets holdning til en godkendelse af en endelig ØPA, eftersom indgåelsesproceduren vedrører to forskellige internationale aftaler;
8. minder om, at et ægte regionalt marked udgør et væsentligt grundlag for en vellykket gennemførelse af den foreløbige ØPA – og ligeledes enhver endelig ØPA – og at regional integration og regionalt samarbejde er afgørende for den sociale og økonomiske udvikling i Stillehavslandene; mener, at dette skal tages i betragtning i forbindelse med gennemførelsen;
9. understreger, at formålet med de specifikke bestemmelser vedrørende oprindelsesregler for fiskeprodukter er at udvikle fiskeforarbejdningskapacitet til lands i AVS-staterne i Stillehavet, således at der skabes lokal beskæftigelse og indkomst;
10. gør opmærksom på, at den foreløbige ØPA har banet vejen for udviklingen af industriprojekter i Papua Ny Guinea, såsom Stillehavsindustri zonen i Madang, der forventes at fremstille mere end 400 000 tons fiskekonserves i løbet af to år;
11. udtrykker i denne forbindelse bekymring og uro over visse foranstaltninger, herunder de papuanske myndigheders seneste revision af miljølovgivningen, som i praksis tilsidesætter kravet om forelæggelse af miljøvurderinger for sådanne projekter og forhindrer kompensationsprocedurer;
12. fremhæver fiskeindustriens betydning som en primær kilde til beskæftigelse for kvinder i Stillehavsområdet; finder, at Kommissionen bør yde teknisk bistand og politisk og finansiel støtte med henblik på at forbedre beskæftigelsesmulighederne for kvinder i Stillehavslandene;
13. bemærker med bekymring, at WCPFC-data viser, at tredjelande har øget deres fiskerikapacitet i denne del af Stillehavet, og at der derfor er risiko for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og overfiskeri, hvilket ikke er gavnligt for den bæredygtige udvikling af den lokale fiskeindustri;
14. fremhæver, at selv om Papua Ny Guinea og Fiji har begrænset fiskerikapacitet og dermed et begrænset udbud af fuldt ud fremstillede fiskeprodukter og en begrænset forarbejdningskapacitet til lands, har fritagelsen fra oprindelsesreglerne for forarbejdede fiskeprodukter, som Papua Ny Guinea aktivt benytter sig af, gjort landet til et veritabelt centrum for forarbejdning af store mængder tun fra flere forskellige steder (herunder Filippinerne, Thailand, Kina, USA og Australien); gør opmærksom på, at fritagelsen fra oprindelsesreglerne kan få en destabiliserende virkning på EU's forarbejdnings- og konservesindustri;

Onsdag den 19. januar 2011

15. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge Parlamentet en rapport om disse specifikke aspekter ved Stillehavslanternes fiskerisektor og om forvaltningen af fiskebestandene i Stillehavet, herunder praksis til fremme af bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til straks at iværksætte høringer, jf. artikel 6, stk. 6, litra d), i protokol II til den foreløbige ØPA, og til at gennemføre suspensionen af de ekstraordinære ordninger vedrørende oprindelsesreglerne, såfremt evalueringsrapporten viser en destabiliserende virkning på EU's fiskeforarbejdnings- og konserverindustri;
16. påpeger, at en sådan rapport om gennemførelse af de særlige oprindelsesregler skal udarbejdes i løbet af 2011, dvs. tre år efter meddelelsen til Papua Ny Guinea om vedtagelse af reglerne i forordning (EF) nr. 1528/2007, og at den bør undersøge de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af undtagelsen fra global handel (global sourcing) for Papua Ny Guineas befolkning, navnlig i kystsamfundene; anmoder i den forbindelse om omgående at blive informeret om retningslinjerne for udarbejdelse af denne rapport, og om, hvor vidt alle interesserede og berørte parter, herunder civilsamfundets organisationer i Papua Ny Guinea vil blive hørt under forberedelsen af denne rapport;
17. tilskynder Fiji til at efterkomme anbefalingerne fra det internationale samfund og indføre god forvaltningspraksis; finder, at sådanne skridt bør føre til frigørelse af den finansielle støtte til sukkersektoren i Fiji; erkender, at disse midler er stærkt tiltrængt med henblik på at støtte sukkersektoren, som er en central kilde til beskæftigelse på Fiji;
18. understreger, at enhver regional ØPA bør gøres betinget af, at alle de relevante politiske grupperinger i Republikken Fiji erkender en køreplan for demokratiske valg;
19. anbefaler en fleksibel, asymmetrisk og pragmatisk tilgang til de aktuelle forhandlinger om en endelig ØPA; insisterer på, at der indføres et kapitel om udviklingssamarbejde i den foreslåede endelige ØPA;
20. påpeger, at aftalen også kan få konsekvenser for relationerne mellem Stillehavsområdet og dets nærmeste og største handelspartnere, Australien og New Zealand, og at det skal sikres, at den nuværende aftales bestemmelser ikke kommer til at fungere som en hindring for fremtidige handelsaftaler med disse lande;
21. minder om, at den økonomiske partnerskabsaftale skal støtte Stillehavslanternes udviklingsmål, politikker og prioriteter – ikke kun i struktur og indhold, men også i måden og den ånd, den gennemføres på;
22. minder om vedtagelsen i oktober 2007 af EU-strategien »Aid for Trade« med tilsagnet om at øge den samlede handelsrelaterede EU-bistand til 2 mia. EUR årligt inden 2010 (1 mia. EUR fra Fællesskabet og 1 mia. EUR fra medlemsstaterne); kræver, at Stillehavsområdet tildeles en hensigtsmæssig og ligelig andel af denne bistand;
23. opfordrer til, at der snart træffes afgørelse om fordelingen af handelsstøttemidlerne til Stillehavsområdet, og at disse midler uddeles hurtigt; understreger, at disse midler bør være supplerende ressourcer og ikke blot EUF-bevillinger med et andet navn, at de skal være i overensstemmelse med Papua Ny Guineas og Republikken Fijis, såvel som det generelle Stillehavsområdes prioriteter, og at udbetalingen af dem skal være rettidig, forudsigelig og passende i forhold til tidsplanen for gennemførelsen af nationale og regionale strategiske udviklingsplaner;
24. opfordrer Kommissionen til i betragtning af de forpligtelser, Rådet indgik i september 2007 i forbindelse med aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) og adgangen til medicin, ikke at forhandle om TRIPS-plus-bestemmelser vedrørende farmaceutiske produkter, der har betydning for sundheden og adgangen til medicin under ØPA, at undlade at kræve overholdelse eller godkendelse af forpligtelserne i patentsamarbejdsstraktaten (PCT) og patentlovstraktaten (PLT), afholde sig fra at medtage de betingelser, der er fastsat i direktiv 2004/48/EF⁽¹⁾, samt ikke at indføre emner som f.eks. beskyttelse af ikke-originale databaser i ØPA'en;

(1) EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

Onsdag den 19. januar 2011

25. giver udtryk for sin fortsatte støtte til en endelig ØPA mellem Det Europæiske Fællesskab og Stillehavslanene; er enig i, at de vigtigste forhandlingsspørgsmål bør omfatte:

- a) intellektuelle ejendomsrettigheder, der både omfatter traditionel viden og vestlige teknologiske produkter
- b) gennemsigtighed i forbindelse med offentlige indkøb med adgang for europæiske kontrahenter i et omfang, der svarer til Stillehavslanenes behov
- c) arbejdsvisum, som bør stilles til rådighed for Stillehavslanenes statsborgere i perioder af mindst 24 måneders varighed for at give dem mulighed for at arbejde som »plejere« eller inden for lignende fag;

26. anmoder ikke desto mindre om, at Kommissionen fortsat arbejder for en mere omfattende aftale og søger efter tilgængelige og gennemførlige alternativer, der i henhold til WTO-reglerne og ved kreativ brug af alle fleksibilitetsmuligheder, herunder fritagelser, sikrer markedsadgang for de lande, der ikke ønsker at tilslutte sig hverken den foreløbige eller den endelige ØPA;

27. mener, at der i forbindelse med den endelige ØPA bør oprettes et parlamentarisk udvalg til at føre tilsyn med gennemførelsen af aftalen, og at sammensætningen af dette udvalg fra Europa-Parlamentets side bør være i overensstemmelse med Det Blandede Parlamentariske Udvalg Cariforum-EU;

28. understreger, at både den foreløbige ØPA og den endelige ØPA bør indeholde en revisionsklausul, der foreskriver en uafhængig vurdering af den globale virkning, herunder de økonomiske, sociale og miljømæssige indvirkninger af gennemførelsen og omkostningerne og konsekvenserne heraf, som bør gennemføres tre-fem år efter undertegnelsen af aftalen; understreger, at revisionsklausulen i den foreløbige ØPA – og sidenhen i ØPA'en - bør indeholde bestemmelse om, at alle kontraherende parter har ret til at påberåbe sig revisionsklausulen på grundlag af den ovennævnte konsekvensvurdering; anmoder om, at Europa-Parlamentet og Stillehavslanenes parlamenter inddrages i enhver revision af aftalen;

29. støtter i denne forbindelse Kommissionens tilsagn om at ville sikre, at denne generelle fritagelse fra oprindelsesreglerne er undtagelsen snarere end reglen i fremtidige ØPA'er;

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og AVS-landene, AVS-EU-Rådet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

International adoption i Den Europæiske Union

P7_TA(2011)0013

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om international adoption i Den Europæiske Union

(2012/C 136 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 20. november 1989, særlig dennes artikel 21,

— der henviser til den europæiske konvention fra 1967 om adoption af børn,

Onsdag den 19. januar 2011

- der henviser til konventionen om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (der blev undertegnet i Haag den 29. maj 1993) og til den europæiske konvention af 25. januar 1996 om udøvelse af børns rettigheder (ETS nr. 160),
 - der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til EU-traktatens artikel 3, stk. 3 og 5,
 - der henviser til sin beslutning af 12. december 1996 om forbedring af retsbestemmelserne og samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende adoption af mindreårige ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008: Mod en EU-strategi for børns rettigheder ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at hvert eneste barns velbefindende og beskyttelse af børns tarv er af yderste vigtighed, og til, at beskyttelse af børns rettigheder er et af Den Europæiske Unions mål,
 - B. der henviser til, at kompetencen på adoptionsområdet ligger hos medlemsstaterne, der gennemfører de relevante procedurer i overensstemmelse med barnets tarv,
 - C. der henviser til, at der er gældende konventioner om beskyttelse af børn og forældres ansvar, navnlig den europæiske konvention fra 1967 om adoption af børn, der sigter mod at tilnærme medlemsstaternes lovgivning til hinanden i de tilfælde, hvor adoptionen involverer, at barnet flyttes fra ét land til et andet, og konventionen fra 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Haagerkonventionen),
 - D. der henviser til, at alle EU-medlemsstater har undertegnet Haagerkonventionen,
 - E. der henviser til, at der er gjort betydelige fremskridt som følge af Haagerkonventionen,
 - F. der henviser til, at FN's konvention om barnets rettigheder og Haagerkonventionen beskriver familien som den grundlæggende enhed i samfundet, som den naturlige ramme for børns vækst og trivsel i langt de fleste tilfælde og dermed som det bedste valg, når det gælder omsorgen for et barn,
 - G. der henviser til, at adoption bør være én af de naturlige sekundære muligheder, hvis den basale omsorg for et barn ikke kan gives af familien, mens det bør være den absolut sidste udvej at sætte et barn i institutionspleje,
 - H. der henviser til, at problemet med en utryk opvækst, og især problemet med forladte børn og børnehjemsbørn, er væsentligt i Europa og bør behandles med den største alvor,
 - I. der henviser til, at krænkelse af børns rettigheder, vold mod børn og handel med børn med henblik på adoption, prostitution, ulovligt arbejde, tvangsægteskab og tiggeri på gaden eller til ethvert andet ulovligt formål fortsat er et problem i EU,
 - J. der henviser til, at det er vigtigt at beskytte barnets ret til et familieliv samt sikre, at børn ikke tvinges til at bo på børnehjem i længere perioder,
 - K. der henviser til, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet bindende efter Lissabontraktatens ikrafttræden; der henviser til, at børn i henhold til charterets artikel 24 har ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel; der endvidere henviser til, at det fremgår af Lissabontraktatens artikel 3, at beskyttelse af børns rettigheder hører ind under Unionens mål,

⁽¹⁾ EFT C 20 af 20.1.1997, s. 176.

⁽²⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

Onsdag den 19. januar 2011

1. opfordrer til, at muligheden for på europæisk plan at koordinere politikker og strategier vedrørende instrumentet for international adoption i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder og andre internationale standarder overvejes for at forbedre bistanden inden for informationsydelser, forberedelse af adoption mellem lande, behandling af ansøgninger om international adoption og serviceydelser efter adoptionen, i betragtning af at alle internationale konventioner om beskyttelse af børns rettigheder anerkender forladte og forældreløse børns ret til at have en familie og blive beskyttet;
2. opfordrer Kommissionen til at overveje de nationale systemers funktion på europæisk plan;
3. mener, at man, når det er muligt og i overensstemmelse med barnets tarv, bør prioritere adoption i barnets fødeland, mens mulige alternativer kunne være en familieanbringelsesløsning, såsom plejefamilier eller anden form for anbringelse, eller at der bør findes en familie gennem international adoption i overensstemmelse med relevant national lovgivning og internationale konventioner, og at anbringelse på en institution kun bør benyttes som en midlertidig løsning;
4. understreger, at den nationale lovgivning i hjemlandet for den familie, der ansøger om et barn gennem international adoption, skal finde anvendelse, for så vidt angår beskyttelse af barnets rettigheder på lang sigt;
5. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til i samarbejde med Haagerkonferencen, Europarådet og børneorganisationer at udvikle en ramme, der kan sikre åbenhed og effektiv overvågning af udviklingstendenser med hensyn til forladte og adopterede børn, herunder dem, der er blevet adopteret fra ét land til et andet, og til at koordinere deres indsats for at forebygge handel med børn med henblik på adoption;
6. opfordrer alle EU-institutionerne til at spille en mere aktiv rolle inden for Haagerkonferencen og lægge pres på dennes medlemmer for at få dem til at forbedre, strømline og lette procedurerne for international adoption og udrydde unødigt bureaukrati, samtidig med at de forpligter sig til at respektere og beskytte de rettigheder, som børn fra tredjelande har;
7. opfordrer de kompetente nationale myndigheder til med jævne mellemrum at rapportere til den medlemsstat, hvor et bortadopteret barn er født, om barnets udvikling;
8. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende de psykologiske, følelsesmæssige, fysiske og sociale/uddannelsesmæssige konsekvenser af at fjerne et barn fra sit hjemsted og yde passende bistand til adoptivforældrene og det bortadopterede barn;
9. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på børn med særlige behov, såsom børn, der har behov for lægebehandling, og handicappede børn;
10. anerkender, at proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger og nøje undersøgelse af alle adoptionspapirer, inklusive fødselsattesten, kan bidrage til at beskytte børn mod krænkelse af deres rettigheder hidrørende fra tvivl om alder eller identitet; mener, at et pålideligt fødselsregistreringssystem kan forebygge handel med børn med henblik på adoption, og opfordrer til overvejelse af juridiske løsninger, der kan fremme gensidig anerkendelse af de dokumenter, der er nødvendige i forbindelse med adoption;
11. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at deltage aktivt i bekæmpelsen af handel med børn med henblik på adoption;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Haagerkonferencen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 19. januar 2011

Stabiliserings- og associeringsaftale mellem EF og Serbien

P7_TA(2011)0014

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om den europæiske integrationsproces for Republikken Serbien

(2012/C 136 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater og Republikken Serbien, som er ved at blive ratificeret af medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, og til interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien, der trådte i kraft den 1. februar 2010,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. oktober 2010, hvori Kommissionen anmodes om at udarbejde sin udtalelse om Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union, og til Rådets konklusioner af 14. juni 2010,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 (1999), Den Internationale Domstols rådgivende udtalelse af 22. juli 2010 om spørgsmålet om overensstemmelse mellem folkeretten og Kosovos ensidige uafhængighedserklæring og til FN's Generalforsamlings resolution af 9. september 2010, hvori udtalelsens indhold anerkendtes, og EU's vilje til at fremme dialogen mellem Beograd og Pristina blev hilst velkommen ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2008/213/EF af 18. februar 2008 om principperne, prioriteterne og betingelserne for det europæiske partnerskab med Republikken Serbien og om ophævelse af afgørelse 2006/56/EF ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens statusrapport fra 2010 om Republikken Serbien ⁽³⁾ og Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2010-2011« ⁽⁴⁾,
- der henviser til den fælles erklæring fra den Interparlamentariske Forsamling EU-Serbien af 4.-5. oktober 2010,
- der henviser til tilbagetagelsesaftalen af 8. november 2007 mellem EU og Republikken Serbien ⁽⁵⁾ og til Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin henstilling af 25. oktober 2007 til Rådet om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Republikken Serbien ⁽⁷⁾ og til sin beslutning af 26. november 2009 om Kommissionens udvidelsesstrategidokument 2009 vedrørende landene på Vestbalkan, Island og Tyrkiet ⁽⁸⁾,
- der henviser til rapporter fra chefanklageren ved ICTY, som blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 18. juni 2010 og den 6. december 2010,
- der henviser til erklæringen fra den højtstående repræsentant/næstformanden, Catherine Ashton, af 8. september 2010 om de næste skridt i FN vedrørende den rådgivende udtalelse om Kosovo,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.

⁽²⁾ EUT L 80 af 19.3.2008, s. 46.

⁽³⁾ SEK(2010)1330.

⁽⁴⁾ KOM(2010)0660.

⁽⁵⁾ EUT L 334 af 19.12.2007, s. 46.

⁽⁶⁾ EUT L 336 af 18.12.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 626.

⁽⁸⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 47.

Onsdag den 19. januar 2011

- A. der henviser til, at der i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 blev givet tilsagn til samtlige lande i det vestlige Balkan om fremtidigt medlemskab af Den Europæiske Union, når de opfyldte de fastlagte kriterier, og at dette tilsagn blev gentaget i den fornyede konsensus om udvidelsen, som blev godkendt af Det Europæiske Råd den 14. og 15. december 2006, og i Rådets konklusioner af 25. oktober 2010 om Serbien,
- B. der henviser til, at hastigheden for integrationen af landene i det vestlige Balkan i EU er individuel og afhænger af det enkelte lands fortjeneste, navnlig med hensyn til den beslutsomhed, der udvises i forbindelse med opfyldelsen af alle krav og forpligtelser samt gennemførelsen af reformer og vedtagelsen af de nødvendige foranstaltninger, som medlemskab af EU indebærer,
- C. der henviser til, at en konstruktiv tilgang til regionalt samarbejde og gode naboskabsforbindelser er vigtige elementer i stabiliserings- og associeringsprocessen, og til, at disse spiller en afgørende rolle for omdannelsen af det vestlige Balkan til et område med langvarig stabilitet og bæredygtig udvikling,
- D. der henviser til, at Serbien vil kunne spille en vigtig rolle med hensyn til at stå som garant for sikkerheden og stabiliteten i regionen,
- E. der henviser til, at EU selv bygger på principper såsom forsoning, kompromis og fredelig sameksistens, og til, at EU's politik i det vestlige Balkan følger samme mål for at forbedre forholdet mellem befolkningerne i regionen, og som endvidere påpeger, at EU i overensstemmelse med denne politik fordømmer alle krigsforbrydelser, der fandt sted i det tidligere Jugoslavien, og støtter arbejdet i ICTY og de lokale kamre for krigsforbrydelser i deres bestræbelser på at sikre retfærdighed og, at de skyldige bliver stillet til ansvar,
1. bekræfter, at Serbiens fremtid ligger i EU, og opfordrer landet til at fortsætte sine bestræbelser for at nå dette mål; påskønner de fremskridt, Serbien har gjort i reformprocessen; bifalder beslutningen om at indlede ratifikationsproceduren for stabiliserings- og associeringsaftalen med Serbien, som blev truffet af Rådet den 14. juni 2010, og det faktum, at 11 medlemsstater allerede har ratificeret aftalen; opfordrer de øvrige medlemsstater til hurtigst muligt at fortsætte ratifikationsproceduren;
2. glæder sig over Serbiens ansøgning om medlemskab af Den Europæiske Union, indgivet den 22. december 2009, og Rådets afgørelse af 25. oktober 2010 om at anmode Kommissionen om at behandle Serbiens ansøgning; er af den opfattelse, at Rådets afgørelse sender et positivt signal til Serbien, og opfordrer landet til at fremskynde de nødvendige reformer for at opfylde Københavnskriterierne; understreger, at Rådets afgørelse er et vigtigt bidrag til stabiliteten i det vestlige Balkan; opfordrer Kommissionen til at udarbejde sin udtalelse om dette emne i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union;
3. glæder sig over Rådets afgørelse om liberalisering af visumordningen, der giver serbiske borgere mulighed for at rejse uden visum til Schengenområdet fra og med den 19. december 2009; glæder sig over den serbiske regerings beslutning om at give EU-borgere mulighed for at rejse til Serbien med ID-kort og opfordrer til yderligere initiativer, der kan fremme kontakter og mobilitet mellem befolkningerne i den vestlige Balkanregion; opfordrer de serbiske myndigheder til at træffe passende foranstaltninger og gøre deres yderste for at begrænse mulighederne for misbrug af den visumfri ordning, og især for at sikre, at serbiske borgere bliver ordentligt informeret om de rettigheder og forpligtelser, der følger med denne ordning;
4. noterer sig med tilfredshed, at IPA-bistanden fungerer godt i Serbien; tilskynder både regeringen og EU til at forenkle de administrative procedurer for IPA-finansiering med det formål at gøre den mere tilgængelig for mindre og ikke-centraliserede modtagere; understreger behovet for at opretholde et passende niveau af fortiltrædelsesstøtte i den kommende revision af EU's finansielle ramme;
5. bifalder den fælles erklæring mellem EU og Serbien om den rådgivende udtalelse fra Den Internationale Domstol om spørgsmålet om overensstemmelse mellem folkeretten og Kosovos ensidige uafhængighedserklæring, som blev godkendt med akklamation af FN's Generalforsamling den 9. september 2010; glæder sig over den serbiske regerings vilje til at indgå i en fornyet dialog med Kosovo inden for en EU-ramme og opfordrer til, at forhandlingerne indledes hurtigst muligt; opfordrer Serbien til at gå i dialog med Kosovo uden længere at henvise til nye forhandlinger om dets status; giver udtryk for sin tillid til, at der kan

Onsdag den 19. januar 2011

følges en trinvis strategi til gavn for alle borgere i Kosovo; understreger, at dialogen for at blive en succes vil kræve engagement og vilje til kompromis fra begge sider af hensyn til parternes fælles europæiske fremtid og deres fælles interesse i at etablere langvarig fred og stabilitet i regionen og forbedre befolkningens velfærd og trivsel; understreger, at evnen til at fremme denne proces er en prøvesten for EU's troværdighed og politiske vision i hele regionen; minder om, at gode naboskabsrelationer er en af de vigtigste forudsætninger for, at alle landene i det vestlige Balkan kan gøre fremskridt hen imod EU-medlemskab;

6. glæder sig over det forbedrede samarbejde med EULEX, men understreger, at der er behov for en yderligere indsats på dette område, især med henblik på at forbedre udvekslingen af informationer; opfordrer de serbiske myndigheder til at fremme EULEX-samarbejdet med kosovoserberne i bestræbelserne på at indføre retsstatsprincipperne i det nordlige Kosovo;

7. opfordrer indtrængende den serbiske regering til at afvikle serbiske parallelstrukturer i Kosovo, der underminerer decentraliseringsprocessen og forhindrer fuld integration af det serbiske samfund i Kosovos institutioner; opfordrer i den forbindelse de serbiske myndigheder til at spille en konstruktiv rolle med hensyn til etablering og drift af kommunale institutioner i serbiske multietniske kommuner både nord og syd for Ibar-floden;

8. opfordrer de serbiske myndigheder til at indtage en konstruktiv holdning til det kommende valg i Kosovo; påpeger, at stabile og multietniske institutioner i Kosovo er i både Serbiens og andre nabolandes interesse, og mener i den forbindelse, at kosovoserberes deltagelse i valgprocessen er en uomgængelig nødvendighed, hvis man vil forhindre en marginalisering af det serbiske samfund i Kosovo;

9. bemærker både Serbiens og Kosovos indsats i forbindelse med at finde frem til personer, der har været savnet siden konflikten i 1998-1999, via arbejdsgruppen for ikke-registrerede personer i forbindelse med hændelser i Kosovo; understreger betydningen af, at der findes en løsning på dette spørgsmål med henblik på at komme videre efter konflikten i 1998-1999; bemærker endvidere, at omkring 1 862 personer stadig er meldt savnet, og opfordrer både Serbien og Kosovo til at udvide ethvert muligt samarbejde, så det kommer til at omfatte begge parter, ICRC, EULEX og andre organer, som led i indsatsen for at finde disse personer;

10. understreger, at udviklingen af et regionalt samarbejde fortsat er en vigtig prioritet for EU, og at hensigten er, at dette skal fungere som katalysator for forsoning, godt naboskab og styrkede kontakter mellem befolkningerne i det vestlige Balkan; opfordrer derfor Serbien til at følge en konstruktiv strategi hen imod et mere rummeligt regionalt samarbejde og dermed gøre det muligt at finde frem til en praktisk og holdbar løsning på Kosovos repræsentation i regionale fora; glæder sig derfor over mødet på højt plan mellem EU og det vestlige Balkan, der blev afholdt i Sarajevo den 2. juni 2010;

11. minder om, at fuldt samarbejde med ICTY er en grundlæggende betingelse for, at Serbien kan gøre fremskridt hen imod EU-medlemskab; bemærker, at Serbien fortsat reagerer tilfredsstillende på anmodninger om assistance fra ICTY og opfordrer den serbiske regering til at fortsætte det tætte samarbejde med domstolen, herunder hurtig overførsel af alle ønskede dokumenter og rettidig færdiggørelse af sager, der sendes tilbage fra ICTY; påpeger imidlertid, at chefanklageren ved ICTY i sin seneste vurdering angiver, at Serbiens anstrengelser for at pågribe de resterende to flygtede krigsforbrydere fortsat er problematiske; understreger, at kun pågribelse og udlevering til Haag af de flygtede krigsforbrydere kan anses for at være det mest troværdige bevis for fuldt samarbejde, og opfordrer til, at der gøres en mere systematisk indsats for at pågribe dem, således at domstolens mandat endelig kan opfyldes; opfordrer i særdeleshed indtrængende til, at den nuværende tilgang genovervejes i overensstemmelse med ICTY's henstillinger; understreger, at Serbien kun kan opnå kandidatstatus og/eller åbne tiltrædelsesforhandlinger med EU, hvis ICTY's anklagers kontor vurderer, at landet har samarbejdet fuldt ud;

12. bifalder beslutningen om Srebrenica, som blev vedtaget af det serbiske parlament som et vigtigt skridt i den proces, der sigter mod at øge bevidstheden om de grusomheder, der er sket i den senere tid, og mod regional forsoning; glæder sig over præsident Tadićs beslutning om at deltage i højtideligholdelsen af 15-års-dagen for folkemordet i Srebrenica som et yderligere skridt i denne retning og over hans besøg i Vukovar, hvor han mindedes ofrene for massakren i Ovčara i 1991 og undskyldte for de handlinger, der havde fundet sted, hvilket satte nyt skub i udviklingen af positive naboskabsforbindelser mellem Serbien og Kroatien; glæder sig over det engagement og den professionalisme, som kontoret for den særlige anklager for krigsforbrydelser har udvist, herunder den hurtige reaktion med hensyn til undersøgelsen af Perućac-søen;

Onsdag den 19. januar 2011

13. noterer sig reformen af retsvæsenet og opfordrer til en yderligere energisk indsats for at sikre dommernes uafhængighed og upartiskhed og forbedre effektiviteten af domstolenes arbejde; glæder sig over den politiske beslutning om at indlede genudnævnelsesproceduren af dommere, men understreger, at den skal gennemføres på en gennemsigtig måde, der garanterer ikkegenudnævnte dommers ret til reelt at indanke sådanne afgørelser, og advarer imod politiseringen af denne proces; henleder opmærksomheden på forsinkelserne i forbindelse med vedtagelsen af den relevante lovgivning, og opfordrer regeringen til hurtigt at sende de resterende lovforslag til parlamentet; opfordrer til fuldstændig gennemsigthed i retsplejen; opfordrer desuden til, at der afsættes yderligere finansielle og administrative ressourcer til domstolene, herunder forfatningsdomstolen, med henblik på at forbedre deres måde at fungere på og fjerne puklen af uafsluttede sager; mener i den forbindelse, at tilbagelevering af ejendom til de tidligere ejere bør prioriteres højt; understreger, at uskyldsformodningen er et centralt juridisk instrument til sikring af retsstatsprincippet; opfordrer myndighederne og især den udøvende magt til strengt at overholde dette princip;

14. minder om, at bestræbelserne på at opretholde retsstaten bør være myndighedernes absolut højeste prioritet; bifalder fremskridtene i kampen mod korruption, som bl.a. manifesterede sig ved de seneste højprofilerede retssager og etableringen af en passende retlig ramme samt ved påbegyndelsen af antikorrupsionsagenturets arbejde i januar 2010, men understreger, at korruption stadig er fremherskende i landet, og opfordrer til, at der gøres en større indsats for at bekæmpe dette fænomen; bemærker især den rolle, som smugling spiller, og de negative konsekvenser, som både denne og andre former for ulovlige aktiviteter har med hensyn til at opretholde kriminelle netværk; henleder opmærksomheden på, at det er en udbredt praksis at beklæde to stillinger, og at dette indebærer en alvorlig risiko for interessekonflikter og bør behandles som en højt prioriteret opgave; er i den forbindelse bekymret over de seneste ændringer af loven om antikorrupsionsagenturet, som går i den modsatte retning, og noterer sig, at agenturet har henvist spørgsmålet om denne bestemmelses overensstemmelse med forfatningen til forfatningsdomstolen; opfordrer myndighederne til at yde al den nødvendige politiske og administrative støtte til antikorrupsionsagenturets aktiviteter og understreger behovet for hurtigt at undersøge korruptionssager, der indberettes af agenturet; opfordrer til vedtagelse af ændringerne til loven om finansiering af politiske partier med henblik på at sikre fuld åbenhed og et effektivt system til overvågning af partifinansiering; opfordrer myndighederne til at vedtage lovgivning, der sikrer effektiv beskyttelse af informanter; understreger betydningen af tilbagelevering af ejendom som et vigtigt skridt i retshåndhævelsen; understreger vigtigheden af strengt at følge fastlagte procedurer for at styrke samfundets tillid til en upartisk retspleje;

15. glæder sig over fremskridtene i reformen af den offentlige administration; understreger, at der bør gøres en større indsats i forbindelse med oprettelsen af uafhængige offentlige tjenester, og opfordrer i den henseende til indførelse af en meritbaseret forfremmelsesordning, herunder en professionel og gennemsigtig ansættelsesprocedure, og en effektiv forvaltning af de menneskelige ressourcer, og henleder i denne sammenhæng opmærksomheden på den skadelige praksis gående ud på at ansætte personale på måder, som er i strid med tjenstemandsloven, ofte på baggrund af politiske forbindelser; henleder opmærksomheden på, at medlemmer af nationale mindretal er underrepræsenterede i den offentlige forvaltning og domstolene såvel som i statsjede selskaber; henviser endvidere til det fortsatte behov for kapacitetsopbygning i administrationen, både på nationalt og lokalt plan, og opfordrer til en yderligere styrkelse af kapaciteten og samordningen inden for den offentlige forvaltning på området EU-integration, samt henstiller til Kommissionen fortsat at bistå myndighederne med henblik herpå i samarbejde med andre donorer;

16. glæder sig over fremskridtene i retning af en politireform og øget politisamarbejde med nabolandene og en lang række EU-lande; glæder sig især over aftalen om politisamarbejde med Kroatien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina; påskønner undertegnelsen af en køreplan for samarbejde med Europol med henblik på indgåelse af en operationel aftale med dette EU-agentur for retshåndhævelse; understreger dog, at der er behov for en øget indsats for at imødegå de udfordringer, som køreplanen indeholder, især vedrørende beskyttelse af personfølsomme oplysninger og fortrolige data, der også er nøglepunkter for indgåelsen af en samarbejdsaftale med Eurojust;

17. henleder opmærksomheden på sagerne om uretmæssig politiadfærd, herunder tilfælde hvor politiet overskred deres beføjelser og udsatte borgere for vold, og opfordrer til, at der ydes en endnu større indsats for at straffe lovovertræderne; glæder sig i den forbindelse over, at politiet samarbejder med uafhængige tilsynsmyndigheder og efterkommer deres undersøgelsesresultater; anser politikorpsets og andre retshåndhævende myndigheders neutralitet ved behandlingen af medlemmer af ethvert mindretal for at være en topprioritet, og opfordrer myndighederne til at forbedre oplæringen i hensynsfuld optræden på dette område; bifalder bestræbelserne på at øge kvinders deltagelse i politistyrken;

Onsdag den 19. januar 2011

18. glæder sig over de bestræbelser, der hidtil er gjort for at udrydde arven fra sikkerhedsstyrkernes tidligere aktiviteter; påpeger i den forbindelse, at der er behov for yderligere reformer på sikkerhedsområdet, især en retfærdighedsproces og øget parlamentarisk tilsyn og kontrol med sikkerhedsstyrkerne; minder myndighederne om, at det er nødvendigt at gøre sikkerhedstjenesternes arkiver tilgængelige for offentligheden, hvis man ønsker en vellykket regional forsoning, især hvad angår de grusomheder, der blev begået under og efter anden verdenskrig; henleder opmærksomheden på den utilstrækkelige beskyttelse af privatlivets fred, og opfordrer til yderligere reformer på dette område;

19. glæder sig over den forbedrede koordination mellem politi og anklagere, som fører til resultater i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og narkotikahandel, der udgør fælles udfordringer for EU og Serbien; tager til efterretning, at der er undertegnet et samarbejdsmemorandum med latinamerikanske lande med det formål at opnå en mere effektiv indsats mod oversøisk narkotikahandel; opfordrer til en optrapning af bestræbelserne på at forbedre politiets og retsvæsenets interne formåen, idet det fremhæves, at narkotikahandel fra og igennem Serbien stadig giver EU anledning til bekymring;

20. minder om betydningen af et velfungerende parlament som en vital institution i det demokratiske system, og glæder sig over de proceduremæssige forbedringer, som er blevet indført med den nye lov om nationalforsamlingen; opfordrer til, at der øjeblikkeligt sættes en stopper for den forfatningsstridige praksis med »tomme mandater«, som gør det muligt for de politiske partier at kontrollere parlamentsmedlemmernes aktiviteter; opfordrer endvidere til at bringe den vilkårlige tildeling af mandater i parlamentet til ophør; opfordrer de politiske partier til hurtigst muligt, og i hvert fald inden for den nuværende valgperiode, at indføre hensigtsmæssige bestemmelser i tråd med europæiske demokratiske normer; hilser vedtagelsen af parlamentets nye forretningsorden velkommen, opfordrer til en styrkelse af tilsynet med regeringens aktiviteter og påskønner, at der formelt er indført offentlige høringer med henblik herpå i forretningsordenen; glæder sig over, at parlamentets nye forretningsorden for første gang indeholder bestemmelser, der giver mulighed for tilsyn med uafhængige organer, men udtrykker bekymring over parlamentets eventuelle indblanding i disse organers arbejde; opfordrer til udarbejdelse af nye bestemmelser i tråd med Venedig-kommissionens anbefalinger, der opstiller de retlige rammer for, at sådanne organer uafhængigt kan udføre deres arbejde;

21. glæder sig over det arbejde, som ombudsmanden har præsteret til beskyttelse af borgernes rettigheder, for så vidt angår statsinstitutionernes korrekte varetagelse af deres opgaver, herunder deres indsats til støtte for børns og mindretals rettigheder både på stats- og provinsplan; opfordrer de statslige myndigheder til at gøre dette arbejde nemmere og sikre tilstrækkelig opfølgning på ombudsmandens henstillinger; glæder sig over etableringen af tre lokale ombudsmandsrepræsentationer i kommunerne Preševo, Bujanovac og Medvedja;

22. minder om, at stærke og uafhængige medier har afgørende betydning for demokratiet, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at sikre deres uafhængighed af politisk pres og anden form for indflydelse; glæder sig over den serbiske regerings bestræbelser på at opstille retlige rammer til sikring af ytringsfriheden, men udtrykker bekymring over forsøgene på at kontrollere og gribe ind i mediesektoren; er foruroliget over kontroverserne omkring privatiseringen af avisen »Večernje Novosti«, og opfordrer regeringen til at sikre ligebehandling af alle udenlandske og indenlandske investorer; fordømmer overgrebene og truslerne rettet mod serbiske journalister, og opfordrer myndighederne til at iværksætte en tilbundsående undersøgelse og retsforfølge gerningsmændene; henleder opmærksomheden på koncentrationen af ejerskab og manglen på gennemsigtighed i mediesektoren; henviser til sager om offentliggørelse af personfølsomme oplysninger og understreger, at det er nødvendigt, at journalister foretager selvregulering og respekterer de etiske retningslinjer; bemærker, at internetadgangen fortsat ligger på et meget lavt niveau, samtidig med at det erkender internettets betydning for mediefriheden og tilskynder myndighederne til at tage positive skridt på dette område;

23. understreger decentraliseringsprocessens betydning for en forbedring af statens måde at fungere på, idet den bringer staten tættere på borgerne, men samtidig respekterer deres ret til selvstyre på provinsplan og lokalt selvstyre; glæder sig i den forbindelse over vedtagelsen af loven om nationale mindretalsråd, der fastlægger beføjelser og valgprocedurer for nationale mindretalsråd på en måde, som er i overensstemmelse med de internationale standarder; anerkender de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af forfatningen fra november 2006 med vedtagelsen af statuten og loven om beføjelser for Vojvodina; opfordrer til fortsættelse af magtoverdragelsesprocessen gennem vedtagelse af loven om offentlige indtægter og loven om offentlig ejendom og kommuner i Vojvodina, der vil give Vojvodina mulighed for at udøve sine beføjelser under den nye statut; opfordrer desuden til en yderligere politisk indsats med henblik på at indfri de forhåbninger, som det albanske mindretal i Preševo-dalen nærer til den lokale administration, ved hurtigt at tildele passende midler til fordeling i samråd med koordineringsorganet for kommunerne Preševo,

Onsdag den 19. januar 2011

Bujanovac og Medvedja; understreger samtidig det centrale ansvar, som repræsentanterne for det albanske mindretal har, og opfordrer dem indtrængende til at modvirke voldsomme nationalistiske eller separatistiske udtalelser, der står i skarp kontrast til grundlæggende EU-værdier; understreger ligeledes betydningen af integrationen af serbere i disse lokale selvstyreorganer;

24. glæder sig over Serbiens indsats til beskyttelse af mindretal; understreger dog, at adgangen til information og uddannelse på mindretalssprog fortsat kan forbedres, især for de bosniakiske, bulgarske og rumænske mindretals og bunjevci-mindretallets vedkommende;

25. glæder sig over, at hovedparten af de nationale mindretal har oprettet råd, der giver dem mulighed for at træffe beslutninger på områderne uddannelse, kultur, brug af mindretalssprog og offentlig information; påpeger, hvor vigtigt det er, at de beføjelser, som disse selvstyreorganer for mindretallene har fået tillagt, gennemføres i fuldt omfang, og hvor nødvendigt det er, at loven om nationale mindretalsråd sikrer tilstrækkelige tilskud over budgettet; noterer sig klagerne over uregelmæssigheder i forberedelsesprocessen og de juridiske krav til etablering af rådene, såvel som klagerne om overtrædelser af de nationale råds garanterede beføjelser, som visse ministerier og kommunale myndigheder har begået, og opfordrer myndighederne til at reagere herpå; er bekymret over oprettelsen af det bosniakiske nationale råd og opfordrer til en hurtig afslutning af processen i overensstemmelse med reglerne, som sikrer bosniakker legitim repræsentation i rådet; er foruroliget over de tiltagende spændinger i Sandžak, som bl.a. kom til udtryk ved de seneste voldsepisoder, og opfordrer indtrængende til, at politiske konflikter løses gennem dialog inden for rammerne af de demokratiske institutioner;

26. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, især vedtagelsen af ligestillingsloven og den nationale handlingsplan til forbedring af kvinders stilling og fremme af ligestilling; minder imidlertid om, at gennemførelsen af disse foranstaltninger stadig lader meget tilbage at ønske, og at kvinder fortsat diskrimineres, især på arbejdsmarkedet; opfordrer derfor de serbiske myndigheder til hurtigt at omsætte den nye lovgivning om ligestilling mellem kønnene i praksis og tage fat på spørgsmål om kønsrelateret diskriminering i bredere sammenhæng, som f.eks. den stadig mere udbredte vold i hjemmet i Serbien;

27. opfordrer til, at der tages yderligere skridt til fuld gennemførelse af antidiskriminationslovgivningen, og glæder sig over fremskridtene på dette område, navnlig udnævnelsen af kommissæren for beskyttelse af ligestilling, som et vigtigt skridt med henblik på at sikre ligebehandling af alle borgere i Serbien;

28. minder om, at ytrings- og forsamlingsfrihed er grundlæggende europæiske værdier, og glæder sig over afholdelsen af Gay Pride-paraden i Beograd den 10. oktober 2010; ser denne begivenhed som et skridt af skelsættende betydning i retning af etableringen af et åbent, tolerant og alsidigt samfund og som regeringens forpligtelse til at opretholde EU's normer for tolerance og beskytte sårbare minoriteter i samfundet; udtrykker sin tilfredshed over, at der var truffet tilstrækkelige sikkerhedsmæssige foranstaltninger til beskyttelse af deltagerne i paraden;

29. beklager imidlertid de voldelige sammenstød i forbindelse med paraden, som resulterede i et stort antal tilskadekomne, mest blandt politiet; påpeger, at de involverede ekstremister indirekte blev støttet af visse politiske partier og fremtrædende religiøse personer; opfordrer myndighederne til at sikre retsstatsprincippet ved at retsforfølge de voldsudøvere, der lagde hindringer i vejen for paraden, og ved effektivt at forbyde de ekstremistiske organisationer, som stod bag; bemærker, at disse organisationer også tidligere har været ansvarlige for alvorlige tilfælde af vold, især den 17. februar 2008, og ved en række sportsbegivenheder; konstaterer i den forbindelse, at en række af disse sager nu verserer ved forfatningsdomstolen; slår til lyd for vedtagelse af behørig foranstaltninger til effektiv bekæmpelse af alle former for ekstremisme og radikalisme i samfundet;

30. understreger, at mange romaer stadig lever i ekstrem fattigdom, hvilket har særdeles negative konsekvenser for unge romaers chancer i livet; påpeger endvidere, at de udsættes for diskrimination på arbejdsmarkedet, hvor kun 5 % af dem har et fast job; opfordrer myndighederne til omgående at træffe foranstaltninger til at afhjælpe denne situation ved at forsyne dem alle med ID-kort og forbedre deres adgang til passende boliger, arbejdsmarkedet, uddannelse og sundhedspleje; gør opmærksom på den fortsatte forskelsbehandling og de seneste tilfælde af vold mod romaer og af de serbiske myndigheders tvangsforflyttelse af romaer;

Onsdag den 19. januar 2011

31. påpeger, at Serbien er det land med det højeste antal flygtninge og internt fordrevne i Europa; henviser til disse menneskers vanskelige situation med hensyn til boligforhold og fattigdom, og opfordrer de serbiske myndigheder til at revidere den nationale strategi for flygtninge; glæder sig over de initiativer, Serbien har taget for at puste nyt liv i den regionale proces hen imod en varig løsning på flygtningeproblemerne, og opfordrer de stater, der har undertegnet Sarajevoerklæringen, til at gøre større fremskridt på dette område; understreger i denne forbindelse den serbiske og den kroatiske præsidents tilsagn om at undersøge savnede personers skæbne og finde løsninger på spørgsmål vedrørende flygtninge og tilbagevenden; anmoder Kommissionen om at bruge sin politiske indflydelse over for EU-kandidatlande og potentielle kandidatlande i regionen for at sikre, at hindringerne for flygtnings tilbagevenden fjernes; minder endvidere om, at det som resultat af tilbagetagsaftaler med EU-lande forventes, at op til 150 000 mennesker vil vende hjem til deres oprindelsesland, og at deres vellykkede reintegration forudsætter grundige forberedelser, især fra de lokale myndigheders side; understreger den vigtige rolle, som civilsamfundets organisationer spiller i denne proces;

32. glæder sig over reformerne inden for militæret, og navnlig professionaliseringen af den serbiske hær, som trådte i kraft den 1. januar 2011, som et vigtigt skridt på vejen mod modernisering af hæren og en yderligere styrkelse af den civile kontrol med militæret;

33. understreger endvidere, at det civile samfund har en afgørende rolle at spille med hensyn til fastlæggelse af de politiske prioriteringer; understreger betydningen af dialog med civilsamfundets organisationer og den altafgørende rolle, som civilsamfundets aktører spiller med hensyn til at bidrage til at fremme det regionale samarbejde om sociale og politiske aspekter; glæder sig over, at den nye lov om foreninger, der blev vedtaget i 2009, har afklaret de ikke-statslige organisationers juridiske status, og at der er sket fremskridt i samarbejdet mellem den serbiske administration og civilsamfundet; anerkender regeringens bestræbelser på at indhente oplysninger om civilsamfundets synspunkter; opfordrer myndighederne til at tage yderligere skridt til at formalisere og fremme civilsamfundsaktørernes deltagelse i den politiske beslutningsproces og i overvågningen af myndighedernes aktiviteter; understreger nødvendigheden af at støtte og beskytte borgerrettighedsforkæmpere, især LGBT-aktivister, personer der beskæftiger sig med krigsforbrydelser, og personer der forsøger at forbedre forbindelserne mellem Serbien og Kosovo;

34. giver i denne henseende udtryk for sin støtte til RECOM-initiativet (regional sandhedskommission for krigsforbrydelser og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser i det tidligere Jugoslavien) med henblik på at gøre fremskridt i retning af bevidstgørelse og forsoning i hele det vestlige Balkan og opfordrer myndighederne i Serbien og de øvrige berørte lande til at støtte dette initiativ;

35. understreger, at uddannelsessystemet har meget stor betydning for landets ungdom og fremtidige økonomiske udsigter; understreger endvidere, at moderne uddannelse af høj standard, der producerer generationer af højt kvalificerede arbejdstagere, er en af de centrale forudsætninger for social og økonomisk udvikling; beklager den høje arbejdsløshed i landet, især blandt de unge, og den lave procentdel af universitetsuddannede; opfordrer myndighederne til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i Bologna-processen og bringe det serbiske uddannelsessystem på linje med europæiske standarder; glæder sig over fremskridtet inden for videnskab og forskning, men understreger, at yderligere tiltag er nødvendige, hvis Serbien skal kunne indgå i det europæiske forskningsrum; opfordrer desuden myndighederne til at øge investeringerne i national forskningskapacitet for at forhindre, at de serbiske forskningsnormer og landets kapacitet på dette område sakker bagud i forhold til de europæiske normer;

36. anerkender de udvidede generelle overenskomster, som den serbiske regering indgik med fagforeningerne og arbejdsgiverforeningen i november 2008; tilskynder den serbiske regering til at ophæve den nuværende suspension af aftalen; understreger, at fagforeningernes rettigheder stadig er begrænsede på trods af forfatningsmæssige garantier, og opfordrer Serbien til yderligere at fremme arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder; nærer bekymring over, at arbejdsmarkedsdialogen fortsat er meget begrænset, og at høringsaf arbejdsmarkedets parter er uregelmæssig; erkender, at det økonomiske og sociale råd hyppigere har afholdt møder, og at alle specialiserede organer er operationelle, men nærer bekymring over, at dets kapacitet fortsat er begrænset; henstiller, at der tages yderligere skridt til at styrke det økonomiske og sociale råd for at sikre, at det aktivt kan bidrage til at fremme den sociale dialog og deltage mere aktivt som høringsorgan i forbindelse med lovgivningen;

37. gør opmærksom på, at fængselsvæsenet befinder sig i en vanskelig situation, og opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at løse problemet med de overfyldte fængsler, forbedre de elendige vilkår under frihedsberøvelsen og tilbyde gode rehabiliteringsprogrammer og uddannelse for de indsatte;

Onsdag den 19. januar 2011

38. understreger den finansielle krises ødelæggende konsekvenser for landet; bemærker den seneste revision af standby-aftalen med IMF sammen med den positive evaluering af landets makroøkonomiske politikker, og glæder sig over fastlæggelsen af investeringsrammen for det vestlige Balkan til fremme af regionens integrering og økonomiske genopretning ved hjælp af lån til prioriterede infrastrukturprojekter; opfordrer til en udvidelse af investeringsrammen, så den kommer til at omfatte støtte til små og mellemstore virksomheder, og tilskynder Serbien til at drage fordel af disse nye finansielle ressourcer samt af mulighederne i forbindelse med IPA-bistanden, også for mere effektivt at kunne beskytte de sårbare grupper i samfundet mod virkningerne af krisen;

39. minder om, at eksistensen af monopoler i alvorlig grad lægger en dæmper på udviklingen af en fuldt ud fungerende markedsøkonomi; opfordrer derfor regeringen til at iværksætte aktive foranstaltninger for at sikre, at der ved at afskaffe monopolerne føres en effektiv konkurrencepolitik; påpeger, at hindringerne for nyetablering af små og mellemstore virksomheder fortsat er større, end man kunne ønske sig; glæder sig over etableringen af markedsregulerende myndigheder på en række områder og forventer, at myndighederne sikrer sig, at disse organer er uafhængige, så de ikke »kidnappes«;

40. anfører, at landets nationale og økonomiske statistiske data kræver yderligere forbedring, og opfordrer myndighederne til at videreudvikle disse;

41. henstiller til de serbiske myndigheder og politiske bevægelser i højere grad at engagere sig i beskæftigelsespolitik og social samhørighed samt at skabe et miljø, som fremmer udviklingen af demokrati, retsstatsprincipper, fri markedsøkonomi og respekt for menneskerettighederne;

42. opfordrer til yderligere bestræbelser på at udvikle et bæredygtigt net for offentlig transport i Serbien og i hele det vestlige Balkan, samt på at forbedre vejnettet, herunder hurtig færdiggørelse af korridor X, men også i lige så høj grad jernbanetransporten og transporten ad indre vandveje; understreger, at et integreret transportsystem har stor betydning både for den økonomiske udvikling af de serbiske regioner og for den øgede regionale samhandel; lægger især vægt på udviklingen af Donau-strategien med henblik på at forbedre tilslutnings- og kommunikationssystemerne (herunder især transport, energispørgsmål og informationssamfund), bevare miljøet, forebygge naturbetingede risici og fremme den socioøkonomiske udvikling;

43. beklager i den forbindelse den offentlige befordrings dårlige stand, specielt med hensyn til jernbaner; opfordrer den serbiske regering til i fuldt omfang at udnytte IPA-midlerne til at udvikle, opgradere og modernisere jernbanenet og forbedre forbindelserne til nabolandene for såvel person- som godsbeholdning;

44. påskønner Serbiens mærkbare fremskridt på miljøområdet; tilskynder imidlertid til øgede tiltag til fremme af vedvarende energi og energieffektivitet efter at have konstateret, at vigtige dele af de fremskridt, der er sket inden for gældende fællesskabsret om vedvarende energikilder, stadig ikke er gennemført, og at landet stadig mangler at vedtage lovgivningsrammer for energieffektivitet;

45. glæder sig over, at kemikalieagenturet har vedtaget et regelsæt, som begrænser eller forbyder fremstillingen af kemikalier, der indebærer en risiko for folkesundheden og miljøet, og som bringer kemikalieindustrien mere på linje med EU's forordninger; beklager imidlertid, at anvendelsen af visse bestemmelser, der kræver avanceret teknologi og dermed forbundne investeringer, er blevet udsat, da dette ifølge industriens repræsentanter ville føre til økonomiske tab og få industriens aktiviteter i Serbien til at bryde sammen; opfordrer til en hurtig og fuldstændig gennemførelse af den grønne lovgivningspakke fra 2009;

46. glæder sig over aftalerne med Montenegro og Kroatien, der åbner mulighed for udlevering af borgere fra disse lande, som mistænkes for at have medvirket til organiseret kriminalitet, og over de planlagte forhandlinger om grænsedragningen mellem Serbien og Kroatien; tilskynder den serbiske regering til at indgå lignende aftaler med andre naboer og glæder sig over de skridt, som Serbien og Montenegro har taget med henblik herpå; opfordrer Serbien til fortsat at dele sine efterretningsinformationer og beviser for grænseoverskridende kriminelle netværk, især vedrørende narkotikahandel, med nabolandene med henblik på effektivt at bekæmpe transnational organiseret kriminalitet i Balkanregionen;

Onsdag den 19. januar 2011

47. understreger, at Serbien har spillet en vigtig rolle i forbindelse med hele det vestlige Balkans stabilitet, især stabiliteten og sammenholdet i Bosnien-Hercegovina; henstiller i den forbindelse til de serbiske myndigheder aktivt at støtte alle nødvendige forfatningsmæssige ændringer, som vil kunne sætte de statslige institutioner i Bosnien-Hercegovina i stand til at gennemføre krævende reformer som led i den europæiske integrationsproces; opfordrer i særdeleshed Beograd til at støtte konsolideringen, strømliningen og styrkelsen af de bosniske statslige institutioner;

48. opfordrer de serbiske myndigheder til at fortsætte tilnærmelsen til EU's miljølovgivning og -standarder samt til at gennemføre og håndhæve den vedtagne lovgivning;

49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen samt regeringen og parlamentet i Republikken Serbien.

Europæisk initiativ vedrørende Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme

P7_TA(2011)0016

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om et europæisk initiativ vedrørende Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 168,
- der henviser til artikel 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til forslag til Rådets henstilling om foranstaltninger til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme, særlig Alzheimers, gennem fælles programmering af forskningsindsatsen samt til Rådets konklusioner vedrørende folkesundhedsstrategier til bekæmpelse af aldersrelaterede neurodegenerative sygdomme, og navnlig Alzheimers,
- der henviser til resultaterne af Alzheimer Europe's EU-projekt EuroCoDe (European Collaboration on Dementia) (2006/2008) finansieret af GD Sanco og til World Alzheimer Report 2010, offentliggjort af Alzheimer's Disease International (ADI) i forbindelse med den globale Alzheimersdag den 21. september 2010,
- der henviser til resultaterne af EuroCoDe (European Collaboration on Dementia), et Alzheimer Europe EU-projekt finansieret af Kommissionen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om et europæisk initiativ vedrørende Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme (KOM(2009)0380),
- der henviser til EU's strategiske mål om at fremme en god sundhedstilstand i et aldrende Europa på grundlag af Kommissionens hvidbog »Sammen om sundhed: en strategi for EU 2008-2013«, der understreger nødvendigheden af at intensivere forskningen med henblik på palliativ pleje og en bedre forståelse af neurodegenerative sygdomme,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2010 om langtidspleje af ældre ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om kvindernes rolle i et aldrende samfund ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0306.

Onsdag den 19. januar 2011

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0366/2010),
- A. der henviser til, at det anslås at 35,6 millioner mennesker i verden lider af demenssygdomme i alle deres afskygninger i 2010, og at dette tal forventes at blive næsten fordoblet hvert tyvende år, så vi i 2030 muligvis når op på 65,7 millioner (2010-rapporten fra Alzheimer's Disease International); der henviser til, at antallet af mennesker, der lider af Alzheimers er undervurderet på grund af vanskeligheder med tidlig diagnose,
- B. der henviser til at antallet af mennesker i Europa, der lider af demens, anslås til 9,9 millioner - hvoraf Alzheimers sygdom tegner sig for langt størstedelen (2010-rapporten fra Alzheimer's Disease International) - idet der tages hensyn til, at neurodegenerative sygdomme kan ramme mennesker i alle aldersgrupper, men udgør en af hovedårsagerne til invaliditet og afhængighed blandt ældre, og til, at antallet af mennesker, der lider af disse sygdomme, forventes at være steget dramatisk i 2020 som følge af stigningen i den forventede levealder og manglende socialt liv blandt pensionisterne; der henviser til, at dette tal for mennesker, der er berørt, næsten tredobles, når der også tages højde for antallet af uformelle plejere af demensramte,
- C. der henviser til, at Europa ifølge »World Alzheimer Report 2009« tegner sig for over 28 % af det samlede antal mennesker, der lider af demens, hvilket placerer Europa på en andenplads kun overgået af Asien (med 35 %), mens Vesteuropa er den region blandt alle verdens regioner, der har den højeste andel af demensramte (19 %),
- D. der henviser til, at Europas befolkning bliver ældre, og gruppen af mennesker over 80 år udgør den hurtigst voksende befolkningsgruppe i de fleste europæiske lande; der henviser til, at ratioen af erhvervsaktive i forhold til pensionister er faldende, og til, at demenssygdomme derfor i de kommende årtier forventes at blive en af de største udfordringer for bæredygtigheden af de nationale sundhedssystemer, inklusive uformel pleje og langtidsplejefaciliteter,
- E. der henviser til, at de samlede direkte udgifter, der er forbundet med sundhedsmæssig og social omsorg i forbindelse med Alzheimers sygdom i Europa ifølge visse overslag (2010-rapporten fra Alzheimer's Disease International) beløber sig til 135,04 mia. USD,
- F. der henviser til, at tidlig diagnosticering kan bidrage til at styre sundhedsudgifterne i hele Europa,
- G. der henviser til, at Den Europæiske Union ikke for nærværende råder over tilstrækkeligt præcise statistikker vedrørende demenssygdomme, og navnlig neurodegenerative sygdomme, og til, at beregningerne varierer med op til faktor tre, afhængig af hvilken undersøgelse man kigger på; der henviser til, at det derfor er afgørende, at europæiske epidemiologiske undersøgelser bør foretages på grundlag af nøje definerede fælles indikatorer,
- H. der henviser til, at konsekvenserne af demens både er sociale og økonomiske og påvirker alle sundhedssystemer i medlemsstaterne,
- I. der henviser til, at det for at kunne forudse de økonomiske og sociale konsekvenser af Alzheimers og andre former for demens er nødvendigt at investere i videnskabelig forskning og effektive tilgange til plejeordninger,
- J. der henviser til, at hovedparten af forskningen på dette område gennemføres af medlemsstaterne med forholdsvis ringe grænseoverskridende samordning, hvilket fører til opsplitning og begrænset udveksling af viden og bedste praksis mellem medlemsstaterne, og til, at forskning i Alzheimers sygdom halter bagefter forskning i andre store sygdomme i Europa,
- K. der henviser til, at Alzheimer Europe's nylige resultater viser, at Alzheimers sygdom fortsat er underdiagnosticeret i EU, og at der findes stor ulighed mellem medlemsstaterne med hensyn til forebyggelse, adgang til behandling og levering af hensigtsmæssige serviceydelser,

Onsdag den 19. januar 2011

- L. der henviser til, at den aktuelle forskning tyder på, at kost kan være en væsentlig årsagsfaktor i udviklingen af Alzheimers sygdom, og at forebyggelse af demens gennem modificerbare indgreb derfor bør prioriteres, og at der navnlig bør fokuseres på forebyggende faktorer såsom sund kost, fremme af fysisk og kognitiv aktivitet og kontrol af kardiovaskulære risikofaktorer, som f.eks. diabetes, højt kolesteroltal, forhøjet blodtryk og rygning,
- M. der henviser til, at der er en stigende erkendelse af, at konsekvenserne af neurodegenerative sygdomme for befolkningen i Europa er så omfattende, at ingen medlemsstat vil være i stand til at løse dem i eget regi; der henviser til, at det derfor er nødvendigt for medlemsstaterne og EU i væsentlig grad at styrke samarbejdet om og samordningen af den innovative og tværfaglige forskningsindsats vedrørende årsager, forebyggelse og behandling af Alzheimers sygdom samt om informationsudveksling og niveauet af økonomiske ressourcer på dette område for at bekæmpe neurodegenerative sygdomme, navnlig Alzheimers, som udgør en alvorlig udfordring for de europæiske samfund,
- N. der henviser til, at det ikke er hensigten med dette europæiske initiativ at erstatte eksisterende nationale planer for bekæmpelse af Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme, men at det derimod bør benyttes som et redskab til at samordne den europæiske forskning på dette område mere effektivt,
- O. der henviser til, at demens ikke blot er en forfærdelig sygdom for patienterne selv, men at den også, hvis der ikke leveres passende serviceydelser af god kvalitet, kan lægge en meget tung byrde på patienternes slægtninge og plejere som følge af de følelsesmæssige, fysiske og økonomiske vanskeligheder som rammer slægtninge og venner til dem, der lider af forskellige former for demenssygdomme; der henviser til, at der i hver familie med en patient i gennemsnit er tre personer, der berøres direkte, hvilket betyder, at der anslås at være 19 mio. europæere, som er direkte berørt af demenssygdomme;
- P. der henviser til, at der er mangel på kapacitet inden for den institutionelle pleje af mennesker, der lider af Alzheimers sygdom, og denne knaphed vil blive større i fremtiden; der henviser til, at der er mangel på medarbejdere i sundhedssektoren og på socialarbejdere, der tager sig af mennesker, der lider af Alzheimers, og denne knaphed vil blive større i fremtiden; der henviser til, at det samtidig er tydeligt, at det bedste for sådanne mennesker er at hjælpe dem til at forblive hjemme i deres vante omgivelser,
- Q. der henviser til, at Den Europæiske Union og medlemsstaterne skal forfølge tre mål i forbindelse med pleje af demensramte og støtte til plejerne: levering af pleje af høj kvalitet til de demensramte, sikring af, at plejerne kan benytte sig af aflastningsperioder, der er skræddersyet til deres behov, og sikring af, at demensramte kan blive passet i deres eget hjem eller i innovative plejefaciliteter af høj kvalitet,
- R. der henviser til, at moderne telemedicintjenester kan levere meget effektiv støtte til Alzheimerpatienter og deres plejere og dermed kan bidrage til bedre livskvalitet for patienterne i deres vante omgivelser og være et godt alternativ til institutionel pleje,
- S. der henviser til, at der knytter sig et stigma til Alzheimers sygdom, og at befolkningens holdninger til sygdommen og de mennesker, der er berørt af den, gør patienterne og deres familier og pårørende isoleret; der henviser til, at den overordnede tilgang til problemet stadig er forkert og fører til, at patienterne og deres pårørende bliver socialt udstødt; der henviser til, at der derfor er behov for en bedre forståelse af stigmatiseringen, fordommene og diskriminationen i forbindelse med demens, og at der desuden er behov for forskning i, hvordan social udstødelse kan forebygges, og hvordan der kan tilskyndes til aktivt medborgerskab, således at man som noget centralt i alle foranstaltninger bevarer de dementes værdighed og respekten for dem,
- T. der henviser til, at patientens livskvalitet ofte er forbundet med patientens slægtninges emotionelle velbefindende,
- U. der henviser til, at støttegrupper udgør et passende forum for fælles overvejelser for at støtte og udveksle tanker om patienternes slægtninges ansvarsbevidsthed,
- V. der henviser til, at Alzheimers og andre former for demens ikke bør opfattes som et normalt problem, mennesker støder ind i som en del af aldringsprocessen, uden at de får ret til passende behandling, lægelig bistand og specialiseret pleje,

Onsdag den 19. januar 2011

- W. der henviser til, at skønt der er sket en væsentlig stigning i samfundets bevidsthed og den videnskabelige viden om Alzheimers sygdom, som navnlig har fremhævet, at sygdommen ikke blot er karakteriseret af klinisk demens, men også af indtræden af prædemens på et tidligere tidspunkt, er behandlingen stadig begrænset til symptomatisk medicin; der henviser til, at der for nærværende er slående forskelle mellem medlemsstaterne, og sågar inden for de enkelte medlemsstater, og mangler med hensyn til personalets uddannelse og kvalifikationer og tilgængeligheden af det nødvendige udstyr til diagnosticering og forskning, og til, at diagnosticeringen af Alzheimers ofte sker adskillige år efter sygdommens indtræden, hvilket forsinker eventuel behandling, der kunne bremse sygdomsforløbet,
- X. der henviser til, at nylige fremskridt i brugen af pålidelige biomarkører for Alzheimers sygdom har sat skub i udviklingen af nye kriterier, der definerer Alzheimers som en klinisk helhed, der ikke blot omfatter en fase, som påvirker hukommelse og kognition, men også en tidligere fase,
- Y. der henviser til, at Alzheimers sygdom og de øvrige former for demens ikke kun rammer ældre, men også kan udvikle sig hos unge mennesker; der henviser til, at adgangen til diagnostiktjenester, forskning og pleje, støtte og boliger bør forbedres for unge demensramte,
- Z. der henviser til, at det bør sætte befolkningen i stand til at genkende de første tegn på sygdommen, søge tidlig diagnosticering og på et tidligt tidspunkt gøre brug af behandling og serviceydelser, hvis der skabes større offentlig og professionel bevidsthed om Alzheimers sygdom både på nationalt og europæisk plan,
- AA. der henviser til, at et større fokus på prædemensfasen af Alzheimers sygdom kunne bidrage til at støtte udviklingen af passende terapeutiske interventioner, der kunne forsinke sygdommens progression og i sidste ende patienternes overgang til fremskreden Alzheimers, dvs. det mest invaliderende stadie af sygdommen,
- AB. der henviser til, at udviklingen af effektive sygdomsmodificerende præparater (i modsætning til rent symptomatiske præparater) udgør et kritisk og presserende uopfyldt behov for patienter med Alzheimers sygdom,
- AC. der endvidere henviser til, at de Alzheimers-diagnoser, der stilles i næsten 70 % af demenstilfældene, ikke i fuldt omfang tager højde for den vifte af hjerneskader, patienterne har, og for, at unge og ældre patienter ikke udviser det samme patologiske og kliniske mønster,
1. opfordrer Rådet til at prioritere demenssygdomme i EU og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle specifikke nationale planer og strategier for Alzheimers sygdom for at imødegå de sociale og sundhedsmæssige konsekvenser af demenssygdomme og yde bistand til mennesker med demenssygdomme og deres pårørende, som man har gjort det i flere medlemsstater, hvor den plan for »Alzheimers og lignende sygdomme«, der blev iværksat i 2008, har gjort det muligt på nationalt plan at samordne lægebehandling og social omsorg og klinisk forskning og grundforskning inden for disse sygdomme;
 2. glæder sig over EU's initiativ vedrørende fælles programmering, der fremmes af medlemsstaterne for at sætte skub i forskningen i Alzheimers og andre neurodegenerative sygdomme, og opfordrer Kommissionen til fortsat at igangsætte aktiviteter med henblik på at tackle de sundhedsmæssige, sociale, teknologiske og miljømæssige udfordringer for behandlingen af Alzheimers og andre neurodegenerative sygdomme;
 3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage begrebet demens i betragtning i forbindelse med forberedelsen af fremtidige foranstaltninger inden for forebyggende sundhedspolitik, navnlig i forbindelse med dens interaktion med hjerte-kar-sygdomme, mental sundhed, fysisk aktivitet, sundhedsuddannelser og nye teknologier;
 4. opfordrer medlemsstaterne til at give EU-borgerne oplysning om livsstil med henblik på at udskyde eller forhindre indtræden af Alzheimers og andre former for demens ved at fremme princippet om, at »en sund livsstil giver en sund hjerne«;
 5. foreslår, at Rådet og Kommissionen overvejer at arrangere et europæisk år for mental sundhed som supplement til den globale Alzheimersdag den 21. september for at øge bevidstheden om aldersbetingede hjernesygdomme og måder, hvorpå tidlige symptomer på sådanne sygdomme kan spores og genkendes, med offentlige oplysningskampagner om forebyggelsen heraf samt om behandling af cerebrale vaskulære hændelser; mener endvidere, at det europæiske år bør være en platform for fremme af bedste praksis i de europæiske lande;

Onsdag den 19. januar 2011

6. påpeger, at a) den stigende aldring af befolkningen og b) det stigende pres på de offentlige udgifter og den private produktivitet på grund af stigende udgifter til denne aldrende befolkning vil skabe et strukturelt problem for medlemsstaterne; mener derfor, at Den Europæiske Union i sin langsigtede strategi bør vedtage en politik til håndfast fremme af princippet om forebyggelse (både hvad angår medicinsk praksis og med hensyn til at tilskynde til en sundere livsstil). Sundhedsindikatorerne vil bidrage til en væsentlig forbedring af de økonomiske indikatorer;
7. opfordrer Rådet og Kommissionen til at anerkende den rolle, som patientforeninger på området for neurodegenerative sygdomme spiller, og inddrage dem i oplysnings- og forebyggelseskampagner og støtteforanstaltninger for demensramte samt i forberedelsen af forskningsprogrammer;
8. foreslår, at Kommissionen overvejer at støtte en »plejernes dag« med henblik på at øge bevidstheden om og anerkendelsen af den afgørende rolle, som formelle og uformelle plejere spiller i hele Europa;
9. understreger, at det skal anses for fuldstændigt presserende at finde frem til effektive indgreb, der kan forhindre Alzheimers opståen eller forsinke dens progression,
10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at skride til handling for at skabe øget bevidsthed i Unionen om demens og fremme genkendelsen af de tidlige symptomer på demens med henblik på tidlig diagnosticering og dertil hørende behandling og passende støtte;
11. understreger, at forebyggelse har primær betydning, samt betydningen af en tidlig diagnose af hensyn til en effektiv indgriben; understreger behovet for - og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre - epidemiologiske og kliniske data, som skal hjælpe med til at styre forskningen, revalideringen og indsatsen, navnlig i de asymptomatiske faser, og inden patienten mister funktionsevnen;
12. bemærker, at der p.t. ikke er nogen specifik politik vedrørende forebyggelse af Alzheimers sygdom, og opfordrer derfor til, at der fastlægges en sådan politik, også på europæisk plan, som skal tage udgangspunkt i behovet for at bibeholde et miljø, der er befordrende for patienternes fysiske og intellektuelle aktivitet og en kost, der svarer til anbefalingerne fra EU-plattformen for ernæring, fysisk aktivitet og sundhed, og til at fremme alle politikker vedrørende begrænsning af rygning, både aktiv og passiv;
13. er overbevist om, at de tidlige diagnoseundersøgelser, som for nylig blev foreslået af den internationale arbejdsgruppe om de nye kriterier for Alzheimers sygdom, forskning i risikofaktorer samt fastsættelse af kriterier for tidlig diagnose er af afgørende betydning;
14. henstiller til alle medlemsstater aktivt at gå ind i definitionen, udviklingen og gennemførelsen af fælles protokoller for tidlig diagnose, at fastlægge biomarkører for sygdommens udvikling med henblik på at bygge på opkomsten af nye behandlinger af både demens og prædemens og at fastsætte en fælles forskningsdagsorden inden for neurodegenerative sygdomme og udveksling af bedste praksis inden for forskning i neurodegenerative sygdomme og derved mindske de eksisterende uligheder mellem medlemsstaterne og inden for medlemsstaterne med hensyn til diagnose og behandling; påpeger, at standardiserede fremgangsmåder for evaluering af sygdomsmarkører vil være nøglen til udvikling af medicin og udviklingen af mere effektiv teknologiunderstøttet pleje af patienter med Alzheimers sygdom;
15. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at medicinske præparater, der kan forsinke Alzheimers indtræden, gøres tilgængelige for alle patienter, der lider af sygdommen, og ikke kun for patienter, der diagnosticeres med fremskreden Alzheimers;
16. opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for tilrettelæggelse og indførelse af en fælles tidlig diagnosticering baseret på en tværfaglig vurdering af patientens hukommelsestilstand og et tilpasset underretnings- og informationssystem, der kan give patienterne og deres familier den bedst mulige ramme for at imødegå sygdommens indtræden;
17. opfordrer medlemsstaterne til at oprette specialcentre og tilvejebringe tilstrækkeligt medico-teknisk udstyr (herunder MR-scannere, hvis bidrag til demensforskningen er indiskutabelt) overalt i de enkelte lande;

Onsdag den 19. januar 2011

18. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage højde for den hastige udbredelse af demens og Alzheimers og de deraf følgende konsekvenser, når der udarbejdes forskningshandlingsplaner;
19. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle politikker med henblik på at lette adgangen til forskningsmidler inden for området demens og Alzheimers, herunder forskning i forebyggelse, på et grundlag, der står i rimeligt forhold til disse sygdommes økonomiske konsekvenser for samfundet;
20. understreger vigtigheden af en tværfaglig tilgang til udviklingen af metoder til samarbejde og samordning inden for forskningen i Europa, hvilket vil forbedre viden, diagnose, behandling, forebyggelse samt socialforskning i patienternes og deres familiers og plejeres velfærd; mener, at forskning i valideringen af nye diagnostiske kriterier, udviklingen af testmetoder til tidlig screening og indkredsning af risikofaktorer for sygdommens progression fra prædemensfasen til de fremskredne stadier er af afgørende betydning; anbefaler, at repræsentanter for patienterne, sundhedsorganisationerne og leverandørerne af sundhedsydelser inddrages i denne proces; ser derfor en klar merværdi i at gennemføre store epidemiologiske og kliniske undersøgelser på grundlag af grænseoverskridende samarbejde;
21. erkender den aktuelle betydning af EU's støtte, der i alt beløber sig til 159 mio. EUR, til 34 projekter om neurodegenerative sygdomme; anser det imidlertid for afgørende, at forskningens opsplittede karakter, særlig for Alzheimers vedkommende, tages op i forbindelse med det kommende 8. rammeprogram for forskning og udvikling, og at der medtages projekter inden for de utilstrækkeligt udforskede områder ikke-medicinsk behandling, adfærdsterapi og kognitiv terapi;
22. anser tidlige diagnoseundersøgelser, forskning i risikofaktorer og kriterierne for tidlig diagnose for at være af afgørende betydning; ser derfor en klar merværdi i at gennemføre store epidemiologiske og kliniske undersøgelser på grundlag af grænseoverskridende samarbejde; tillægger undersøgelsen af sundhedsstatus i EU, som gennem sit kognitive testmodul vil kunne tilvejebringe værdifulde oplysninger om antallet af mennesker med begyndende kognitive funktionsmangler, tilsvarende stor betydning;
23. opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til inden for områderne medicinsk og social forskning, sundhed, beskæftigelse og sociale politikker at tage højde for kvinders særlige behov, idet de tegner sig for dobbelt så mange patienter og et uforholdsmæssigt stort antal plejere;
24. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle langsigtede politikker og handlingsplaner for områderne pleje og forebyggelse, som forudser og imødegår de sociale og demografiske tendenser, og til at fokusere på den støtte, der ydes til familierne til de patienter, som de plejer, og derved yde social beskyttelse til udsatte mennesker, der lider af demens;
25. understreger vigtigheden af at forebygge Alzheimers sygdom ved at tilskynde til en sund livsstil, herunder at folk forbliver åndeligt og socialt engageret, og fremme sund kost og motion;
26. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en strategisk forskningshandlingsplan, der fastsætter mellem- og langsigtede forskningsbehov og -mål inden for neurodegenerative sygdomme, herunder behovet for plejeydelser, navnlig for så vidt angår Alzheimers sygdom. Disse handlingsplaner bør fokusere på at styrke unge forskeres potentiale og støtte innovative forskningstilgange baseret på et offentligt-privat partnerskab; anbefaler, at udviklingen af ekspertisecentre for specifikke forskningsområder fremmes, og at repræsentanter for patienter, plejerorganisationer og offentligt/privat sundhedspersonale inddrages;
27. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med Kommissionen om at udforske mulige initiativer fra Kommissionens side med henblik på at bistå medlemsstaterne med at udforme og gennemføre den strategiske dagsorden;
28. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle handlingsplaner, der sigter mod at forbedre velværet og livskvaliteten for de patienter, der lider af Alzheimers og andre demenssygdomme, og deres familier;
29. opfordrer EU-institutionerne til i videst muligt omfang at støtte Alzheimer Europe's demensforskningsobservatorium som et nyttigt redskab til udbredelse af bedste praksis og forskningsresultater til patienterne og deres plejere;

Onsdag den 19. januar 2011

30. understreger betydningen af forskning i forbindelsen og forskellen mellem aldringsprocessen og demens, mellem demens og depression hos ældre samt mellem kønsforskelle og de forskellige former for demens; tilskynder desuden medlemsstaterne til at fremme speciel sundhedspleje og forskningsprogrammer, som lægger stor vægt på patientvalg og -hensyn, og til at udarbejde anbefalinger, der tager udgangspunkt i de centrale principper om værdighed og social integration, således at man fremmer patienternes uafhængighed og selvbestemmelsesret;
31. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte passende ressourcer til sundhedspleje til Alzheimerpatienter og til informationsudveksling og netværkssamarbejde om de resultater, der opnås;
32. understreger betydningen af hjælp i hjemmet for patienterne og de ældre og det væsentlige bidrag, som non-profit-organisationer og frivillige organisationer yder med hensyn til pleje af Alzheimerpatienter og dem, der lider af andre aldersbetingede sygdomme; opfordrer medlemsstaterne til at etablere partnerskaber med disse organisationer og støtte deres aktiviteter; opfordrer endvidere medlemsstaterne til i behørigt omfang at anerkende og påskønne den rolle, som den uformelle pleje, der ydes af de pårørende til dem, der lider af disse sygdomme, spiller;
33. understreger behovet for foranstaltninger, der ikke blot fokuserer på medicinbaseret behandling af Alzheimers, når lidelsen har udviklet sig, men også på forebyggende tiltag, herunder kost og ernæring, for at mindske risikoen for at udvikle Alzheimers; opfordrer til massiv forskning i betydningen af kost og ernæring for Alzheimers og til, at der udarbejdes råd, herunder ernæringsmæssige råd, om forebyggelse af sygdommen, og at disse udbredes til offentligheden gennem oplysningskampagner;
34. understreger, at der også er behov for forskning i sundhedsøkonomi, samfundsvidenskab og humaniora samt ikke-farmakologiske tilgange for at forstå de psykologiske og sociale aspekter af demens;
35. erkender, at diagnosticering af tidlige symptomer på hukommelsesforstyrrelser bør være et af fokusområderne inden for arbejdssundhedstjenester;
36. opfordrer indtrængende Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at overveje at fastsætte sikkerhedsstandarder for institutioner, der specialiserer sig i ældrepleje, for de fællesskaber, som de er tilknyttet, og for hjemmeplejeordninger;
37. opfordrer medlemsstaterne til i nært samarbejde med Kommissionen og sammen med forskningsorganisationer at udarbejde fælles retningslinjer for uddannelse af personale, som i hvilken kapacitet det end måtte være, arbejder med Alzheimerpatienter (medicinsk personale og plejepersonale), og for uddannelse af og tilsyn med familieplejere og andre uformelle plejere for at sikre en kompetent og effektiv udnyttelse af de eksisterende ressourcer; påpeger, at behovet for uddannet personale til at tage sig af mennesker med demens er hastigt stigende;
38. opfordrer medlemsstaterne til at overveje de muligheder, der ligger i EU-2020-strategierne »En dagsorden for nye job« og »Nye kvalifikationer til nye job«, for at styrke den fremtidige arbejdsstyrkes kapacitet til at tage sig af mennesker, der lider af Alzheimers og andre former for demens; der er behov for at fremme nye kompetencespecifikke job i hele Europa med henblik på at få passet en stadigt mere plejekrævende aldrende befolkning;
39. opfordrer Kommissionen til at benytte sig af ressourcerne i flagskibsinitiativet »Innovation i EU« i Europa 2020-strategien og det planlagte pilotpartnerskab om aktiv og sund aldring (som skal igangsættes i begyndelsen af 2011) til at tackle demenssygdomme i Europa;
40. understreger, at de seneste fremskridt inden for forskning i scanning og biomarkører baner vejen for at opdage stille molekylære processer og tidlige tegn på Alzheimers sygdom f.eks. ved at anvende en markør, som i øjeblikket er ved at blive undersøgt, der vil gøre det muligt at se såkaldte amyloid plaques, den ene af de to skader i hjernen, som forbindes med denne sygdom;
41. anerkender det væsentlige bidrag, som familiemedlemmer, plejere og lokalsamfund yder, der gør det muligt for patienterne at udnytte deres potentiale, og anmoder medlemsstaterne om at støtte familieplejere og lokalsamfund;

Onsdag den 19. januar 2011

42. understreger betydningen af psykologisk bistand til patienter og deres familie; understreger vigtigheden af at kombinere en psykologisk tilgang til ældningsprocessen med resultaterne af den medicinske og biomedicinske forskning; gør sig til fortaler for behovet for forskning inden for områderne sundhedsøkonomi, socialhumanistiske aspekter samt ikke-farmaceutiske tilgange til behandling for at forstå de psykologiske, økonomiske og sociale aspekter af demens og fremme brugen af eksisterende teknologier (e-sundhedsydelser, ikt, teknologiske hjælpemidler etc.);
43. henstiller, at Kommissionen undersøger, hvordan EU-initiativer vedrørende demensramtes rettigheder kan udvides, herunder brugen af livstestamenter og spørgsmålet om værgemålsordninger;
44. tilskynder medlemsstaterne til at overveje at mindske brugen af antipsykotisk medicin i deres handlingsplaner for støtte til Alzheimerpatienter, da den gavnlige effekt af disse præparater har vist sig at være begrænset, skønt de i øjeblikket ofte ordineres til at bekæmpe virkningerne af demens, og ordineringen af dem desuden hvert år har bidraget til for mange dødsfald;
45. understreger, at det er nødvendigt at værne om de Alzheimerramtes værdighed og udrydde den stigmatisering og diskrimination, de udsættes for;
46. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle nye politikbaserede incitamenter til at fremme informationsspredning om og markedsadgangsstrategier for innovative terapier og diagnostiske prøver, der tager hånd om de aktuelle uopfyldte behov blandt Alzheimerpatienterne;
47. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle sundhedsmæssige og sociale servicefaciliteter, hvor hovedprincippet er den størst mulige dækning og lige adgang og ligebehandling, og støtte udviklingen af integrerede serviceydelser i lokalsamfundene og i hjemmet, til fordel for mennesker, der lider af demenssygdomme uanset alder, køn, etnicitet, formue, invaliditet og bopæl på landet eller i byer; opfordrer medlemsstaterne til at skride til handling og tackle de faktorer, der i ulige grad har indflydelse på befolkningens sundhed på en måde, der kan undgås; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle indsamlingen af data om sundhedsmæssige uligheder yderligere;
48. opfordrer medlemsstaterne til at være opmærksomme på den forebyggende behandling, der medvirker til at bremse demenssygdommes indtræden, samt til at sikre adgang til prismæssigt overkommelig pleje af høj kvalitet til patienterne; understreger over for medlemsstaterne, at det er nødvendigt at beskytte sådanne serviceydelser i en tid med budgetkonsolidering overalt i Europa;
49. opfordrer medlemsstaterne til at etablere et indbyrdes forbundet europæisk netværk af referencecentre, hvor ekspertise i diagnose, behandling og pleje af demens og Alzheimers kunne koncentreres, og hvorigennem information og data kunne udveksles og evalueres mellem medlemsstaterne;
50. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle personlige patientforløb for pleje og støtte på tværs af faglighed og discipliner, som koordineres af én referenceperson, fra det øjeblik hvor patienten underrettes om diagnosen, med henblik på at fremme pleje i hjemmet gennem øget brug af universelle og specialiserede hjemmehjælps- og plejeydelser, automatisering i hjemmet og nye informations- og kommunikationsteknologier;
51. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle forskellige, innovative faciliteter af høj kvalitet for at aflaste plejerne, f.eks. bosteder og aflastningscentre, og til at holde øje med plejernes helbredstilstand, f.eks. ved at yde dem passende lægebehandling og psykologisk eller social bistand;
52. opfordrer Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at styrke forskningen, øge adgangen til diagnostiktjenester og tilpasse pleje- og støttefaciliteter til unge demensramtes behov;
53. opfordrer medlemsstaterne til at give patienterne adgang til nye behandlingsformer, hvis terapeutiske effektivitet er blevet verificeret og fastslået, og at gøre dette hurtigst muligt, efter at de er blevet tilgængelige;

Onsdag den 19. januar 2011

54. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge den offentlige og professionelle bevidsthed om demenssygdomme blandt faglærte og specialarbejdere inden for sundhedsvæsenet, politiske beslutningstagere på sundhedsområdet samt medierne, hvilket vil føre til øget genkendelse af symptomerne på Alzheimers og forståelse af sygdommen og den dertil hørende pleje; mener, at bevidstheden skal være centreret omkring forskellige komponenter såsom diagnose, behandling og hensigtsmæssig støtte;

55. minder Kommissionen om Bowis-betænkningen fra 2006, der opfordrer arbejdsgivere til at indføre politikker vedrørende mental sundhed på arbejdspladsen som en nødvendig del af deres ansvar for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, med henblik på at sikre den bedst mulige indføring på arbejdsmarkedet for personer med mentale forstyrrelser, og at disse politikker offentliggøres og overvåges inden for den eksisterende sundheds- og sikkerhedslovgivning; minder Kommissionen om, at Parlamentet stadig afventer offentliggørelsen af disse politikker;

56. fremhæver niveauet af de sundhedsudgifter, der er forbundet med Alzheimers sygdom og andre demenssygdomme, og at det er vigtigt at finde bæredygtige løsninger, der tager højde for: de direkte sundhedsudgifter (herunder udgifterne til sundhedssystemet: specialiserede udgifter, lægemidler, lægeundersøgelser og regelmæssige lægetjek); de direkte sociale udgifter (herunder udgiften til formelle tjenesteydelser uden for det lægefaglige område: fællesfaciliteter, hjemmepleje, madordning, transport og placering af patienter i specialiserede boccetre for ældrepleje, hvor de kan modtage lægefaglig bistand), og uformelle udgifter (herunder de udgifter, der er forbundet med nedsat produktivitet i tilfælde af fortsat arbejdsliv, og tab af output som følge af tidlig pensionering, sygeorlov eller dødsfald);

57. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre oplysningskampagner for befolkningen generelt og for særlige grupper som skolebørn, medarbejdere i sundhedssektoren og socialrådgivere, hvor man sammenligner og udveksler erfaringer om støttemuligheder for familier, plejere, patientforeninger og ikke-statslige organisationer ved at fremme offentliggørelsen og udbredelsen af informationsfoldere - også online - om uddannelse og organisering af frivillige medarbejdere samt juridiske og psykologiske rådgivere og sundhedsassistenter både i hjemmet og på dagcentre og ved at fremme og oprette Alzheimerforeninger, som skal gøre det muligt for de berørte at udveksle erfaringer; fremhæver betydningen af, at evnen til at genkende symptomerne på demenssygdomme indgår i alle oplysnings- og bevidstgørelseskampagner;

58. opfordrer medlemsstaterne til på frivillig basis at fremme gratis hukommelsesscreeninger for de befolkningsgrupper, der i henhold til videnskabelige data har høj risiko for at udvikle Alzheimers sygdom eller andre demenssygdomme;

59. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme hensyntagen til de demensramtes behov og en etisk tilgang til dem for at sikre respekten for den menneskelige værdighed samt til at se på den retlige status for mennesker, der lider af neurodegenerative sygdomme, med henblik på at tilvejebringe en retlig ramme for frihedsberøvelse og retlig beskyttelse af de demensramte;

60. opfordrer til, at Alzheimerforeninger anerkendes som primære partnere, og til, at de inddrages i 1) at fastlægge anbefalinger vedrørende forebyggelse og bedste praksis og udbrede disse på græsrodsniveau, 2) at give hårdt tiltrængt information og støtte til mennesker med demenssygdomme og deres plejere, 3) at præsentere behovene hos mennesker med demenssygdomme og deres plejere for de politiske beslutningstagere og 4) at fremme partnerskaber med den lægelige profession for at tilvejebringe en holistisk tilgang; påpeger, at EU-institutionerne med henblik herpå bør undersøge mulighederne for, at det europæiske folkesundhedsprogram kan yde regelmæssig basisstøtte til europæiske Alzheimerforeninger, og opfordrer medlemsstaterne til at støtte Alzheimerforeninger på nationalt plan;

61. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle støttegrupper for sundhedspersonale, der arbejder på institutioner, for pårørende til hospitalsindlagte patienter, for pårørende, der hjælper patienterne i hjemmet, og for sundhedspersonale, der arbejder i hjemmeplejen;

62. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til sammen med Europa-Parlamentet at fremme demensramtes uafhængighed og deres værdighed og sociale inddragelse gennem handlingsplanen for sundhedsområdet samt til at tilvejebringe information om bedste praksis vedrørende respekten for udsatte gruppers rettigheder og bekæmpelse af dårlig behandling af demenspatienter;

Onsdag den 19. januar 2011

63. opfordrer Kommissionen og Rådet til i forbindelse med gennemførelsen af forskningsprojekter at støtte udviklingen af partnerskaber mellem offentlige institutioner og mellem private og offentlige institutioner og derved udnytte faciliteterne, ressourcerne og erfaringen i både den private og den offentlige sektor til at bekæmpe følgerne af Alzheimers og andre former for demens;

64. påpeger, at der stadig er brug for væsentlige fremskridt inden for adgangen til kliniske forsøg for patienter med Alzheimers og lignende sygdomme med henblik på at sikre, at de nye molekyler er effektive; understreger, at dette problem bør behandles i forbindelse med den næste revidering af EU-direktivet om gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug (2001/20/EF);

65. opfordrer, i lyset af den destruktive virkning af Alzheimers på hukommelsen og de mentale evner, medlemsstaterne til at udarbejde nationale strategier, der sætter de myndigheder, som er ansvarlige for økonomisk støtte til patienterne, i stand til også at føre tilsyn med denne støtte for at sikre, at den udelukkende anvendes til gavn for patienterne;

66. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Astmainhalatorer

P7_TA(2011)0017

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om andragende 0473/2008 af Christoph Klein, tysk statsborger, om Kommissionens manglende opfølgning af en konkurrencesag og de skadelige virkninger heraf for den berørte virksomhed

(2012/C 136 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til mundtlig forespørgsel af 10. november 2010 til Kommissionen om andragende 0473/2008 af Christoph Klein, tysk statsborger, om Kommissionens manglende opfølgning af en konkurrencesag og de skadelige virkninger heraf for den berørte virksomhed (O-0182/2010 - B7-0666/2010),
- der henviser til artikel 227 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 201 og 202,
- A. der henviser til, at den retlige ramme, der finder anvendelse i denne sag, er Rådets direktiv 93/42/EØF⁽¹⁾ om medicinske anordninger, hvori det bestemmes, at fabrikanter af anordninger i klasse I kan markedsføre en sådan anordning uden inddragelse af et bemyndiget organ eller en myndighed, og at det er fabrikantens opgave at påvise, at anordningen overholder direktivets bestemmelser,
- B. der henviser til, at medlemsstaterne for at sikre, at disse krav opfyldes, er forpligtede til at udføre markedsovervågning og træffe de fornødne foranstaltninger, herunder proceduren i artikel 8 om beskyttelsesklausuler og foranstaltningerne i artikel 18, hvis der er tale om uretmæssigt anbragt CE-mærkning,
- C. der henviser til, at den berørte fabrikant over for den ansvarlige myndighed i medlemsstaten påviste, at den pågældende anordning opfyldte alle lovbestemte krav til markedsføring af en medicinsk anordning i klasse I og et CE-mærket produkt,

⁽¹⁾ EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

Onsdag den 19. januar 2011

- D. der henviser til, at en medlemsstat, når den træffer de nødvendige foreløbige foranstaltninger til at trække en anordning tilbage fra markedet eller til at forbyde eller begrænse markedsføringen heraf, straks gennem den kompetente myndighed skal underrette Kommissionen og anføre grundene til beslutningen,
- E. der henviser til, at de tyske myndigheder har udtrykt bekymring for sikkerheden ved den pågældende anordning (et inhalationsapparat) siden 1996 og havde informeret Kommissionen om sagen med henblik på en beskyttelsesprocedure, men at Kommissionen ikke afholdt samråd med fabrikanten og aldrig traf en afgørelse; der henviser til, at der endnu ikke er truffet nogen afgørelse i sagen, og at andrageren ikke har adgang til nogen retsmidler,
- F. der henviser til, at Sachsen-Anhalts myndigheder i 1997 udstedte et forbud mod salg af anordningen på de bayerske myndigheders foranledning,
- G. der henviser til, at virksomheden solgte produktet lovligt, før det første salgsforbud blev udstedt i 1997, og at den ifølge den ansvarlige myndighed overholdt alle bestemmelserne i direktiv 93/42/EØF,
- H. der henviser til, at fabrikanten markedsførte anordningen under et nyt navn i 2003, og at regeringen i Øvre Bayern i 2005 gav påbud om, at den efter den tyske lov om medicinske anordninger skulle trækkes tilbage fra markedet, uden at oplyse Kommissionen herom,
- I. der henviser til, at fabrikanten i 2006 informerede Kommissionen om det andet salgsforbud med henblik på at få indledt en traktatbrudsprocedure mod Tyskland for overtrædelse af artikel 8, stk. 1, i direktiv 93/42/EØF,
- J. der henviser til, at Kommissionen påstår, at det ikke var tilstrækkeligt godtgjort, at inhalationsapparatet opfyldte de væsentlige krav i direktiv 93/42/EØF, og at den konkluderede, at der ikke var behov for en nyvurdering af produktsikkerheden, fordi sagen henhørte under direktivets artikel 18 snarere end artikel 8,
- K. der henviser til, at fabrikanten i et andragende til Europa-Parlamentet i 2008 hævdede, at Kommissionen i sin behandling af sagen ikke havde opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktiv 93/42/EØF og tilsidesatte sin forpligtelse til at optræde som traktaternes vogter,
1. mener, at Kommissionen i sit svar til Udvalget for Andragender hverken gav et fyldestgørende svar på de spørgsmål, som andrageren og udvalgets medlemmer havde stillet, eller i tilstrækkelig grad behandlede de problemer, som Retsudvalget havde påpeget i sin udtalelse;
 2. opfordrer Kommissionen til omgående at tage de fornødne skridt til at afslutte den procedure, der blev indledt i 1997 i medfør af beskyttelsesklausulen i artikel 8 i direktiv 93/42/EØF;
 3. opfordrer Kommissionen til omgående at afhjælpe andragerens berettigede bekymringer - andrageren har befundet sig i denne uacceptable situation i 13 år og har som følge heraf lidt et betydeligt indtægtstab - og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at andrageren kan gøre sine rettigheder gældende;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og den tyske forbundsregering.
-

Onsdag den 19. januar 2011

Situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning

P7_TA(2011)0018

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om situationen i Haiti et år efter jordskælvet: humanitær bistand og genopbygning

(2012/C 136 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den internationale donorkonference »Mod en ny fremtid for Haiti« i New York den 31. marts 2010 og beretningen fra den delegation fra Parlamentets Udviklingsudvalg, der deltog i konferencen i New York,
- der henviser til handlingsplanen fra marts 2010 for den nationale genrejsning og udvikling i Haiti: »Fremtidens store arbejdsopgaver«,
- der henviser til konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Rådet (udenrigsanliggender) i Bruxelles den 18. januar 2010,
- der henviser til erklæring af 19. januar 2010 om jordskælvet i Haiti fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,
- der henviser til konklusionerne fra den forberedende ministerkonference den 25. januar 2010 i Montreal,
- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand, der blev undertegnet af de tre EU-institutioner i december 2007,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om jordskælvet for nylig i Haiti ⁽¹⁾,
- der henviser til beretningen fra det besøg, en delegation fra Parlamentets Udviklingsudvalg aflagde i Haiti (den 25.-27. juni 2010),
- der henviser til rapporten fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om undersøgelsesdelegationens besøg i Haiti og Den Dominikanske Republik af 30. august 2010,
- der henviser til det fælles dokument fra juni 2010 fra Catherine Ashton, Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, og Kristalina Georgieva, medlem af Kommissionen, om læren af Unionens reaktion på katastrofen i Haiti,
- der henviser til meddelelse af 26. oktober 2010 fra Kommissionen om en bedre europæisk reaktion på katastrofer (KOM(2010)0600),
- der henviser til De Forenede Nationers stabiliseringsmission i Haiti (Minustha),
- der henviser til Michel Barniers rapport fra maj 2006 med titlen »For a European civil protection force: europe aid«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

⁽¹⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 5.

Onsdag den 19. januar 2011

- A. der henviser til, at jordskælvet, der ramte Haiti den 12. januar 2010, målte 7,3 på richterskalaen, kostede 222 750 mennesker livet, berørte 3 millioner mennesker og gjorde næsten 1,7 millioner hjemløse, hvoraf over én million fortsat bor i improviserede lejre, der skulle have været midlertidige, og at menneskerettighedsgrupperne beskriver levevilkårene i disse uorganiserede lejre som »forfærdelige«, bl.a. »risikoen for voldtægt og seksuelle overgreb mod kvinder«,
- B. der henviser til, at mellem 2,5 og 3,3 millioner mennesker er ramt af fødevaremangel i et land, hvor 60 % af befolkningen bor i landdistrikterne, og 80 % lever absolut fattigdom,
- C. der henviser til, at forholdene i Haiti et år efter jordskælvet fortsat er kaotisk, at landet fortsat befinder sig i en nødsituation, og at genopbygningen knapt er begyndt,
- D. der henviser til, at årtiers fattigdom, miljødelæggelser, sårbarhed over for en lang række naturkatastrofer, vold, politisk ustabilitet og diktatur har gjort landet til det fattigste i hele Nord- og Sydamerika, hvor hovedparten af de 12 millioner haitianere inden katastrofen levede for under to dollar om dagen, og at jordskælvets ødelæggelser har forværret statsmagtens manglende evne til at levere grundlæggende offentlige tjenesteydelser og dermed til aktivt at håndtere hjælpe- og genopbygningsindsatsen,
- E. der henviser til, at 1,2 mia. USD af de 10 mia. USD (i to rater: for henholdsvis 18 måneder, og tre år), som blev lovet på den internationale donorkonference til genopbygningen af Haiti, der blev afholdt i New York den 31. marts 2010, hidtil er kommet til udbetaling,
- F. der henviser til, at den nylige tragedie i Haiti har vist, at det er nødvendigt at styrke de instrumenter, som EU råder over til at reagere på katastrofer (humanitær bistand og fællesskabsordning for samarbejde om civilbeskyttelse), så de bliver mere effektive, hurtigere at anvende, mere samordnede og mere synlige,
- G. der henviser til, at der efter forslag fra Haiti er oprettet en midlertidig kommission for genopbygning af Haiti (CIRH) med det formål at sikre en effektiv samordning og anvendelse af ressourcerne og iværksætte udviklingsplanen for Haiti, der henviser til, at Europa-Kommissionen i sin egenskab af hoveddonor er medlem af CIRH og har stemmeret,
- H. der henviser til, at oprydningen af murbrokker udgør en væsentlig udfordring i forbindelse med landets genopbygning – kun en lille del er blevet fjernet – og at det med den nuværende hastighed vil tage mindst seks år at bortskaffe de mange millioner kubikmeter murbrokker,
- I. der henviser til, at den koleraepidemi, der begyndte den 19. oktober 2010, hidtil har krævet over 3 000 ofre og ramt mere end 150 000 mennesker; der henviser til, at epidemiens udbredelse understreger de åbenlyse strukturelle mangler inden for Haitis statsapparat og det internationale bistandssystem og Minustah's begrænsning, og at foranstaltningerne til bekæmpelse af koleraen navnlig er påvirket af den aktuelle politiske krise i forbindelse med valget,
- J. der henviser til, at De Forenede Nationer kun har modtaget 44 mio. af de 174 mio. USD til bekæmpelse af koleraepidemien,
- K. der henviser til at WHO skønner, at der vil blive tale om 400 000 nye sygdomstilfælde i de kommende tolv måneder, hvis koleraepidemien ikke udryddes,
- L. der henviser til, at valget den 28. november 2010, hvis foreløbige resultater blev offentliggjort i begyndelsen af december, udløste voldsomme demonstrationer i Haiti og talrige anklager om valgsvindel; der henviser til, at det internationale samfund bør støtte op om en gennemskuelig og legitim valgproces for at sikre den pålidelighed af valget, som er en forudsætning for genopbygningen af landet, og at beskyttelsen af borgerne har høj prioritet,
1. gentager sin solidaritet med Haitis befolkning, der er ofre for jordskælv og kolera, og understreger, at det haitianske folk og civilsamfund skal høres om og inddrages i genopbygningen;

Onsdag den 19. januar 2011

2. kræver, at det internationale samfund, heriblandt Den Europæiske Union, påtager sig en stærk og langsigtet forpligtelse til at opfylde alle løfter fra den internationale donorkonference i New York, og at det reagerer omgående; understreger endvidere, at enhver humanitær bistand og genopbygningshjælp fra EU bør gives i form af gavebistand og ikke som gældsstiftende lån;
3. erindrer om den stærke mobilisering af det internationale samfund efter det ødelæggende jordskælv i Haiti og det internationale samfunds reelle politiske vilje til at støtte en anderledes genopbygning af Haiti, hvor man kunne undgå fortidens fejltagelser og en gang for alle sætte ind over for de grundlæggende årsager til fattigdommen i Haiti;
4. beklager omfanget af katastrofen i Haiti, hvis følger fortsat er særdeles synlige et år efter jordskælvet; glæder sig over Kommissionens humanitære bistand til Haiti, der beløber sig til 120 mio. EUR (heraf 12 mio. til bekæmpelsen af kolera), og over medlemsstaternes bistand til landet på omkring 200 mio. EUR og bifalder den indsats, der ydes af kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring og af GD ECHO og dets eksperter;
5. fremhæver, at etableringen af »klynger« har gjort det muligt at koordinere den humanitære indsats på stedet, men at denne fremgangsmåde dog også har vist sine begrænsninger, når den skal omfatte det store antal aktører i den humanitære indsats og tage højde for den komplicerede karakter af nødsituationen, som de tætte bymæssige bebyggelser skaber;
6. påskønner den indsats og det arbejde, som de humanitære organisationer (Røde Kors, ngo'er og FN) og medlemsstaterne har lagt for dagen, og understreger, at det er nødvendigt at oplyse om resultaterne af de humanitære interventioner, som ikke er synlige, under fremhævelse af, at det har været muligt at bringe situationen under kontrol, ved bl.a. at behandle de sårede, sikre forsyninger af drikkevand og fødevarer og skaffe de nødlidende midlertidigt husly;
7. bemærker, at koleraepidemien har afdækket den haitianske stats næsten totale handlingslammelse med hensyn til håndteringen af en sygdom, der er nem at forebygge og helbrede, tillige med det internationale bistandssystemets begrænsninger i et land, hvor den humanitære indsats ellers er massivt til stede (12 000 ngo'er); understreger, at de humanitære aktører ikke til stadighed kan og skal opveje den haitianske stats svagheder eller træde i stedet for den, og at der snarest bør sættes ind med tanke for udviklingen på lang sigt, især når det gælder sundhedspleje, drikkevand og sanering;
8. finder det glædeligt, at Kommissionen og medlemsstaterne på den internationale donorkonference for genopbygning af Haiti i fællesskab gav tilsagn om at yde et beløb på 1,2 mia. EUR – heraf 460 mio. i form af ikke-humanitær bistand fra Kommissionen; gentager sin anmodning om, at EU som den største bidragyder spiller en ledende politisk rolle i genopbygningsarbejdet;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere den lokale fødevarerproduktion og fødevarer sikkerheden i genopbygningsarbejdet i Haiti gennem udvikling af infrastrukturen i landdistrikterne og støtte til små landmænd som led i deres fælles programmering af de ressourcer, de har afsat til genopbygning af Haiti, og midtvejsevalueringen af de resterende midler fra Kommissionen, dvs. de 169 mio. EUR, der stadig vil være til rådighed ud af de 460 mio., der blev givet tilsagn om i New York; ønsker, at den nye handlingsplan om fødevarer sikkerhed, der blev bebudet af Kommissionen i marts 2010, gennemføres;
10. beklager, at den midlertidige kommission for genopbygning af Haiti (CIRH), der skal spille en central rolle i koordineringen af genopbygningsarbejdet, begyndte sit arbejde meget sent; beklager endvidere manglen på information om, hvordan kommissionen fungerer, og hvor effektivt den arbejder, og anmoder Kommissionen om som medlem af CIRH at intervenere for at fremskynde gennemførelsen af CIRH's mandat, tage dens måde at fungere på op til revision og forelægge Parlamentet en rapport om aktiviteterne i CIRH, om ressourceanvendelsen og om, hvor stor en del af de midler, der blev givet tilsagn om på konferencen i New York, faktisk er anvendt til genopbygning;
11. anerkender, at CIRH som det centrale forvaltningsorgan for genopbygningen kun kan fungere effektivt, hvis det haitianske statsapparats kapacitet genetableres, og landets ledelse fornyes ved åbne og retfærdige valg, og kun hvis der er reel politisk vilje til at træffe de beslutninger, der er nødvendige for at løfte denne kolossale arbejdsbyrde;

Onsdag den 19. januar 2011

12. anmoder indtrængende den haitianske regering om at fortsætte og gennemføre den indsats, den har forpligtet sig til inden for rammerne af den nationale genopbygningsplan, for at styrke statens myndighed, effektivisere den lokale forvaltningspraksis, øge de lokale og nationale institutioners kapacitet og integrere konceptet om politisk, økonomisk og institutionel decentralisering;
13. mener, at de lokale myndigheder og repræsentanterne for civilsamfundet bør bakkes bedre op og inddrages i beslutningsprocessen;
14. beklager dybt, at haitianerne kun råder over skovle, hakker og trillebøre til bortrydningen af de mange tons murbrokker, der ligger i vejen overalt i hovedstaden, hvilket virker absurd i betragtning af situationens omfang; understreger, at bortrydningen af murbrokkerne er en forudsætning for, at Haiti kan genopbygges; finder det beklageligt, at stort set ingen midler er blevet frigjort til oprydningen af ruinerne, og opfordrer Kommissionen til at yde finansiel støtte og teknisk bistand til arbejdet med at fjerne murbrokkerne;
15. opfordrer FN til at gennemgå Minustha's mandat med særlig vægt på sikkerhedsspørgsmål og udtrykker bekymring over missionens effektivitet på baggrund af de seneste begivenheder, koleraepidemien og valget;
16. finder den omfattende bolignød i Haiti dybt beklagelig; påpeger, at genhusningen af de hjemløse, der for størstedelens vedkommende bor i improviserede lejre, hovedsaglig i hovedstaden Port-au-Prince, støder på forhindringer i form af manglende disponible arealer, et ikke-eksisterende grundejendomssystem og de udvandrede haitianeres bemægtigelse af talrige jordlodder, og opfordrer de haitianske myndigheder til at udvise politisk vilje til at træffe målrettede dispositioner, navnlig ekspropriering;
17. udtrykker stigende bekymring over situationen for de mest sårbare personer, især kvinder og børn, efter jordskælvet, der har ramt mere end 800 000 børn ganske alvorligt ved at udsætte dem for farerne for voldelige og seksuelle overgreb, menneskehandel, udnyttelse og hjælpeløshed, og opfordrer EU (Kommissionen) til beslutsomt at tage skridt til at skabe beskyttende og trygge rammer om disse børns liv i den hensigt at understøtte opbygningen af et system til social sikring i Haiti og fremme en reform af undervisningssystemet; tilskynder til en forbedring af levevilkårene og sikkerhedsforholdene i lejrene;
18. opfordrer EU til at samarbejde med øens regering om at udarbejde en altomfattende lovgivning til beskyttelse af børns rettigheder med det formål, at der i den nationale ret gennemføres de forpligtelser, der er indgået i henhold til en lang række internationale instrumenter, som Haiti har ratificeret, vedrørende børns rettigheder, menneskerettigheder, bekæmpelse af tvangsarbejde og beskyttelse af børns rettigheder;
19. anser det for særdeles vigtigt, at Kommissionen støtter iværksættelsen af identificerings-, registrerings- og familiesporingsprocessen for børn, der er kommet bort fra deres familie, og at der etableres en særlig overvågning ved grænserne for at imødegå handel med og ulovlig adoption af børn;
20. fastholder, at det er afgørende, at den haitianske stats evne til at forvalte demokrati og ordentlig ledelse i landet udvikles omgående, hvilket er en nødvendig forudsætning for genopbygningen af landet, og at det sikres, at civilsamfundet og den haitianske befolkning inddrages;
21. udtrykker dyb bekymring over den aktuelle politiske krise efter resultaterne af præsident- og parlamentsvalget, som er blevet draget stærkt i tvivl af de udenlandske valgobservatører, der kun har garanteret herfor med forbehold, og som nu er genstand for en omtælling af stemmerne, foretaget af eksperter udsendt af Organisationen af Amerikanske Stater (OAS), der i deres rapport udsendt torsdag den 13. januar 2011 har henstillet, at regeringens kandidat, Jude Célestin, blev afvist til fordel for Michel Martelly som følge af påvist svindel;
22. anmoder EU om at gøre sit yderste for at yde en stærk støtte til en åben og legitim valgproces og en vellykket gennemførelse af anden valgrunde i februar for at undgå, at Haiti havner i en endnu dybere krise; mener, at kun en præsident og parlamentarikere, der er lovligt valgt, vil kunne træffe de nødvendige beslutninger, og at genopbygningen forudsætter politisk stabilitet og viljekraft;

Onsdag den 19. januar 2011

23. anmoder indtrængende det internationale samfund og EU om at arbejde tæt sammen med de fremtidige haitianske myndigheder og bistå dem i opbygningen af statsinstitutionerne og den statslige kapacitet gennem hele genopbygningsfasen til fremme af en ny ligevægt på alle niveauer og et velfungerende demokrati;
24. fremhæver den meget vigtige betydning af kapitalstrømme i form af midler, som haitianere bosat i udlandet sender uden mellemhånd til den haitianske befolkning, der hurtigt kan få gavn heraf til at dække presserende behov; anmoder medlemsstaterne og den haitianske regering om at lette overførslen af disse pengesendelser og arbejde for at få reduceret omkostningerne i forbindelse hermed;
25. opfordrer kraftigt EU og medlemsstaterne til at opføre genopretningen og genopbygningen af Haiti øverst på listen over prioriterede opgaver; understreger, at tiden er kommet til at hjælpe Haiti med at blive et stærkt og uafhængigt land i økonomisk og politisk henseende, og anmoder det internationale samfund om at benytte lejligheden til én gang for alle at bekæmpe de dybe årsager til fattigdommen i Haiti;
26. anmoder Kommissionen om, under indtryk af den europæiske konsensus om humanitær bistand, at gøre en betydelig indsats for i samarbejde med regeringen, de lokale myndigheder og civilsamfundet at integrere spørgsmålet om katastrofeberedskab og begrænsning af risikoen for katastrofer i katastrofefasen og den langsigtede udviklingsfase;
27. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at fremlægge forslag til etablering af en EU-civilbeskyttelsesstyrke baseret på EU's civilbeskyttelsesordning;
28. fastslår, at Haiti har modtaget humanitær bistand i årtier, og at sammenhængen mellem nødhjælp, genopbygning og udvikling antager sin fulde betydning i forbindelse med denne krise; understreger, at det er afgørende, at FN er og vedbliver at være den hovedansvarlige for koordineringen af samtlige civile og militære operationer, der har til formål dels at genskabe sikkerheden og fordele den humanitære bistand, dels at sikre genopbygningen og udviklingen;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, Haitis præsident og regering, FN's vicegeneraldirektør for humanitære anliggender og humanitær bistand samt Verdensbanken og Den Internationale Valutafond.

Krænkelser af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen

P7_TA(2011)0019

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2011 om krænkelser af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen

(2012/C 136 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de internationale instrumenter, der sikrer menneskerettighederne og forbyder forskelsbehandling, herunder navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der forpligter såvel EU som medlemsstaterne til at holde menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i hævd og danner grundlag for bekæmpelsen af forskelsbehandling og menneskerettighedskrænkelser i EU-regi,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, som sikrer ret til ytringsfrihed, og artikel 21, der forbyder forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering,

Onsdag den 19. januar 2011

- der henviser til ændringsforslagene til Republikken Litauens lov om administrative forseelser (nr. XIP-2595),
 - der henviser til udkast til udtalelse fra Republikken Litauens justitsministerium (nr. 11-30-01),
 - der henviser til EU's aktiviteter til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og homofobi,
 - der henviser til rapporten fra november 2010 fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om homofobi, transfobi og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet,
 - der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om situationen i Litauen efter vedtagelsen af loven til beskyttelse af mindreårige ⁽¹⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om homofobi, beskyttelse af mindretal og politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling, navnlig beslutningerne om homofobi i Europa ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Seimas den 16. december 2010 udsatte afstemningen om et forslag til ændring af loven om administrative forseelser, hvorefter »offentlig propaganda for homoseksuelle forhold« skal straffes med bøde fra 2 000-10 000 LTL (580-2 900 EUR), fordi ændringsforslagene endnu ikke var blevet behandlet af de relevante udvalg og stadig undersøges af de litauiske nationale myndigheder,
- B. der henviser til, at Seimas' udvalg for uddannelse, videnskab og kultur den 8. december 2010 også slettede seksuel orientering fra listen over grunde, der fortjener beskyttelse, i ligestillingsbestemmelserne i loven om uddannelse (artikel 5, stk. 1),
- C. der henviser til, at ændringsforslagene til loven om administrative forseelser strider mod artikel 25 i Republikken Litauens forfatning, hvorefter »mennesker ikke må hindres i at søge, modtage og videregive information og ideer«, og artikel 29, hvori det hedder, at »alle personer er lige for loven, domstolene og andre statslige institutioner og embedsmænd. Mennesker må ikke få begrænset deres rettigheder eller få tildelt privilegier på grund af køn, race, nationalitet, sprog, oprindelse, social status, tro, overbevisning eller synspunkter«,
- D. der henviser til, at Republikken Litauens justitsminister har givet udtryk for, at ændringsforslagene til loven om administrative forseelser strider mod Litauens forpligtelser i henhold til landets forfatning, det europæiske charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- E. der henviser til, at det i den seneste rapport fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om homofobi, transfobi og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet fra november 2010 konkluderes, at ændringerne potentielt kan kriminalisere næsten alle former for offentlig tilkendegivelse eller fremstilling af, eller oplysning om, homoseksualitet,
- F. der henviser til, at Seimas i juni 2009 med overvældende flertal vedtog at ændre loven om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden, der forbyder mindreårige adgang til oplysninger om homoseksualitet,
- G. der henviser til, at det fortsat er uklart, hvad der forstås ved »manifestation af eller propaganda for seksuel orientering« i loven om reklamer,

⁽¹⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 18.

⁽²⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 179, EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 491, EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 776.

Onsdag den 19. januar 2011

- H. der henviser til, at denne beslutning er udløst af en række foruroligende begivenheder, såsom vedtagelsen af loven om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden, lokale myndigheders forsøg på at forbyde afholdelse af ligestillings- og »gay pride«-optog og førende politikeres og parlamentsmedlemmers brug af provokerende eller truende sprog eller hadefuld tale,
- I. der henviser til, at næstformand i Kommissionen Viviane Reding, EU's højtstående repræsentant Catherine Ashton, formanden for Det Europæiske Råd Herman van Rompuy og formanden for Europa-Parlamentet Jerzy Buzek enstemmigt fordømte enhver form for homofobi og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering på den internationale dag mod homofobi, den 17. maj 2010,
- J. der henviser til, at homoseksualitet blev fjernet fra listen over psykiske lidelser af Verdenssundhedsorganisationen i 1990, og at der ikke findes troværdig forskning, der tyder på, at det kan påvirke børn og unges seksuelle orientering, at de oplyses om seksualitet, samt at oplysning om seksuel mangfoldighed fremmer tolerance og accept af forskelle,
1. værner om de ideer og principper, som EU bygger på, navnlig respekt for menneskerettighederne, herunder alle mindretals rettigheder;
 2. fastslår endnu engang, at EU-institutionerne og medlemsstaterne har pligt til at sikre, at menneskerettighederne respekteres, beskyttes og fremmes i Den Europæiske Union, i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, uden forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering;
 3. opfordrer Seimas til at forkaste ændringsforslagene til loven om administrative forseelser, medtage seksuel orientering på listen over beskyttede grunde i loven om uddannelse, give mindreårige fri adgang til oplysninger om seksuel orientering og præcisere forbuddet i loven om reklame;
 4. gør opmærksom på, at det litauiske parlaments plenarforsamling endnu ikke har stemt om de foreslåede ændringer, og at de stadig undersøges af de litauiske nationale myndigheder;
 5. anerkender, at Republikken Litauens præsident Dalia Grybauskaitė ved flere lejligheder har taget klart afstand fra forslag til homofobisk lovgivning som værende skadelige for de litauiske borgere og Litauens image, og opfordrer præsidenten til at nedlægge veto mod ændringerne af loven om administrative forseelser, hvis de måtte blive vedtaget;
 6. glæder sig over, at det for nylig er blevet fastslået, at homofobi er en skærpende omstændighed i forbindelse med forbrydelser;
 7. roser den indsats, Kommissionen hidtil har gjort på bilateralt plan; opfordrer Kommissionen til at foretage en juridisk vurdering af ændringsforslagene til loven om administrative forseelser, og udarbejde en EU-køreplan med konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af homofobi og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering;
 8. glæder sig over de litauiske myndigheders plan om at revidere de foreslåede ændringer, som er blevet anset for at stride mod EU-retten, navnlig i forhold til princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, Republikken Litauens præsident og parlament, EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Europarådets menneskerettighedskommissær.
-

Torsdag den 20. januar 2011

Kristnes situation med hensyn til religionsfrihed

P7_TA(2011)0021

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om kristnes situation med hensyn til religionsfrihed

(2012/C 136 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig beslutningerne af henholdsvis 15. november 2007 om alvorlige begivenheder, der bringer kristne og andre religiøse trossamfunds eksistens i fare ⁽¹⁾, 21. januar 2010 om de seneste angreb på kristne trossamfund ⁽²⁾, 6. maj 2010 om massegrusomheder i Jos, Nigeria ⁽³⁾, 20. maj 2010 om religionsfrihed i Pakistan ⁽⁴⁾ og 25. november 2010 om Irak: dødsstraf (herunder sagen om Tariq Aziz) og angrebene på kristne samfund ⁽⁵⁾,
- der henviser til årsberetningerne om menneskerettighederne i verden og navnlig til sin beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til artikel 18 i verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til rapportererne fra FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed, særlig rapportererne af 29. december 2009, 16. februar 2010 og 29. juli 2010,
- der henviser til artikel 9 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK) fra 1950,
- der henviser til artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 17 i traktatens om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til erklæringen fra talspersonen for Catherine Ashton, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen, efter angrebet den 1. januar 2011 på kirkegængere i den koptiske kirke i Alexandria i Egypten,
- der henviser til erklæringen fra Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek, om den dødbringende bombesprængning ved en egyptisk kirke den 1. januar 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 474.

⁽²⁾ EUT C 305 E af 11.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0489.

Torsdag den 20. januar 2011

- A. der henviser til, at Den Europæiske Union gentagne gange har givet udtryk for sit engagement i religions-, samvittigheds- og tankefriheden og har understreget, at regeringerne i hele verden er forpligtede til at garantere disse frihedsrettigheder; der henviser til, at udviklingen af menneskerettigheder, demokrati og borgerlige frihedsrettigheder er det fælles grundlag, som Den Europæiske Union bygger sine forbindelser med tredjelande på, som det fremgår af demokratiklausulen i aftalerne mellem EU og tredjelande,
- B. der henviser til, at det i artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder hedder, at enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed; der henviser til, at denne ret omfatter friheden til at bekende sig til eller antage en religion eller tro efter eget valg samt frihed til, alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at give udtryk for sin religion eller tro ved gudsdyrkelse, overholdelse af religiøse sædvaner, udførelse af rituelle handlinger samt undervisning,
- C. der påpeger, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed ikke blot gælder for tilhængere af religioner, men også for ateister, agnostikere og ikke-troende,
- D. der henviser til, at antallet af angreb på kristne trossamfund på verdensplan er vokset i 2010, ligesom antallet af retssager og dødsdomme for blasfemi, som oftest rettet mod kvinder; der henviser til, at statistikkerne vedrørende religionsfrihed for de seneste år viser, at den religiøse vold i de fleste tilfælde er rettet mod kristne, som det fremgår af en rapport fra 2009 om religionsfrihed i verden udarbejdet af organisationen »Aid to the Church in Need«; der henviser til, at den situation, som de kristne trossamfund befinder sig i, i nogle tilfælde udgør en trussel mod deres fortsatte eksistens, og at en væsentlig del af den religiøse arv i de berørte lande vil gå tabt, hvis disse samfund skulle forsvinde,
- E. der henviser til, at der igen gik uskyldige menneskeliv tabt ved de grusomme angreb, som blev rettet mod det kristne trossamfund i Nigeria den 11. januar 2011; der henviser til, at der den 24. december 2010 var angreb på en række kirker i Maiduguri, og at der den 25. december 2010 fandt bombeangreb sted i byen Jos i Nigeria, hvorunder 38 civile blev dræbt og mange flere såret; der henviser til, at mænd bevæbnet med sværd og macheter den 21. december 2010 angreb en gruppe lokale kristne landsbyboere, hvoraf tre blev dræbt og to såret, i Turu i Nigeria; der henviser til, at syv kristne, heriblandt kvinder og børn, den 3. december 2010 blev fundet dræbt, mens fire andre var blevet såret efter et angreb i byen Jos i Nigeria,
- F. der henviser til mordet på Salman Taseer, guvernør i Punjab, den 4. januar 2011 og sagen om Asia Noreen i Pakistan, der begge har affødt protester fra det internationale samfund,
- G. der henviser til terrorangrebet på koptiske kristne i Alexandria den 1. januar 2011, hvorunder uskyldige civile borgere blev dræbt eller såret,
- H. der henviser til, at en præst og en niårig pige var blandt de 11, der blev såret, da en bombe den 25. december 2010 blev bragt til sprængning inde i et kapel i Sulu-provinsen i Filippinerne,
- I. der henviser til, at julegudstjenesterne i byerne Rizokarpaso og Ayia Triada i det nordlige Cypern blev afbrudt ved magt den 25. december 2010,
- J. der henviser til, at jihad-terrorangrebene mod assyrisk-kristne familier den 30. december 2010 udmøntede sig i en række koordinerede bombeangreb mod kristne hjem i Bagdad i Irak, hvorunder mindst to blev dræbt og 14 såret; der henviser til, at en vejsidebombe den 27. december 2010 dræbte en assyrisk-kristen kvinde og sårede hendes mand i Dujail i Irak; der henviser til, at to irakiske kristne blev dræbt i Mosul den 22. november 2010; der henviser til, at der den 10. november 2010 blev udført en række angreb på områder beboet af kristne i Bagdad, hvorunder uskyldige civile borgere blev dræbt; der henviser til, at 52 mennesker blev dræbt, heriblandt kvinder og børn, ved den massakre, som fandt sted den 1. november 2010 i den syrisk-katolske domkirke i Bagdad,

Torsdag den 20. januar 2011

- K. der henviser til, den iranske regering har optrappet sin kampagne mod kristne i den islamiske republik, idet mere end 100 er blevet anholdt i den seneste måned, og mange har set sig nødsaget til at flygte fra landet for ikke at risikere strafforfølgning og en mulig dødsdom,
- L. der henviser til, at der også i Vietnam er sket en kraftig undertrykkelse af den katolske kirkes og andre trossamfunds aktiviteter, hvilket ses af den alvorlige situation, som de vietnamesiske montagnardsamfund befinder sig i; der dog hilser det velkomment, at det vietnamesiske regime har skiftet holdning i sagen om præsten Nguyen Van Ly og derfor har løsladt ham,
- M. der påpeger, at angreb begået af voldelige islamiske ekstremister også er angreb på det siddende styre i de pågældende lande med det formål at skabe uro og udløse en borgerkrig mellem de forskellige religiøse grupper,
- N. der påpeger, at Europa lige så lidt som andre dele af verden har været fri for krænkelse af religionsfriheden, angreb på medlemmer af religiøse mindretal på grund af deres tro eller religiøst begrundet diskrimination,
- O. der henviser til, at en dialog mellem trossamfundene er en afgørende forudsætning for fremme af fred og gensidig forståelse mellem folkeslagene,
1. fordømmer de seneste angreb mod kristne trossamfund i forskellige lande og udtrykker sin solidaritet med ofrenes familier; udtrykker sin stærke betænkelighed ved det stigende antal tilfælde af intolerance, undertrykkelse og vold rettet mod kristne trossamfund, navnlig i landene i Afrika, Asien og Mellemøsten;
 2. påskønner de bestræbelser, myndighederne i de pågældende lande har gjort for at identificere ophavsmændene og gerningsmændene til angrebene på kristne trossamfund; opfordrer indtrængende regeringerne til at sikre, at gerningsmændene til disse forbrydelser og alle andre, der er ansvarlige for disse angreb eller for andre voldshandlinger mod kristne eller andre mindretal af religiøs eller anden karakter, stilles for en dommer og får deres sag prøvet ved en retfærdig rettergang;
 3. fordømmer på det skarpeste alle voldshandlinger mod kristne og andre trossamfund samt alle former for forskelsbehandling og intolerance på grundlag af religion og tro, hvad enten de er rettet mod religiøse, apostater eller ikke-troende; understreger endnu engang, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed er en grundlæggende frihedsrettighed;
 4. er foruroliget over de seneste års udvandring af kristne fra forskellige lande, navnlig i Mellemøsten;
 5. finder det foruroligende, at den pakistanske blasfemilov, som den afdøde guvernør Salman Taseer offentligt opponerede mod, fortsat bruges til at forfølge medlemmer af trossamfund, herunder kristne som den dødsdømte Asia Noreen, der er moder til fem, og at guvernør Taseers morder i store dele af det pakistanske samfund hyldes som en helt;
 6. konstaterer med tilfredshed, at den egyptiske offentlighed har reageret med stærk fordømmelse af terrorangrebet og hurtigt har gennemskuet, at angrebet havde til formål at undergrave de dybt rodfæstede traditionelle bånd mellem kristne og muslimer i Egypten; påskønner de fælles demonstrationer, som koptiske kristne og muslimer i Egypten har afholdt for at protestere mod angrebet; hilser det endvidere velkomment, at Egyptens præsident Hosni Mubarak, storsheiken af Al-Azhar og stormuftien af Egypten offentligt har fordømt angrebet;
 7. finder det forkasteligt, at de tyrkiske myndigheder juledag med magt afbrød en julegudstjeneste afholdt af de 300 kristne, der er tilbage i den nordlige del af Cypern;
 8. udtrykker alvorlig bekymring over det misbrug af religion, som gerningsmændene til terrorhandlinger i flere områder af verden benytter sig af; finder det forkasteligt, at religion benyttes som redskab i forskellige politiske konflikter;

Torsdag den 20. januar 2011

9. opfordrer indtrængende myndighederne i stater med foruroligende mange tilfælde af angreb mod religiøse trossamfund til at tage ansvar for at sikre en normal og offentlig religionsudøvelse for alle trosretninger og til at intensivere deres bestræbelser for at give trossamfundene i deres lande en pålidelig og effektiv beskyttelse, herunder at sikre den personlige sikkerhed og fysiske integritet for trossamfundenes medlemmer, og dermed overholde de forpligtelser, de allerede har påtaget sig i internationalt regi;
10. understreger på ny, at respekten for menneskerettighederne og de borgerlige frihedsrettigheder, herunder religions- og trosfriheden, er grundlæggende principper og mål for Den Europæiske Union og udgør et fælles grundlag for dens forbindelser med tredjelande;
11. opfordrer Rådet, Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Kommissionen til i øget grad at være opmærksom på spørgsmålet om religionsfrihed og situationen for trossamfund, herunder kristne, i forbindelse med aftaler og samarbejde med tredjelande samt i menneskerettighedsberetninger;
12. opfordrer Rådet (udenrigsanliggender) til på sit næste møde den 31. januar 2011 at drøfte spørgsmålet om forfølgelse af kristne og respekt for religions- og trosfrihed og sikre, at drøftelsen udmønter sig i konkrete resultater, navnlig hvad angår de instrumenter, der kan benyttes til at tilvejebringe sikkerhed og beskyttelse for truede kristne trossamfund, uanset hvor i verden, de befinder sig;
13. opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Europa-Kommissionen til snarest muligt at udforme en EU-strategi for håndhævelse af menneskeretten religionsfrihed, herunder i form af en liste over forholdsregler mod stater, som bevidst undlader at beskytte religiøse trosretninger;
14. anmoder den højtstående repræsentant om i lyset af de seneste begivenheder og det voksende behov for at analysere og forstå kulturelle og religiøse begivenhedsforløb i internationale forbindelser og moderne samfund at sørge for, at der inden for EU-Udenrigstjenestens menneskerettighedsdirektorat etableres en permanent kapacitet for overvågning af statslige eller samfundsbestemte begrænsninger af religionsfriheden og hertil knyttede rettigheder, samt årligt rapportere til Parlamentet herom;
15. opfordrer Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Europa-Kommissionen og Parlamentet til at indføje et kapitel om religionsfrihed i deres årsberetning om menneskerettigheder;
16. opfordrer indtrængende EU's institutioner til at opfylde forpligtelsen i TEUF-artikel 17 til at føre en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med kirker samt religiøse, filosofiske eller konfessionsløse organisationer med henblik på at sikre, at forfølgelsen af kristne og andre trossamfund gøres til genstand for systematiske drøftelser som et prioriteret spørgsmål;
17. opfordrer lederne af alle trossamfund i Europa til at fordømme angreb på kristne og andre religiøse grupper på grundlag af en ligelig respekt for alle trosretninger;
18. gentager sin støtte til alle initiativer, der har til formål at fremme dialogen og den gensidige respekt mellem religiøse og andre samfund; opfordrer alle religiøse myndigheder til at fremme tolerance og til at tage initiativer mod had og vold og ekstremistisk radikaliserings;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformanden i Europa-Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Egyptens regering og parlament, Irans regering og parlament, Iraks regering og parlament, Nigerias regering og parlament, Pakistans regering og parlament, Filippinernes regering og parlament, Vietnams regering og parlament samt Den Islamiske Konference.

Torsdag den 20. januar 2011

Situationen i Belarus

P7_TA(2011)0022

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om situationen i Belarus

(2012/C 136 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Belarus, særlig den af 17. december 2009 om Belarus ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2010/639/FUSP af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus ⁽²⁾, der forlænger både de restriktive foranstaltninger og suspensionen indtil den 31. oktober 2011,
- der henviser til konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) af 25. oktober 2010,
- der henviser til erklæringen om de foreløbige resultater og konklusioner om præsidentvalget i Belarus fra OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (OSCE/ODIHR) og OSCE's Parlamentariske Forsamling (OSCE PA) af 20. december 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110,
- A. der henviser til, at Prag-erklæringen fra topmødet i det østlige partnerskab bekræfter bl.a. Belarus' forpligtelse til at overholde principperne i folkeretten og de grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder,
- B. der henviser til, at Rådet den 25. oktober 2010 opfordrede de belarussiske myndigheder til at sikre, at (præsident)valget kom til at foregå i overensstemmelse med de internationale normer og standarder for demokratiske valg og Belarus' tilsagn i OSCE og FN,
- C. der henviser til, at Belarus har forpligtet sig til at tage hensyn til henstillingerne fra OSCE og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder om forbedringer af landets valglov for at bringe den i overensstemmelse med internationale standarder for demokratiske valg og høre OSCE om foreslåede ændringer; der henviser til, at Belarus' nationalforsamling har vedtaget en reform af valgloven uden forudgående høring af OSCE,
- D. der henviser til, at Rådet har bekræftet, at det er rede til at uddybe sine forbindelser med Belarus, hvis der sker en udvikling i Belarus i retning af demokrati, respekt for menneskerettigheder og efterlevelse af retsstatsprincipperne, og at det er rede til at bistå landet med at nå disse mål, samt at det, hvis der sker fremskridt i Belarus på disse områder, er rede til at tage skridt til at opgradere de aftalemæssige forbindelser med Belarus,
- E. der henviser til, at Rådet på grundlag af en vurdering af den udvikling, der har fundet sted i Belarus, har besluttet at forlænge gyldighedsperioden for de restriktive foranstaltninger over for visse belarussiske embedsmænd, men samtidig suspendere anvendelsen af restriktioner for rejser til EU, i begge tilfælde indtil den 31. oktober 2011,
- F. der henviser til, at der ifølge OSCE/PA's og OSCE/ODIHR's erklæring om foreløbige resultater og konklusioner om præsidentvalget i Belarus fandt visse forbedringer sted i tiden op til valget, men de blev overskygget af de alvorlige uregelmæssigheder på valgdagen og den vold, der brød ud om natten den 19. december 2010,

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 18.

Torsdag den 20. januar 2011

- G. der henviser til, at flere end 700 personer blev tilbageholdt for deres deltagelse i demonstrationen den 19. december 2010 i Minsk, og at de fleste af disse personer er blevet løsladt efter afsoning af korte administrative domme, mens 24 oppositionsaktivister og journalister, herunder seks præsidentkandidater, er blevet anklaget for »organisation af masseuroligheder« samt voldelige angreb og væbnet modstand, hvilket kan udløse fængselsstraffe på op til 15 år; der henviser til, at yderligere 14 personer måske snart bliver anklaget,
- H. der henviser til, at politiets hårde indgriben over for demonstration den 19. december 2010 og yderligere foranstaltninger, der er blevet truffet af de retshåndhævende myndigheder mod den demokratiske opposition, frie medier og civilsamfundsaktivister, blev fordømt af Europa-Parlamentets formand, EU's højtstående repræsentant og FN's generalsekretær,
- I. der henviser til, at de advokater, der repræsenterer demonstranter, medlemmer af den politiske opposition eller disses familier trues med fratagelse af deres bestalling,
1. mener i overensstemmelse med resultaterne af de foreløbige konklusioner fra OSCE PA og OSCE/ODIHR, at præsidentvalget den 19. december 2010 ikke levede op til internationale standarder for frie, retfærdige og gennemsigtige valg; mener, at dette valg var endnu en forpasset chance for overgang til demokrati i Belarus, og appeller i lyset af de mange og alvorlige uregelmæssigheder, der er blevet indberettet af OSCE/ODIHR, til, at der afholdes nyvalg under frie og demokratiske forhold i overensstemmelse med OSCE's standarder;
 2. fordømmer politiets og KGB's anvendelse af rå magt mod demonstranter på valgdagen og udtrykker navnlig harme over et brutalt overfald på Vladimir Nekljajev, hvilket er eksempler på alvorlige krænkelser af de grundlæggende demokratiske principper, såsom forsamlings- og ytringsfriheden og menneskerettighederne, og udtrykker sin bekymring over de belarussiske myndigheders forsøg på at tage Danil Sannikov, den treårige søn af præsidentkandidaten Andrej Sannikov og Irina Khalip, en undersøgende journalist, der begge har siddet fængslet siden valget den 19. december 2010, i statslig varetægt; er særlig bekymret over Mikalay Statkevichs sundhedstilstand efter 31 dages sultestrejk;
 3. fordømmer på det kraftigste anholdelsen og tilbageholdelsen af fredelige demonstranter og de fleste af præsidentkandidaterne (blandt andre Uladzimir Niakliayeu, Andrei Sannikov, Mikalay Statkevich og Aleksey Michalevich), lederne af den demokratiske opposition (blandt andre Pavel Sevyarynets, Anatoly Lebedko) samt et stort antal civilsamfundsaktivister, journalister, lærere og studerende, som risikerer straffe på op til 15 års fængsel; kræver en uafhængig og objektiv international undersøgelse af begivenhederne ledet af OSCE; opfordrer til, at de politisk begrundede anklager øjeblikkeligt frafaldes;
 4. fordømmer undertrykkelsen og opfordrer indtrængende de belarussiske myndigheder til øjeblikkeligt at sætte en stopper for chikane, intimidering og trusler mod civilsamfundsaktivister, herunder razziaer, ransagninger og konfiskation af materiale i private lejligheder og kontorer, der huser uafhængige medier eller civilsamfundsorganisationer, samt bortvisninger fra universiteter og arbejdspladser;
 5. kræver øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle, der blev fængslet på valgdagen og i tiden derefter, herunder samvittighedsfanger, der anerkendes af Amnesty International; opfordrer de belarussiske myndigheder til at give de tilbageholdte uhindret adgang til slægtninge, juridisk bistand og medicinsk hjælp;
 6. beklager de belarussiske myndigheders beslutning om at bringe missionen for OSCE's kontor i Belarus til ophør og opfordrer de belarussiske myndigheder til omgående at trække denne beslutning tilbage;
 7. fordømmer blokaden af en række større websteder, herunder netværkskanaler og oppositionens hjemmesider, på valgdagen i Belarus; understreger, at den nuværende medielovgivning i Belarus ikke er i overensstemmelse med internationale standarder, og opfordrer derfor de belarussiske myndigheder til at revidere og ændre denne;
 8. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU's højtstående repræsentant til at revidere EU's politik i forhold til Belarus, herunder overvejelser vedrørende målrettede økonomiske sanktioner og indefrysning af al makrofinansiel bistand via IMF-lån samt udlånstransaktioner via EIB- og EBRD-programmer; understreger,

Torsdag den 20. januar 2011

at ENP's fokus skal flyttes og den nationale bistand til Belarus omdirigeres med henblik på at sikre passende støtte til civilsamfundet; minder om betydningen af effektiv anvendelse af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder;

9. opfordrer Kommissionen til med alle finansielle og politiske midler at støtte det belarussiske civilsamfunds, uafhængige mediers (herunder TV Belsat, European Radio for Belarus, Radio Racja og andre) og belarussiske ikke-statslige organisationers bestræbelser på at fremme demokrati og udøve modstand mod styret; indser nødvendigheden af at styrke og fremme belarussiske ngo'ers forbindelser med det internationale ngo-samfund; opfordrer ligeledes Kommissionen til at standse det igangværende samarbejde og trække sin bistand til statsejede medier i Belarus tilbage; Kommissionen bør samtidig finansiere genoptrykning og distribution af de bøger, som de belarussiske myndigheder for nylig konfiskerede og brændte, og som var skrevet af lyrikeren Uladzimir Niakliayeu;

10. opfordrer Europa-Kommissionen til at udvikle en mekanisme til registrering af ngo'er, som nægtes registrering i Belarus af politiske grunde, så de kan drage fordel af EU-programmer;

11. opfordrer Kommissionen til at fortsætte og øge den finansielle støtte til European Humanities University (EHU) med base i Vilnius, Litauen, øge antallet af stipendier til hviderussiske studerende, der undertrykkes på grund af deres medborgeraktiviteter og er blevet bortvist fra universiteter, og bidrage til donorkonferencen »Solidarity with Belarus« i Warszawa (2. februar 2011) og den følgende konference i Vilnius (3.-4. februar 2011);

12. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU's højtstående repræsentant til straks at genindføre visumforbuddet over for førende belarussiske myndigheder og udvide det til belarussiske statsembetsmænd, medlemmer af dommerstanden og personale i sikkerhedstjenesten, som kan betragtes som ansvarlige for valgsvindel og den brutale undertrykkelse og anholdelse af oppositionsmedlemmer efter valget, og indfryse deres aktiver; påpeger, at disse sanktioner som minimum bør forblive i kraft, indtil alle politiske fanger og tilbageholdte er løsladt og anklagerne mod dem frafaldet; glæder sig over, at den polske regering er gået foran som et godt eksempel og har indført sine egne restriktioner for indrejse af repræsentanter for styret i Minsk og samtidig har forenklet adgangen for belarussiske statsborgere til Den Europæiske Union;

13. opfordrer Rådet til senest under det østlige partnerskabs topmøde i Budapest at overveje muligheden af at suspendere belarussisk deltagelse i det østlige partnerskabs aktiviteter, hvis der ikke gives en acceptabel forklaring på situationen i Belarus og sker en betragtelig forbedring af denne; mener, at denne suspension ikke skal gælde ngo'er og civilsamfundet;

14. opfordrer Kommissionen og Rådet til at intensivere arbejdet med forhandlingsdirektiverne vedrørende tilbagetagelsesaftalen og visumlempelse, som omfatter overkommelige visumgebyrer for at øge de mellemfolkelige kontakter;

15. forventer, at EU's medlemsstater ikke svækker EU's indsats gennem bilaterale initiativer med det belarussiske styre, som underminerer den europæiske udenrigspolitik's troværdighed og effektivitet;

16. er af den opfattelse, at sportsbegivenheder, såsom verdensmesterskabet i ishockey i 2014, ikke bør afholdes i Belarus, så længe der er politiske fanger i dette land;

17. beklager, at Den Russiske Føderations har anerkendt valget og betegner undertrykkelsen som et indre anliggende; henstiller, at Europa-Kommissionen indleder dialog, høringer og politisk koordinering med nabolande til Belarus, som ikke er medlem af EU og traditionelt har særlige forbindelser med dette land, og som også er partnere med EU, nemlig Rusland og Ukraine, med henblik på at maksimere effektiviteten af EU's politik over for Belarus og samarbejde om at veje reaktionen på det demokratiske underskud og krænkelse af menneskerettighederne i Belarus op mod behovet for at undgå sidstnævntes internationale isolation;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's højtstående repræsentant, EU's medlemsstater, Belarus' præsident, regering og parlament og Europarådets og OSCE's parlamentariske forsamlinger.

Torsdag den 20. januar 2011

Beretning om konkurrencepolitikken 2009

P7_TA(2011)0023

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om beretningen om konkurrencepolitikken 2009 (2010/2137(INI))

(2012/C 136 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2009 (KOM(2010)0282) og Kommissionens interne arbejdsdokument vedrørende Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2009 (SEK(2010)0666),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. oktober 2008 om statsstøttereglernes anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser ⁽³⁾ (bankmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 om rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencebegrænsninger ⁽⁴⁾ (rekapitaliseringsmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ⁽⁵⁾ (værdiforringelsesmeddelelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstruktureringsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne ⁽⁶⁾ (omstruktureringsmeddelelsen); de fire sidstnævnte meddelelser vil herefter samlet blive benævnt »de fire meddelelser om finanssektoren«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ⁽⁷⁾ (de midlertidige rammebestemmelser),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. februar 2009: Vejledning om Kommissionens prioritering af håndhævelsen i forbindelse med anvendelsen af EF-traktatens artikel 82 på virksomheders misbrug af dominerende stilling gennem ekskluderende adfærd ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 45 af 24.2.2009, s. 7.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til Kommissionens oplysning »Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager«⁽¹⁾, Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte⁽²⁾ og Kommissionens meddelelse om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne⁽³⁾ (forenklingspakken),
 - der henviser til Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽⁴⁾,
 - der henviser til resultattavlen for statsstøtte for foråret 2009 (KOM(2009)0164), efteråret 2009 (KOM(2009)0661) og foråret 2010 (KOM(2010)0255),
 - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007⁽⁵⁾ og af 9. marts 2010 om beretning om konkurrencepolitikken 2008⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om fødevarerpriser i Europa⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Transport- og Turismeudvalget (A7-0374/2010),
- A. der henviser til, at de ekstraordinære forhold under de sidste to års finansielle og økonomiske krise har nødvendiggjort ekstraordinære tiltag; der henviser til, at Kommissionens indsats har bidraget til at stabilisere de finansielle markeder og samtidig beskyttet det indre markeds integritet,
- B. der henviser til, at det i krisetider er væsentligt at sikre finansiell stabilitet, genetablere kreditstrømmene og reformere det finansielle system med henblik på sikre velfungerende markeder, og at konkurrencereglerne derfor bør anvendes fleksibelt, men konsekvent,
- C. der henviser til, at protektionisme og tilsidesættelse af konkurrencereglerne blot ville forværre og forlænge krisen,
- D. der henviser til, at konkurrencepolitikken er et afgørende værktøj, der kan sikre EU et dynamisk, effektivt og innovativt indre marked og sætte det i stand til at konkurrere på verdensmarkedet samt overvinde finanskrisen,
- E. der henviser til, at voksende budgetunderskud og stadig større offentlig gæld i mange medlemsstater kan betyde, at det økonomiske opsving og den økonomiske vækst vil ske i et langsommere tempo i flere år fremover,
- F. der henviser til, at medlemsstaternes regeringer som reaktion på finanskrisen har ydet betragtelige beløb i statsstøtte for eksempel i form af garantiordninger, rekapitaliseringsordninger og supplerende former for likviditetsstøtte til bankfinansiering; der henviser til, at disse tiltag har givet bankerne en vigtig finansieringskilde og sikret dem mod de risici, som finanssektoren normalt må regne med,
- G. der påpeger, at empiriske analyser tyder på, at denne statsstøtte har medført en række virkninger og skævvridninger, som f.eks. et fald i kreditspændet på private obligationer, som der skal tages hensyn til i forbindelse med overvejelser om en eventuel forlængelse af støtten eller af de gældende undtagelsesbestemmelser,

⁽¹⁾ EUT C 136 af 16.6.2009, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 136 af 16.6.2009, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 85 af 9.4.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 43.

⁽⁶⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 16.

⁽⁷⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 180.

⁽⁸⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 23.

Torsdag den 20. januar 2011

- H. der henviser til, at skatte- og afgiftsreglerne spiller en vigtig rolle i bestræbelserne for at fremme konkurrencen og forbedre det indre markeds funktionsmåde,
- I. der henviser til, at konkurrencen stadig ikke fungerer optimalt inden for energi- og landbrugssektoren samt andre sektorer,
- J. der henviser til, at SMV'ernes muligheder for at udfolde sig under frie konkurrencevilkår er en af de væsentligste forudsætninger for en effektiv overvindelse af den finansielle krise,

Generelle bemærkninger

1. hilser beretningen om konkurrencepolitikken 2009 velkommen;
2. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen reagerede hurtigt på krisen; udtrykker sin anerkendelse af Kommissionens effektive anvendelse af konkurrencepolitiske tiltag under ekstraordinære omstændigheder;
3. går fortsat ind for, at Parlamentet skal have større indflydelse på udformningen af konkurrencepolitikken ved at give det en rolle som medlovgiver, og anmoder om at blive holdt løbende informeret om alle initiativer på dette område;
4. opfordrer endnu en gang Kommissionen til som den eneste EU-dækkende konkurrencemyndighed hvert år at aflægge en detaljeret beretning til Parlamentet om opfølgningen af Parlamentets henstillinger og begrunde eventuelle afvigelser herfra; konstaterer, at Kommissionens svar på Parlamentets betænkning om konkurrenceberetningen for 2008 begrænser sig til en opsummering de trufne foranstaltninger og ikke giver noget indblik i foranstaltningernes effektivitet;
5. understreger, at en EU-konkurrencepolitik baseret på principperne om åbne markeder og ensartede spilleregler i alle sektorer er en hjørnesten i et velfungerende indre marked og en forudsætning for skabelsen af bæredygtige og videnbaserede arbejdspladser;
6. henleder opmærksomheden på sine opfordringer til at skabe sammenhæng mellem alle EU-politikker og de prioriteringer, der er fastsat i EU's 2020-strategi for vækst og beskæftigelse; understreger, at dette har særlig betydning for konkurrencepolitikken;
7. understreger den betydning, som tjenesteydelser af almen interesse spiller for opfyldelsen af befolkningens grundlæggende behov; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de rammer, Lissabontraktaten har udstukket, når den afslutter sit arbejde vedrørende anvendelse af EU's konkurrenceregler på tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, og anmoder om at blive inddraget nærmere i Kommissionens opfølgning af den åbne høring om statsstøtteregele for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse;
8. understreger nødvendigheden af at udarbejde klare bestemmelser, der er til hjælp og gavn for SMV'er;
9. påpeger, at SMV'er er særligt vigtige for den europæiske økonomi som helhed; understreger desuden SMV'ernes store innovationspotentiale, og gentager sin tidligere anmodning til Kommissionen om at inkludere et særligt kapitel med fokus på rimelige og ikke-diskriminerende konkurrencevilkår for SMV'er;
10. opfordrer Kommissionen til at anvende uafhængig og pålidelig sagkundskab i forbindelse med de analyser og undersøgelser, som skal foretages med henblik på at udvikle konkurrencepolitikken; opfordrer den indtrængende til at offentliggøre resultaterne heraf;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at artikel 12 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at »forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og -aktiviteter«, håndhæves under den fremtidige lovgivning om det indre marked;
12. opfordrer Kommissionen til i sin årlige beretning om konkurrencepolitikken at lægge større vægt på de fordele, konkurrencen indebærer for forbrugere;

Torsdag den 20. januar 2011

13. har med interesse modtaget rapporten om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1/2003, som Kommissionen har forelagt fem år efter forordningens ikrafttræden, og er enig i, at den udgør et centralt element i processen med at modernisere konkurrencereglerne og koordinere EU's og nationale myndigheders foranstaltninger, men bemærker samtidig nødvendigheden af at overvinde meningsforskellene vedrørende opstillingen af prioriteringer, visse vigtige aspekter af konkurrencepolitikens udformning samt samarbejdsmekanismernes funktionsmåde, hvis forordningen skal kunne implementeres mere effektivt;

14. understreger behovet for at udvikle synergier mellem konkurrence- og forbrugerbeskyttelsespolitikker, herunder via oprettelse af en europæisk form for kollektiv klageadgang for individuelle ofre for konkurrencelovskrænkelser med udgangspunkt i opt-in-princippet og under hensyntagen til de kriterier, der er fastlagt i Parlamentets beslutning af 26. marts 2009, ifølge hvilke erstatning kun kan ydes til den identificerede gruppe af personer eller en af dem udpeget person og kun for den faktisk lidte skade; opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan en sådan mekanisme kan integreres i de eksisterende nationale lovgivninger;

15. minder om sin beslutning af 25. april 2007 om grønbogen om erstatningssøgsmål for overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler⁽¹⁾ og understreger, at det kommende lovforslag i forbindelse hermed bør medtage indholdet af Europa-Parlamentets beslutning af 26. marts 2009 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler⁽²⁾; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen uden unødigt forsinkelse fremsætter forslag til lovgivning, som kan gøre det lettere at indlede individuelle og kollektive søgsmål med henblik på at opnå effektiv erstatning for skade lidt som følge af overtrædelse af EU's kartel- og monopolregler; en sådan lovgivning bør være af horisontal karakter, undgå excesserne fra det amerikanske system og vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure (fælles beslutningstagning);

16. understreger, at det har støttet Kommissionens anmodning om flere bevillinger til sit personale med ansvar for konkurrencepolitikken i budgettet for 2011; anmoder om at blive orienteret om, hvordan de ekstra bevillinger er blevet anvendt; erindrer om sin opfordring til Kommissionen om at reallokere personaleressourcer til de områder, hvor den har sine kernekompetencer;

17. understreger, at en vellykket konkurrencepolitik og et indre marked, som fungerer uden hindringer, er væsentlige forudsætninger for en holdbar økonomisk vækst i EU;

18. understreger, at medlemsstaterne bør benytte sig af de igangværende bestræbelser for skatte- og afgiftsmæssig konsolidering og bæredygtig økonomisk genopretning til at gøre fremskridt i retning af mere ensartede spilleregler på skatte- og afgiftsområdet;

19. mener, at konkurrencepolitikken bør bidrage til at fremme og håndhæve åbne standarder og interoperabilitet med henblik på at forhindre, at et mindretal af markedsaktører binder forbrugere og kunder til en bestemt teknologi;

Temakapitel: Konkurrencepolitikken og den økonomiske og finansielle krise

20. glæder sig over de midlertidige statsstøtteforanstaltninger, der blev fastlagt som reaktion på finanskrisen og den økonomiske krise i de fire meddelelser for finanssektoren og de midlertidige rammebestemmelser for de øvrige sektorer; konstaterer, at anvendelsen af de midlertidige statsstøtteforanstaltninger er blevet forlænget med et yderligere år;

21. er bekymret for, at disse midlertidige foranstaltninger i sidste ende vil vise sig ikke at være helt midlertidige; understreger nødvendigheden af, midlertidige foranstaltninger og undtagelser ophæves så hurtigt som muligt, navnlig i automobilektoren; opfordrer derfor Kommissionen til at skabe klarhed om de udfasningskriterier, der skal anvendes i forbindelse med en stillingtagen til en eventuel forlængelse;

22. opfordrer Kommissionen til at genoverveje, om de eksisterende midlertidige rammebestemmelser yder et effektivt bidrag til sikringen af ensartede spilleregler i hele EU, samt om den fakultative anvendelse af rammebestemmelsernes procedurer sikrer et optimalt resultat i denne henseende;

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en detaljeret evaluering af de beslutninger, der er truffet som led i anvendelse af de midlertidige statsstøtteforanstaltninger som svar på den økonomiske og finansielle krise, under hensyntagen til rækkevidden og gennemsigtigheden af og sammenhængen mellem de forskellige foranstaltninger, der er baseret på rammebestemmelserne, og knytte denne evaluering som bilag til den næste årlige konkurrenceberetning;

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 161.

Torsdag den 20. januar 2011

24. gentager sin opfordring til Kommissionen om i løbet af 2010 at offentliggøre en udtømmende rapport om effektiviteten af statsstøtte ydet til »grøn vækst« og til miljøbeskyttelse;
25. understreger nødvendigheden af at genoprette konkurrencedygtigheden for de finansielle institutioner, der ikke kunne drage fordel af de midlertidige regler for statsstøtte;
26. opfordrer Kommissionen til at sikre, at bankerne tilbagebetaler statsstøtten, så snart den finansielle sektor er kommet på fode, og hermed sikre loyal konkurrence på det indre marked og ensartede exit-betingelser;
27. opfordrer indtrængende Kommissionen til at præcisere de bindende omstruktureringsforanstaltninger i relation til potentielle konkurrenceforvridende konsekvenser, der giver sig udslag i forskellige tilbagebetalingsbetingelser medlemsstaterne imellem;
28. understreger imidlertid, at den igangværende konsolidering inden for banksektoren rent faktisk har øget adskillige store pengeinstitutters markedsandel, og opfordrer derfor Kommissionen til fortsat at overvåge sektoren nøje med henblik på at øge konkurrencen på de europæiske bankmarkeder, herunder via omstruktureringsplaner, der indebærer et krav om adskillelse af bankaktiviteter i tilfælde, hvor detailindskud er blevet anvendt til at krydssubsidiere mere risikable investeringsaktiviteter;

Gennemgang af midlertidige statsstøttebestemmelser, der er udarbejdet som reaktion på krisen

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse, der kan vise statsstøtteforanstaltningernes indvirkning på økonomien;
30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge Parlamentet en tilbundsående analyse af statsstøttens indvirkning på konkurrencen under krisen;
31. opfordrer indtrængende Kommissionen til efter en sådan omfattende konsekvensanalyse at gennemføre de korrigerende foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre ensartede spilleregler på det indre marked;
32. opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbundsående analyse af konsekvenserne af de reviderede statsstøttemekanismer, der blev vedtaget som reaktion på krisen, for så vidt angår spørgsmålene om konkurrence og opretholdelsen af ensartede spilleregler i EU, finansreform og jobskabelse;
33. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde aktivt med Kommissionen om at udvikle og evaluere de midlertidige bestemmelser, der blev udarbejdet som reaktion på den finansielle og økonomiske krise, ved at forelægge rettidige og detaljerede rapporter om deres gennemførelse og effektivitet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foretage en vurdering af, hvordan de fungerer, og gennemføre en undersøgelse af konsekvenserne for EU af foranstaltninger truffet af tredjelande;
34. opfordrer Kommissionen til at sikre størst mulig gennemsigtighed og til nøje at overholde princippet om ikke-forskelsbehandling i forbindelse med godkendelse af statsstøtte og krav om virksomhedsfrasalg;
35. anmoder Kommissionen til at fremlægge en undersøgelse af de eventuelle konkurrenceforvridende virkninger af ECB's likviditetsstøtte;
36. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge M3-pengemængden med hensyn til statsstøtte, der er blevet godkendt, med henblik på at hindre en utilsigtet overkapitalisering af virksomheder med konkurrenceforvridning til følge;

Statsstøttekontrol

37. bemærker, at statsstøttepolitik er en integreret del af konkurrencepolitikken, og at statsstøttekontrol afspejler behovet for at sikre ensartede spilleregler for alle virksomheder, der opererer på det indre marked;

Torsdag den 20. januar 2011

38. understreger vigtigheden af, at Kommissionen nøje overvåger brugen af statsstøtte for at sikre, at sådanne støtteordninger ikke benyttes til at beskytte nationale industrier til skade for det indre marked og de europæiske forbrugere;
39. anser det for afgørende, at der ved en vurdering af, om statsstøtte er forenelig med traktaten, foretages en passende afvejning mellem statsstøttens negative følger for konkurrencen og de offentlige finanser og dens positive indvirkning på almenvellets interesser;
40. opfordrer til udarbejdelse af klare kriterier for frasal, som tager hensyn til frasalgets mellemlangsigtede konsekvenser for de pågældende virksomheder for så vidt angår vækst, innovation og beskæftigelse samt med hensyn til svækkelsen af deres position på verdensmarkedet;
41. opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge de skattemæssige statsstøtteordninger, der anvendes i visse medlemsstater, for at kontrollere, om de er ikke-diskriminerende og gennemsigtige;
42. opfordrer Kommissionen til at genetablere og forstærke sin enhed for skattemæssige statsstøtteordninger;
43. vurderer, at det for at give Kommissionen mulighed for bedre at kunne identificere skadelige skattekonkurrenceordninger er afgørende, at den beslutning om automatisk underretning om afgørelser i skattesager, som EU's arbejdsgruppe om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning traf i 2002 (rådsdokument nr. 11077/02), gennemføres fuldt ud i medlemsstaterne;
44. konstaterer med bekymring, at tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte fortsat er en langvarig og omstændelig proces; opfordrer Kommissionen til at stramme procedurerne yderligere og fastholde presset på medlemsstaterne, navnlig i tilfælde af gentagne overtrædelser;
45. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, i hvilken udstrækning en for generøs tildeling af gratis EU-emissionskvoter i visse sektorer kan virke konkurrenceforvridende, i betragtning af at disse kvoter, hvis effektivitet har været dalende i takt med nedgangen i den økonomiske aktivitet, har givet visse virksomheder ekstraordinære gevinster og samtidig svækket deres incitament til at bidrage til overgangen til en miljøeffektiv økonomi;
46. understreger, at statsstøtte primært bør tildeles med henblik på at fremme projekter af fælles interesse i EU som f.eks. etablering af bredbånds- og energiinfrastrukturer;
47. glæder sig over vedtagelsen af retningslinjerne for bredbåndsnet, der dækker statsstøtte til grundlæggende bredbåndsnet (bredbåndstjenester via ADSL eller kabel eller mobilt, trådløst eller satellitbaseret bredbånd) og støtte til ultrahurtige NGA-netværk (p.t. baseret på fiberoptiske eller avancerede opgraderede kabelnet), og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udbrede og fremme bedste praksis og øge konkurrencen;
48. opfordrer under hensyntagen til, at det er nødvendigt at gennemføre det indre marked for alle transportformer, Kommissionen til at offentliggøre en rapport med en samlet oversigt over al den statsstøtte, der ydes til den offentlige transport;
49. gentager sin støtte til Kommissionens retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse inden for transportsektoren med henblik på at styrke den europæiske transportsektors bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at styrke den incitamentsbaserede karakter af den godkendte statsstøtte i transportsektoren;

Kartelregler

50. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har udvist konsekvens og fasthed over for konkurrencebegrænsende adfærd i de seneste år;
51. hilser forlængelsen af gruppefritagelsesforordningen for vertikale aftaler velkommen, eftersom den sikrer ligevægt mellem producenter og distributører; påpeger imidlertid, at Kommissionen ikke har taget tilstrækkelig hensyn til de særlige vilkår, der knytter sig til internetsalg, navnlig hvad angår den digitale dagsorden og i lyset af de aktuelle bestræbelser på at fuldføre det indre marked for e-handel;

Torsdag den 20. januar 2011

52. påpeger især, at der i lyset af Kommissionens aktuelle markedsovervågning kan sættes spørgsmålstegn ved, om fælles indkøb foretaget af store distributører, der opererer på internationalt niveau, er i overensstemmelse med kartellovgivningen;
53. påpeger samtidig, at manglende overholdelse af den fastsatte varighed af konkurrenceklausuler slet ikke er usædvanligt, og opfordrer Kommissionen til at være særligt opmærksom på denne uacceptable praksis;
54. opfordrer Kommissionen til inden for det integrerede regelsæt om beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret at overveje at anvende konkurrencelovgivningen som et redskab til at forhindre enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder;
55. opfordrer indtrængende Kommissionen til, som led i målsætningen om at sikre et velfungerende indre marked og en ensartet anvendelse af konkurrencereglerne i EU, at være tilstrækkeligt opmærksom på de afgørelser, som de nationale domstole træffer som led i deres anvendelse af konkurrencelovgivningen, og at vedtage enhver nødvendig foranstaltning med henblik herpå;
56. minder om, at karteller udgør en af de mest alvorlige krænkelse af konkurrencelovgivningen; påpeger, at sådanne krænkelse af konkurrencelovgivningen er i strid med EU-borgernes interesser, da de forhindrer forbrugerne i at drage fordel af lavere priser;
57. gentager sin opfordring til Kommissionen om at forbedre samordningen mellem henholdsvis de konkurrencelovgivningsmæssige og de forbrugerlovgivningsmæssige hensyn i sine initiativer;
58. opfordrer Kommissionen til at evaluere virkningen af adfærdsrelaterede tiltag på konkurrencen og konsekvenserne af disse foranstaltninger for kunder og forbrugere;
59. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med undersøgelser af et eventuelt misbrug af dominerende stilling at se nærmere på spørgsmålet om »nedsivningseffekt« i tilfælde, hvor den konstaterer, at en dominerende stilling ikke er blevet misbrugt;
60. mener at anvendelsen af stadig større bøder som det eneste instrument i kartelbekæmpelsen kan være for hårdhændet, ikke mindst som følge af risikoen for tab af arbejdspladser i tilfælde af manglende betalingsevne, og foreslår, at der udvikles et større spektrum af mere avancerede instrumenter omfattende f.eks. virksomheders individuelle ansvar, gennemsigtighed og ansvarliggørelse, kortere procedurer, retten til forsvar og retfærdig rettergang, mekanismer til sikring af, at processen i forbindelse med ansøgninger om bødenedsættelse fungerer (navnlig for at undgå interferens fra igangværende kartelsager i USA), programmer til sikring af, at virksomhederne overholder bestemmelserne, samt udvikling af europæiske standarder; er tilhænger af »gulerods- og stokmetoden« omfattende dels sanktioner med effektiv afskrækkende virkning, navnlig i tilfælde af gentagne overtrædelser, dels incitamenter til at overholde bestemmelserne;
61. opfordrer på ny Kommissionen til i relevant omfang at indarbejde grundlaget for beregning af bøder og de nye bødeprincipper i forordning (EF) nr. 1/2003;
62. opfordrer Kommissionen til at indlede en generel undersøgelse af prisfastsættelsen for jernmalm;

Fusionskontrol

63. understreger - nu hvor der er gået mere end fem år efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser - betydningen af at identificere områder, hvor bureaukratiet kan mindskes, og hvor der kan opnås større konvergens mellem gældende nationale regler og EU-regler;
64. understreger, at den nuværende økonomiske krise ikke berettiger til en lempelse af EF's fusionskontrolpolitikker;
65. understreger, at anvendelsen af konkurrencebestemmelserne skal vurderes ud fra situationen på hele det indre marked;

Torsdag den 20. januar 2011

Udviklingen i enkelte sektorer

66. opfordrer Kommissionen til at overvåge udviklingen på de råvarerrelaterede markeder i lyset af Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2008 (punkt 40) og til om fornødent at bekæmpe spekulation;

67. erkender, at store markedskoncentrationer og manglende gennemsigtighed på råvaremarkederne i betydelig grad kan hindre konkurrence og have en skadelig indvirkning på europæisk industri; opfordrer derfor Kommissionen til at analysere råvaremarkeder, såsom jernmalmmarkedet og navnlig markederne for de 14 kritiske råvarer, Kommissionen har udpeget, med henblik på at konstatere, i hvilket omfang der er behov for mere gennemsigtighed og konkurrence på disse markeder, eftersom visse af disse råvarer er af afgørende betydning for indførelsen af miljøeffektive teknologier (såsom solcellepaneler og lithium-ion-batterier);

68. fastslår, at gennemsigtighed er en væsentlig forudsætning for, at de finansielle markeder fungerer korrekt; opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at sikre, at oplysninger om de finansielle markeder afgives i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i EU's konkurrencelovgivning, og glæder sig i denne forbindelse over initiativerne til at forhindre misbrug af ISIN- og RIC-koder, der identificerer et givet værdipapir;

69. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overvåge SEPA (det fælles eurobetalingsområde) for at sikre, at betalingssystemet er tilgængeligt, ikke-diskriminerende, gennemsigtigt og effektivt og på ingen måde hindrer konkurrencen; opfordrer til, at de aspekter, der berører EU's kompetencepolitik, nøje overvåges;

70. opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin indsats for at sikre effektiv konkurrence på markedet for betalingskort i overensstemmelse med principperne for SEPA med henblik på at lette grænseoverskridende betalinger og øge det indre markeds potentiale mest muligt; opfordrer til en systematisk overvågning af udviklingen på disse markeder og til, at der indarbejdes fremskridtsindikatorer for denne udvikling i de årlige konkurrenceberetninger;

71. påpeger, at overtrædelser af konkurrencelovgivningen på betalingskortmarkedet berører forbrugerne på en negativ måde; støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at bekæmpe usædvanligt høje grænseoverskridende multilaterale interchangegebyrer, der resulterer i højere produktpriser for forbrugerne.

72. beklager, at energiforbrugerne i EU fortsat lider under virkningerne af skævheder på energimarkedet; understreger, at effektiv konkurrence på energimarkederne fører til større innovation, en billigere og mere sikker energiforsyning og færre miljøvirkninger; konstaterer, at der er vedvarende hindringer for konkurrencen inden for energisektoren, herunder manglende sammenkobling, manglende gennemsigtighed i de transmissionssystemer, hvorigennem operatørerne fordeler energi til producenter, og medlemsstaternes forskellige definitioner af kategorier af modtagere af tjenester;

73. opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af den tredje energipakke og vurdere dens effektivitet i forhold til målet om at skabe et velfungerende indre marked; tilskynder Kommissionen til at iværksætte en supplerende undersøgelse af energisektoren, hvis vurderingen giver et negativt resultat;

74. understreger den meget store betydning, som informations- og kommunikationsteknologi har for innovation, idet den øger den digitale økonomis potentiale og udvikler vidensamfundet; mener, at det er yderst vigtigt at sikre interoperabilitet, lette udviklingen af netværk og holde markederne åbne, så økonomiske aktører kan konkurrere på grundlag af kvaliteten af deres produkter;

75. minder om, at digital konvergens og den voksende betydning af interoperabilitet og standarder er vigtige emner for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) i det i stigende grad indbyrdes forbundne globale miljø; understreger desuden betydningen af fortsat at sikre fri konkurrence inden for IKT, efterhånden som nye digitale produkter og tjenesteydelser dukker op på markedet; opfordrer derfor Kommissionen til at tage disse spørgsmål op i de kommende retningslinjer for horisontale aftaler;

Torsdag den 20. januar 2011

76. støtter Kommissionens foranstaltninger, der har til formål at fremme en tilstrækkelig bredbåndsdækning til overkommelige priser for alle EU-borgere, og opfordrer den til at forstærke sine anstrengelser for at kontrollere udviklingen i roamingpriserne i forbindelse med grænseoverskridende elektronisk kommunikation og informere om fremskridt på dette område i sine årlige konkurrenceberetninger;
77. understreger konkurrencepolitikens nye og vigtige rolle i den digitale økonomi; anmoder Kommissionen om nøje at følge den teknologiske udvikling på det digitale marked og reagere hurtigt, hvis det bliver nødvendigt, for at bevare de digitale platforme så åbne som muligt ved at anvende konkurrencereglerne konsekvent;
78. understreger betydningen af at fremme et internt digitalt marked; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af at fremme forbrugernes tillid og adgang til onlinetjenester, navnlig ved at forbedre forbrugerrettighederne, beskytte personoplysninger og fjerne eventuelle resterende forhindringer for grænseoverskridende handel og transaktioner online;
79. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de nationale reguleringsmyndigheder i telekommunikationssektoren følger dens henstilling om opkaldstermineringstakster for at bekæmpe konkurrenceforvridning; opfordrer Kommissionen til at overveje yderligere foranstaltninger, hvis de forventede resultater, dvs. lavere forbrugerpriser, ikke indfinder sig;
80. bemærker, at forordning (EF) nr. 544/2009 om roamingafgifter i Fællesskabet trådte i kraft den 1. juli 2010 og gav forbrugerne fordele i form af reducerede priser for tale- og sms-roamingtjenester; påpeger imidlertid, at konkurrencen inden for roamingmarkedet endnu ikke er tilstrækkelig udviklet, og at der fortsat er strukturelle problemer; anmoder Kommissionen om i sin 2011-revision at se på muligheden af totalt at gå bort fra roamingafgifter inden for EU;
81. beklager, at der har været tilfælde af uigennemsigtig bortauktionering af nye, fjerdegenerations mobilfrekvenser i visse medlemsstater; opfordrer Kommissionen til fortsat meget nøje at overvåge medlemsstaternes aktiviteter på dette område og kræve, at medlemsstaterne gennemfører en grundig analyse af frekvensbeslutningers indvirkning på konkurrencen og til at træffe passende foranstaltninger til at forhindre konkurrencebegrænsende situationer i overensstemmelse med det ændrede GSM-direktiv, og dermed sikre lige vilkår for markedsdeltagere og nye aktører på markedet;
82. anerkender den reviderede radio- og tv-meddelelse fra juli 2009, som bekræfter medlemsstaternes kompetence til at definere public service radio- og tv-mediernes opgaver, finansiering og organisering, samtidig med at Kommissionens ansvar for at kontrollere åbenbare fejl fastslås, og opfordrer medlemsstaterne til at opretholde en balance mellem de digitale medietjenester, der udbydes, for at sikre rimelig konkurrence og dermed bevare et aktivt medielandskab i onlinemiljøet;
83. opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport om og fremskynde sine undersøgelser af anvendelsen af statsstøttereferne i postsektoren;
84. understreger behovet for et tættere samarbejde mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder med henblik på vedtagelse af en fælles tilgang til konkurrencespørgsmålene på fødevaremarkedet, der er baseret på løbende udveksling af oplysninger, hurtig identificering af problemer og effektiv ansvarsfordeling mellem medlemmerne af Det Europæiske Konkurrencenetværk, eftersom fødevaremarkeder har tendens til at have en mere national dimension, der opererer under forskellige juridiske, økonomiske og kulturelle forhold;
85. understreger, at formålet med dette tættere samarbejde bør være en konsekvent tilgang til forsvar, overvågning og gennemførelse af konkurrencereglerne og at sikre fair konkurrence på fødevaremarkederne og en mest muligt effektiv fødevareforsyningskæde til gavn for forbrugerne;
86. er af den opfattelse, at Kommissionen i forbindelse med den igangværende overvågning af markedet bør føre nøje kontrol med fælles indkøb på internationalt plan, idet de prisnedsættelser, der sikres gennem den herved opnåede købekraft tydeligvis ikke gives videre til forbrugerne i form af lavere detailpriser;
87. minder om, at gruppen på højt plan, der blev nedsat i 2009 efter krisen i mælkesektoren, der i væsentlig grad berørte mælkeproducenterne, har forelagt sine anbefalinger, der bl.a. vedrører kontraktretlige forhold og producenterens forhandlingsposition; opfordrer Kommissionen til at handle omgående for at støtte fremskridt på en måde, der er i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler;

Torsdag den 20. januar 2011

88. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder at se nærmere på konkurrencen inden for fødevarerindustrien for så vidt angår gennemskuelighed og forbrugerprisdannelse; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en undersøgelse, der navnlig fokuserer på virkninger af den markedskontrol, som store fødevarerleverandører og engrosdistributører besidder, og som sætter dem i stand til at påvirke fødevarermarkedets funktionsmåde;
89. gentager i denne forbindelse sine tidligere opfordringer til sektorundersøgelser af onlinereklamer, søgemaskiner og fødevarerindustrier; opfordrer til, at der foretages en undersøgelse af mediekoncentrationer, herunder af alle kanaler for distribution af indhold som f.eks. trykte medier, tv og radio samt internettet; anmoder Kommissionen om at forelægge en undersøgelse af konkurrenceforholdene i telekommunikations- og bilsektoren;
90. mener, at konkurrence inden for landbrugsproduktion er en forudsætning for lavere priser for forbrugerne i europæiske lande, og opfordrer Kommissionen til at se nøjere på konkurrencen inden for fødevarerindustrien for så vidt angår støtte, gennemskuelighed og forbrugerprisdannelse;
91. beklager manglen på fremskridt med at forbedre konkurrencen i den farmaceutiske sektor og opfordrer Kommissionen til at fremskynde gennemførelsen af det indre marked for lægemidler, for eksempel ved at give Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) en større rolle med hensyn til central medicincertificering; anmoder Kommissionen om at kæmpe imod muligt misbrug gennem den systematiske praksis med »patentklynger«, som forsinker markedsadgangen for generiske lægemidler og begrænser patienters adgang til medicin til overkommelige priser; opfordrer Kommissionen til at træffe straffeforanstaltninger som svar på vildledende oplysningskampagner imod generiske lægemidler;
92. er af den opfattelse, at konkurrencen inden for sundhedssektoren kan forbedre kvaliteten af sundhedsydelser til fordel for europæiske patienter; opfordrer Kommissionen til at overvåge sundhedssektoren, og især konkurrencen mellem offentlige og private sygehuse; opfordrer Kommissionen til at foretage nærmere undersøgelser af de tilfælde, hvor private sygehuse klager over krydssubsidiering til fordel for offentlige sygehuse i de lande, der har liberaliseret sektoren;
93. understreger behovet for at sikre og overvåge loyaliteten i konkurrencen inden for og mellem transportformerne med henblik på at skabe prisstrukturer og prispolitikker, der er gennemsigtige og enkle;
94. opfordrer Kommissionen til at analysere virkningerne af den omfattende støtte, som i de senere år er blevet ydet til bl.a. bilindustrien, på konkurrencen mellem de forskellige transportformer;
95. opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed med hensyn til tildelingen og den effektive anvendelse af slots for at garantere reel konkurrence inden for luftfartssektoren;
96. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en oversigt over de tilfælde, hvor lavprisluftfartsselskaber har nydt godt af statens støtte i forhold til andre luftfartsselskaber ved at få indrømmet særlige betingelser ved anvendelse af visse særlige lufthavne, ud over den treårige periode, der er foreskrevet for opstartsstøtte til flyselskaber;
97. understreger behovet for på passende vis at begrænse markedsandelen for maritime containerlinjekonsortier og dele operationelle fordele – både for søfarts- og indlandstjenester – i overensstemmelse med de generelle EU-regler om fair konkurrence og i henhold til betingelserne i forordning (EF) nr. 906/2009 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; understreger ligeledes behovet for at sikre det operationelle samarbejde med henblik på fælles drift af linjeskibsfart gennem linjerederier for at sikre effektivitet og kvalitet inden for linjeskibsfart;
98. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre gennemførelsen af det indre marked for transport og retfærdig konkurrence på transportområdet og samtidig tage behørigt hensyn til andre EU-politiske mål, såsom velfungerende transport- og mobilitetstjenester, politiske mål på området for offentlige tjenester, sikkerhed, miljøbeskyttelse, samt EU 2020-målene om nedbringelse af CO₂-emissioner og olieafhængighed;

Torsdag den 20. januar 2011

99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre ensartede spilleregler såvel mellem de forskellige transportformer som mellem offentlige og privatejede virksomheder inden for samme transportgren;
100. opfordrer Kommissionen til at skabe større gennemsigtighed i forbindelserne mellem statsejede og offentligt ejede jernbaneselskaber, herunder deres vejtransportfilialer, såvel som inden for overførslen af deres midler;
101. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en oversigt over beskatning, afgifter, infrastrukturfinansiering og afgiftsrammer samt momssystemer for forskellige transportformer og for de enkelte medlemsstater og deres indvirkninger på konkurrencen inden for og mellem de forskellige transportformer, samt redegøre for virkningerne af den obligatoriske og ubegrænsede afgift, der pålægges for brug af jernbanenettet i sammenligning med den frivillige og begrænsede afgift, der pålægges for brug af vejinfrastrukturen, i denne oversigt;
102. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med revisionen af lovgivningen om passagerrettigheder og kompensation for forsinkelser at sikre retfærdige og ensartede kompensationsordninger for forsinkelser på tværs af alle transportformer samt etablere uafhængige voldgiftsorganer mellem operatører og kunder;
103. understreger behovet for at undgå illoyal konkurrence inden for den liberaliserede vejtransportsektor ved at garantere, at sociale, sikkerheds- og miljømæssige regler anvendes korrekt, idet der lægges særlig vægt på såvel åbningen af dette marked for cabotagetransport som på dumpingpraksis;
104. anmoder Kommissionen om at tilstræbe gennemførelse af det indre jernbanemarked gennem åbning af de nationale markeder for passagertransport; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i overgangsperioden at foreslå gensidighedsklausuler for medlemsstater, der beslutter at åbne deres egne markeder på forhånd;
105. henleder Kommissionens opmærksomhed på de indirekte hindringer for konkurrencen som følge af de forskellige bestemmelser inden for transportsektoren vedrørende sikkerhed, interoperabilitet og typegodkendelse;
106. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være årvågne og via de afgørelser, der træffes både på EU-plan og nationalt plan, at sikre en konsekvent og harmoniseret gennemførelse af konkurrencereglerne inden for jernbanesektoren; understreger især, at det er nødvendigt med konsekvens mellem tilsynsmyndighederne inden for jernbanesektoren (reguleringsmyndigheder) og de nationale og europæiske konkurrencemyndigheder;
107. går kraftigt ind for, at der oprettes et EU-patent og en EU-dækkende tvistbilæggelsesmekanisme for patenter med henblik på at håndtere konkurrenceforvridninger som følge af de nuværende bestemmelser om patenter;
108. understreger, at videnskabelig og teknisk innovation, patenter og de kulturelle industrier yder et kolossalt bidrag til den europæiske økonomis konkurrenceevne; opfordrer derfor medlemsstaterne til i hast at finde en løsning på de resterende spørgsmål vedrørende det fælles patentsystem i EU; glæder sig derfor over, at Europa 2020-flagskibsinitiativet Innovation i EU indeholder et mål om, at det første EU-patent skal være udstedt i 2014;
109. påpeger, at EU's konkurrenceevne er meget afhængig af innovationsevne, forsknings- og udviklingsfaciliteter, og af sammenhængen mellem innovation og fremstillingsproces;
110. understreger den centrale rolle, forskning spiller i forbedringen af Europas konkurrenceevne; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at målet om et investeringsniveau på 3 % inden for forskning og udvikling nås;

*

* *

111. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 20. januar 2011

En bæredygtig EU-politik for Arktis

P7_TA(2011)0024

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om en bæredygtig EU-politik for Arktis (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's havretskonvention (UNCLOS), som blev indgået den 10. december 1982 og har været i kraft siden den 16. november 1994,
- der henviser til FN's kommission om afgrænsning af kontinentalsoklen,
- der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og konventionen om biologisk mangfoldighed (CBD),
- der henviser til FN's erklæring af 13. september 2007 om oprindelige folks rettigheder,
- der henviser til erklæringen om oprettelse af Det Arktiske Råd (AC), som blev undertegnet den 19. september 1996,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, særlig til fjerde del heraf, og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
- der henviser til erklæringen om samarbejde i den euro-arktiske Barentsregion, som blev undertegnet i Kirkenes den 11. januar 1993,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2008 om Den Europæiske Union og den arktiske region (KOM(2008)0763),
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om arktisk forvaltning ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om arktiske spørgsmål af 8. december 2009 ⁽²⁾ og om Den Europæiske Union og den arktiske region af 8. december 2008 ⁽³⁾,
- der henviser til Ilulissat-erklæringen vedtaget på konferencen om Det Nordlige Ishav, 28. maj 2008,
- der henviser til traktaten af 9. februar 1920 mellem Norge, Amerikas Forenede Stater, Danmark, Frankrig, Italien, Japan, Nederlandene, Storbritannien, Irland, British Overseas Dominions og Sverige om Spitsbergen/Svalbard,
- der henviser til politikken for den nordlige dimension og partnerskaberne inden for disse rammer samt til EU's og Ruslands fælles rum,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem EU og Grønland for perioden 2007-2012,
- der henviser til EU's femte, sjette og syvende rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling,

⁽¹⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 41.

⁽²⁾ Rådets (udenrigsanliggender) 2985. møde.

⁽³⁾ Rådets 2914. møde.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 169, vedtaget den 27. juni 1989,
- der henviser til den nordiske konvention om sameerne af november 2005,
- der henviser til FN's generalforsamlings erklæring 61/295 af 13. september 2007 om oprindelige folks rettigheder,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolutioner 6/12 af 28. september 2007, 6/36 af 14. december 2007, 9/7 af 24. september 2008, 12/13 af 1. oktober 2009 og 15/7 af 5. oktober 2010,
- der henviser til Finlands strategi for den arktiske region, vedtaget den 4. juni 2010,
- der henviser til udtalelse fra det svenske parlaments udenrigsudvalg om Kommissionens meddelelse (KOM(2008)0763) ⁽¹⁾,
- der henviser til den fælles danske og grønlandske strategi for Arktis i en brydningstid, vedtaget i maj 2008,
- der henviser til den norske regerings strategi for Arktis af 2007 og opfølgningen heraf af marts 2009,
- der henviser til Nordregio-rapporten 2009:2, »Strong, Specific and Promising - Towards a Vision for the Northern Sparsely Populated Areas in 2020«,
- der henviser til Nordisk Ministerråds arktiske samarbejdsprogram for 2009-2011, programmet fra Det Euro-Arktiske Barentsråd (BEAC) og programmet fra Det Arktiske Råds formandskab,
- der henviser til Canadas nordlige strategi af august 2009 og den opfølgende erklæring om Canadas arktiske udenrigspolitik af 20. august 2010,
- der henviser til den canadiske lov om ændring af lov af august 2009 om forebyggelse af forurening af arktiske farvande,
- der henviser til »Basics of the state policy of the Russian Federation in the Arctic for the period till 2020 and for a further perspective«, som blev vedtaget den 18. september 2008, og Ruslands nationale sikkerhedsstrategi indtil 2020 af maj 2009,
- der henviser til de amerikanske præsidentdirektiver om national sikkerhed af 9. januar 2009,
- der henviser til De Forenede Staters lov af 2010 om ansvarlig udvikling af arktisk energi,
- der henviser til De Forenede Staters lov af 2009 om forskning i og forebyggelse af olieudslip i Arktis,
- der henviser til De Forenede Staters lov af 2009 om gennemførelse af vurdering af skibsfarten i Arktis,
- der henviser til Monaco-erklæringen fra november 2008,
- der henviser til den sluterklæring, der blev vedtaget under det første parlamentariske forum for den nordlige dimension i Bruxelles den 26. september 2009,
- der henviser til sluterklæringen af 15. september 2010 fra den 9. konference for parlamentarikere fra den arktiske region,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til NATO's nye strategiske koncept, som blev godkendt af stats- og regeringscheferne på topmødet i Lissabon i november 2010, og dets betydning i forhold til sikkerhedsudsigterne i den arktiske region, især de militære aspekter i Arktis,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0377/2010),
- A. der påpeger, at Kommissionens meddelelse udgør et formelt første skridt hen imod at efterkomme Parlamentets opfordring til udformning af en EU-politik for Arktis, og at Rådets konklusioner om arktiske spørgsmål bør anerkendes som et yderligere skridt i fastlæggelsen af en EU-politik for Arktis,
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet har været en aktiv deltager i arbejdet i det stående udvalg for arktiske parlamentarikere gennem sin Delegation for Forbindelserne med Schweiz, Island og Norge i en periode på omkring to årtier, der kulminerede med værtskabet for hele konferencen for arktiske parlamentarikere i Bruxelles i september 2010,
- C. der henviser til, at Danmark, Finland og Sverige er arktiske lande, og at både Finland og Sverige ligger delvis inden for polarcirklen; der henviser til, at samerne er EU's eneste oprindelige folk, og at de lever i de arktiske områder i Finland og Sverige samt Norge og Rusland,
- D. der betoner, at Islands ansøgning om tiltrædelse af EU vil øge behovet for, at EU tager hensyn til den arktiske region i et geopolitisk perspektiv,
- E. der henviser til, at Norge, som er en pålidelig partner, er associeret med EU igennem EØS-aftalen,
- F. der konstaterer, at EU længe har været engageret i Arktis gennem sin involvering i politikken for den nordlige dimension med Rusland, Norge og Island, herunder denne politiks arktiske vindue, i Barents-samarbejdet og navnlig i Det Euro-Arktiske Barentsråd, via følgerne af de strategiske partnerskaber med Canada, De Forenede Stater og Rusland samt sin deltagelse som aktiv ad hoc-observatør i Det Arktiske Råd,
- G. der understreger, at den gradvise udformning af en EU-politik for Arktis bør baseres på anerkendelse af de eksisterende internationale, multilaterale og bilaterale retlige rammer som f.eks. det omfattende regelsæt, der er fastsat i UNCLOS, og flere andre sektorbestemte, bilaterale og multilaterale aftaler, der allerede regulerer visse spørgsmål af betydning for Arktis,
- H. der henviser til, at EU og dets medlemsstater yder et stort bidrag til forskningen i Arktis, og at EU-programmer, herunder det nuværende syvende rammeprogram, støtter større forskningsprojekter i regionen,
- I. der henviser til, at det anslås, at ca. en femtedel af verdens uopdagede kulbrinteforekomster findes i den arktiske region, selv om mere omfattende undersøgelser er nødvendige for mere præcist at fastlægge, hvor meget gas og olie der er i regionen, og hvor økonomisk levedygtigt det ville være at udnytte disse reserver,
- J. der henviser til, at der også er en stor global interesse for andre arktiske vedvarende og ikke-vedvarende ressourcer såsom mineraler, skove, fisk og uberørte landskaber for turisme,
- K. der konstaterer, at den stigende interesse for den arktiske region blandt andre aktører uden for Arktis som f.eks. Kina - illustreret ved, at Kina har givet sin første isbryder i opdrag - deres allokering af finansiering til polarforskning og ikke mindst Sydkoreas, Kinas, Italiens, EU's, Japans og Singapores ansøgninger om status som faste observatører i Det Arktiske Råd viser en ny geopolitisk vurdering af Arktis, og at dette foregår i stor udstrækning,
- L. der henviser til, at det nyligt etablerede selvstyre i Grønland hvad angår relevante politiske områder, herunder miljølovgivning og ressourcer og den seneste opdatering af partnerskabsaftalen mellem EU og Grønland har ført til en øget interesse for efterforskning efter og udvinding af ressourcer i Grønland og på dets kontinentalsokkel,

Torsdag den 20. januar 2011

- M. der fremhæver, at virkningerne af klimaændringer, der navnlig har deres oprindelse uden for Arktis, og globaliseringen af verdensøkonomien vil påvirke regionen, og at navnlig havisens tilbagetrækning og muligheden for nye ressourcer og mulig brug af nye teknologier sandsynligvis vil få uforudseelige miljømæssige virkninger i andre dele af verden og føre til øget skibsfart, navnlig mellem Europa, Asien og Nordamerika, udforskning og udvinding af naturressourcer, dvs. gas, olie og andre mineraler, men også andre naturressourcer som fisk, og udnyttelse af marine genetiske ressourcer, øget minedrift og skovning og øget turisme og forskning, samt at disse virkninger vil indebære nye udfordringer, men også nye muligheder i Arktis og i andre områder,
- N. der henviser til, at klimaændringer styres ved at overvåge, afbøde og tilpasse; der henviser til, at fremme af bæredygtig udvikling i brugen af naturressourcer og i opbygningen af ny infrastruktur forvaltes af strategiske planlægningsprocesser,

EU og Arktis

1. minder om, at tre af EU's medlemsstater, nemlig Danmark, Finland og Sverige, er arktiske lande; erkender, at EU endnu ikke har nogen kystlinje langs Det Nordlige Ishav; bekræfter EU's og andre tredjelands legitime interesse som aktører i kraft af deres rettigheder og forpligtelser i henhold til folkeretten, deres forpligtelser i forhold til miljø- og klimapolitikken og andre politikker og deres finansiering, forskningsaktiviteter og økonomiske interesser, herunder skibsfart og udnyttelse af naturressourcerne; minder desuden om, at EU har store arktiske landområder i Finland og Sverige, der er beboet af samerne, som er den eneste oprindelige befolkningsgruppe i Europa;
2. tager hensyn til, at EU gennem sine nordlige medlemsstater og kandidatlande er påvirket af og har indflydelse på arktisk politik, og anerkender det igangværende arbejde i flere partnerskaber i den nordlige dimension, en fælles politik for EU sammen med Rusland, Norge og Island;
3. understreger, at visse politikområder, der er relevante for Arktis, er områder, hvor Unionen har enekompetence, som f.eks. bevarelsen af havets biologiske ressourcer under den fælles fiskeripolitik, mens kompetencen på andre politikområder delvis deles med medlemsstaterne;
4. understreger, at EU er forpligtet til at udforme sine politiske reaktioner i Arktis på grundlag af den bedst tilgængelige videnskabelige viden og forståelse af de processer, der påvirker Arktis, og at EU derfor allerede gør en betydelig forskningsindsats for at generere solid videnskabelig dokumentation til støtte for politikudformning;
5. understreger - på baggrund af behovet for at beskytte det skrøbelige miljø i Arktis - betydningen af generel stabilitet og fred i regionen; understreger, at EU bør føre en politik, der sikrer, at foranstaltninger til løsning af miljøproblemer tager hensyn til de interesser, som indbyggerne i den arktiske region, herunder de oprindelige befolkninger, forfølger, når det gælder beskyttelse og udvikling af regionen; understreger ligheden i indfaldsvinkel, analyse og prioriteringer mellem Kommissionens meddelelse og politiske dokumenter fra de arktiske lande; understreger behovet for at føre en politik, der respekterer interessen for bæredygtig forvaltning og anvendelse af landbaserede og marine, vedvarende og ikke vedvarende naturressourcer i den arktiske region, som til gengæld udgør vigtige ressourcer for Europa og er en vigtig indtægtskilde for indbyggerne i regionen;
6. fremhæver, at Islands fremtidige tiltrædelse af EU ville medføre, at EU får en arktisk kystlinje, men konstaterer samtidig, at Islands status som kandidatland understreger behovet for en koordineret politik for Arktis på EU-plan og udgør en strategisk mulighed for, at EU kan påtage sig en mere aktiv rolle og bidrage til multilateral styring i Arktis; mener, at Islands tiltrædelse af EU yderligere ville konsolidere EU's tilstedeværelse i Det Arktiske Råd;
7. understreger vigtigheden af at interagere med arktiske samfund og støtte kapacitetsopbygningsprogrammer for at forbedre livskvaliteten hos oprindelige og lokale samfund i regionen og få mere forståelse for levevilkår og kulturer i disse samfund; opfordrer EU til at fremme en stærkere dialog med de oprindelige folk og de lokale arktiske indbyggere;

Torsdag den 20. januar 2011

8. understreger behovet for en forenet, koordineret EU-politik for Arktis, hvor både EU's prioriteter og potentielle udfordringer samt en strategi er klart udformet;

Nye internationale transportruter

9. understreger, at det er af væsentlig betydning navnlig for EU og medlemsstaternes økonomier, at de nye internationale handelsruter ad søvejen i den arktiske region er sikre, da disse lande kontrollerer 40 % af den internationale kommercielle skibsfart; glæder sig over arbejdet i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) med en obligatorisk skibsfartskodeks for polare områder og arbejdet i Det Arktiske Råds arbejdsgrupper, navnlig arbejdsgruppen om eftersøgnings- og redningsaktioner (SAR); understreger, at EU og dets medlemsstater aktivt bør opretholde havenes frihed og retten til fri passage gennem internationale vandveje;

10. understreger betydningen af at udvikle nye jernbane- og transportkorridorer i Det Euro-arktiske Barentstransportområde (BEATA) for at lette det voksende behov for international handel, minedrift og anden økonomisk udvikling, samt flyforbindelser i de nordligste regioner; henleder i den forbindelse opmærksomheden på det nye partnerskab vedrørende transport og logistik under den nordlige dimension;

11. foreslår, at vigtige ikke-arktiske søfartsnationer, der benytter Det Nordlige Ishav, bør indgå i resultaterne af Det Arktiske Råds initiativ om eftersøgnings- og redningsarbejde; anbefaler derfor, at Kommissionen og Rådet sammen med Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) koordinerer EU's og medlemsstaternes politikker på dette særlige område i IMO, Det Arktiske Råd og andre organisationer;

12. påpeger, at på trods af bestræbelserne for at indføre en obligatorisk skibsfartskodeks for polare områder kan en hurtigere løsning på spørgsmålet om sikkerheden i arktisk skibsfart findes gennem koordinering og harmonisering af national lovgivning, og opfordrer til, at EMSA i fuldt omfang beskæftiger sig med spørgsmålet om arktisk skibsfart;

13. glæder sig over andre samarbejdsinitiativer om sikker skibsfart i Arktis og om bedre adgang til de forskellige nordlige søruter; understreger, at dette ikke blot vedrører kommerciel trafik, men også en stor og stigende mængde turistfartøjer med turister fra EU-landene; opfordrer til mere forskning vedrørende klimaforandringernes indvirkning på arktiske navigations- og skibruter; efterlyser også en analyse af, hvilke virkninger den øgede skibsfart og den øgede handelsvirksomhed, herunder offshoreaktiviteter, vil få for miljøet og indbyggerne i Arktis;

14. opfordrer landene i regionen til at sikre, at alle nuværende transportveje - og dem, der kan opstå i fremtiden - er åbne for international skibsfart, og til at afstå fra at indføre ensidige vilkårlige byrder, det være sig af økonomisk eller administrativ art, der kan hindre skibsfart i Arktis, bortset fra internationalt aftalte foranstaltninger til at øge sikkerheden eller beskytte miljøet;

Naturressourcer

15. er klar over behovet for ressourcer til verdens voksende befolkning og anerkender både den øgede interesse for dem og de arktiske landes suveræne rettigheder i henhold til international lov; henstiller, at alle berørte parter tager skridt til at sikre de højest mulige sikkerheds- og miljøstandarder samt sociale standarder i forbindelse med efterforskning efter og udnyttelse af naturressourcerne;

16. understreger, at vurderinger af virkninger på miljøet (VVM) samt strategiske og sociale konsekvensanalyser vil være centrale redskaber i forvaltningen af konkrete projekter og programmer i Arktis; henleder opmærksomheden på direktiv 2001/42/EF ⁽¹⁾ om strategisk miljøvurdering (SMV) og på, at Finland, Sverige og Norge har ratificeret UNECE-konventionen om VVM på tværs af landegrænserne (Espoo-konventionen), som vil give et godt grundlag for aktiv fremme af VVM-procedurer i Arktis; henviser i denne forbindelse også til Bergen-erklæringen fra ministermødet i OSPAR-Kommissionen den 23. og 24. september 2010;

⁽¹⁾ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

Torsdag den 20. januar 2011

17. opfordrer staterne i regionen til at løse eventuelle nuværende eller fremtidige konflikter om adgangen til naturressourcer i Arktis igennem konstruktiv dialog, eventuelt inden for Det Arktiske Råd, som udgør et hensigtsmæssigt forum for en sådan diskussion; understreger den rolle, som FN's Kommission for Kontinentalsoklens Grænser (CLCS) spiller med hensyn til at finde løsninger på konflikter mellem arktiske stater om afgrænsning af deres eksklusive økonomiske zoner;

18. bemærker navnlig de arktiske staters ansvar for at sikre, at olieselskaber, der planlægger at engagere sig i offshore olieboring inden for deres respektive søgrænser, benytter den nødvendige sikkerhedsteknologi og ekspertise og har de nødvendige økonomiske ressourcer til at forebygge og reagere på boreplatforms-katastrofer og olieudslip; bemærker, at ekstreme vejforhold og Arktis' ekstreme økologiske skrøbelighed gør det nødvendigt for relevante olieselskaber at udvikle særlig ekspertise inden for forebyggelse og håndtering af olieudslip i regionen;

19. glæder sig over den nye grænsedragningss aftale⁽¹⁾ mellem Norge og Rusland, navnlig den udtrykte vilje til at indlede et tættere samarbejde vedrørende den fælles ressourceforvaltning, og den fortsatte fælles forvaltning af fiskebestandene i Barentshavet, bl.a. når det gælder bæredygtighed; betragter navnlig det bilaterale samarbejde mellem Norge og Rusland som et godt eksempel på fælles anvendelse af de mest avancerede tekniske standarder inden for miljøbeskyttelse i forbindelse med prospektering efter olie og gas i Barentshavet; påpeger navnlig betydningen af den omstridte udvikling af nye teknologier udviklet specielt til det arktiske miljø, såsom teknologien til installation under havbunden;

20. er bevidst om de forskellige fortolkninger af Svalbardtraktaten med hensyn til dens anvendelse på kontinentalsoklen og havområderne ved Svalbard og ville i betragtning af den relativt gode tilgængelighed af ressourcer i kontinentalsoklen bifalde en aftale om den retlige status af kontinentalsoklen, der anerkender de juridiske rettigheder og pligter for staterne ved kontinentalsoklen; er overbevist om, at eventuelle tvister vil blive behandlet på en konstruktiv måde;

21. minder om EU's stilling som en væsentlig aftager af naturressourcerne i Arktis og om involveringen af europæiske økonomiske aktører; anmoder Kommissionen om yderligere at fremme samarbejde og teknologioverførsel for at sikre de højeste standarder og passende administrative procedurer, tilvejebringe et sundt videnskabeligt grundlag for den fremtidige udvikling og de fremtidige forvaltningsbehov omkring arktiske ressourcer, som f.eks. fiskeriet, minedrift og turisme, og udnytte EU's reguleringskompetencer fuldt ud i denne forbindelse; da den økonomiske virksomhed i Arktis vil stige, opfordres EU til at fremme principperne om bæredygtig udvikling i denne henseende;

22. insisterer på, at før der åbnes op for nyt kommercielt fiskeri i Arktis, skal der udføres pålidelige og forebyggende videnskabelige vurderinger af fiskebestande for at fastsætte de fangstmængder, der vil bevare de bestandene af de arter, der drives fangst på, og ikke føre til nedbrydning af andre arter eller alvorlig skade på havmiljøet, og at alt fiskeri på det åbne hav skal reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, der respekterer videnskabelig rådgivning og har et robust kontrol- og overvågningsprogram for at sikre overholdelse af forvaltningsforanstaltninger, samtidig med at fiskeri inden for eksklusive økonomiske zoner (EEZ) skal opfylde de samme normer;

23. mener, at etablering og håndhævelse af beskyttede havområder af tilstrækkelig størrelse og mangfoldighed er et vigtigt redskab i bevarelsen af havmiljøet;

Klimaændringernes og forureningens følger for Arktis

24. erkender, at EU som andre udviklede områder i verden bidrager væsentligt til klimaændringerne og dermed bærer et særligt ansvar og må spille en førende rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne;

25. erkender, at den bedste beskyttelse for Arktis er en langsigtet og ambitiøs global klimaaftale, men erkender, at den hurtige opvarmning af Arktis gør det nødvendigt også at arbejde på eventuelle yderligere kortsigtede foranstaltninger for at begrænse opvarmningen af Arktis;

⁽¹⁾ Undertegnet den 15. september 2010.

Torsdag den 20. januar 2011

26. anser Arktis for et følsomt område, hvor virkningerne af klimaændringerne er særlig synlige, med alvorlige følgevirkninger for andre regioner i verden; støtter derfor Rådets konklusioner om øget samarbejde med UNFCCC og SAON (Sustaining Arctic Observing Networks) og indsatsen for at virkeliggøre SIOS (Svalbard Integrated Observation System) og de arktiske dele af EMSO (European Multidisciplinary Seafloor Observatory - Europæisk tværfagligt havbundsobservatorium), da disse initiativer sikrer et enestående europæisk bidrag til forståelse af ændringer af klimaet og miljøet i den arktiske region;

27. erkender, at emissioner af kønrøg fra EU og andre områder på den nordlige halvkugle i uforholdsmæssig høj grad bidrager til opvarmningen af Arktis, og understreger behovet for, at emissioner af kønrøg medtages i ECE's og EU's relevante regelsæt som f.eks. konventionen om grænseoverskridende forurening over store afstande og direktivet om nationale emissionslofter;

28. glæder sig over forbuddet mod anvendelse og transport af svær brændselolie på skibe, der besejler det antarktiske område; dette forbud er vedtaget af IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC) og træder i kraft den 1. august 2011; understreger, at et tilsvarende forbud kunne være hensigtsmæssigt i de arktiske farvande for at begrænse faren for miljøet i tilfælde af ulykker;

29. støtter øget samarbejde med arktiske og ikke-arktiske stater om udvikling af »Sustaining Arctic Observing Network« (SAON) og opfordrer Det Europæiske Miljøagentur til at fortsætte sit værdifulde arbejde og til at fremme samarbejdet gennem Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet ved hjælp af de vejledende principper i det fælles miljøinformationssystem (SEIS);

30. understreger den vigtige rolle, som EU og de cirkumpolare nationer bør spille med hensyn til at begrænse den forurening i den arktiske region, der skyldes transport over lange afstande, f.eks. skibsfart; betoner i denne forbindelse, hvor vigtigt det er, at EU's lovgivning, som f.eks. forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, gennemføres; påpeger, at klimaændringerne i Arktis vil få alvorlige virkninger for kystområderne i Europa og andre steder og for erhvervsgrerne i Europa, der er afhængige af klimaet, som f.eks. landbrug og fiskeri, vedvarende energi, rensdyravl, jagt, turisme og transport;

Bæredygtig socioøkonomisk udvikling

31. erkender, at følgerne af den smeltende is og mildere temperaturer ikke blot fordrer de oprindelige befolkningsgrupper og dermed truer den oprindelige levemåde, men også skaber muligheder for økonomisk udvikling i den arktiske region; erkender, at indbyggerne og regeringerne i den arktiske region med suveræne rettigheder og forpligtelser ønsker fortsat at forfølge en bæredygtig økonomisk udvikling, samtidig med at de traditionelle kilder til de oprindelige folks livsgrundlag og de arktiske økosystemers meget følsomme beskaffenhed beskyttes, og der tages hensyn til indbyggernes erfaring med at anvende og udvikle regionens forskellige ressourcer på en bæredygtig måde; anbefaler, at der anvendes økosystembaserede forvaltningsprincipper for at sammenkæde økologisk videnskabelig viden med sociale værdier og behov;

32. understreger, at det er vigtigt, at EU sammen med repræsentanter for regionerne i området drøfter strukturfondenes betydning for udvikling og samarbejde, således at man kan møde de fremtidige globale udfordringer for fremskridt og udnytte områdets udviklingspotentiale;

33. mener, at der er behov for en inklusiv proces med bistand fra det nationale niveau og EU-niveauet for at identificere hver lokalitets særlige potentiale og udvikle passende bosættelsesstrategier, hvor der tages hensyn til regionale forskelle; mener, at partnerskaber og dialog mellem de berørte myndighedsniveauer sikrer, at politikkerne kan gennemføres på det mest effektive niveau;

34. noterer sig den særlige stilling, som de oprindelige befolkninger i Arktis indtager, og anerkender deres rettigheder og understreger navnlig den juridiske og politiske situation for de oprindelige befolkninger i de arktiske stater og i deres repræsentation i Det Arktiske Råd; opfordrer til, at de oprindelige folk i højere grad inddrages i politikudformningen; understreger behovet for at vedtage særlige foranstaltninger med henblik på at sikre oprindelige folks kultur, sprog og jordrettigheder som fastsat i ILO-konvention 169; opfordrer til en regelmæssig dialog mellem de oprindelige folks repræsentanter og EU-institutionerne og opfordrer desuden EU til at tage hensyn til de særlige behov i tyndt befolkede randområder i henseende til regional udvikling, eksistensgrundlag og uddannelse; understreger betydningen af at støtte aktiviteter, der fremmer de oprindelige folkeslags kultur, sprog og sædvaner;

⁽¹⁾ EUT L 136 af 29.5.2007, s. 3.

Torsdag den 20. januar 2011

35. konstaterer, at oprindelige folkeslags økonomier i vid udstrækning er afhængige af bæredygtig anvendelse af naturressourcer, og at begrænsning af klimaændringer og virkningerne heraf og oprindelige folkeslags ret til et ikke-forurenat naturligt miljø derfor også er et menneskerettighedsspørgsmål;

36. glæder sig over det arbejde, der udføres af FN's særlige ordfører om situationen med hensyn til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for oprindelige folk og af FN's ekspertmekanisme vedrørende oprindelige folks rettigheder;

37. glæder sig over, at ekspertmekanismen med held har færdiggjort sin statusrapport om oprindelige folk og deres ret til at deltage i beslutningsprocessen;

38. opfordrer de arktiske medlemsstater til at indlede forhandlinger, som skal føre til en ny ratificeret nordisk samekonvention;

39. opfordrer indtrængende EU til aktivt at fremme kultur- og sprogrrettigheder for den finsk-ugriske befolkning, der bor i det nordlige Rusland;

40. noterer sig den seneste juridiske udvikling omkring EU's forbud mod sælprodukter, navnlig sagen om annullering af forordning (EF) nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ (Sag T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami mod Parlamentet og Rådet), der verserer ved Retten; noterer sig, at Canada og Norge har anmodet om en høringsprocedure inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO); udtrykker håbet om, at uoverensstemmelser mellem parterne kan overvindes efter afgørelserne fra De Europæiske Fællesskabers Domstol og resultatet af WTO-procedurene;

41. er klar over den stigende interesse for udnyttelse af ressourcerne; peger i den forbindelse på behovet for brede og altomfattende økosystembaserede tilgange, der med størst sandsynlighed vil være i stand til at tackle de mange udfordringer, Arktis står over for med hensyn til klimaændringer, skibsfart, miljørisici og forurenende stoffer, fiskeri og andre menneskelige aktiviteter, i overensstemmelse med EU's integrerede havpolitik eller Norges integrerede forvaltningsplan for Barentshavet og havområderne ud for Lofoten; henstiller til medlemsstaterne at støtte Det Arktiske Råds reviderede retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter fra 2009;

Regulering

42. anerkender de institutioner og den brede ramme af international ret og internationale konventioner, der regulerer områder af betydning for Arktis, som f.eks. UNCLOS (herunder de grundlæggende principper om fri sejlads og uskadelig passage), IMO, OSPAR-konventionen ⁽²⁾, Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC), CITES-konventionen ⁽³⁾ og Stockholm-konventionen samt de talrige bilaterale aftaler og rammer ud over de nationale ordninger, der gælder i de arktiske lande; drager dermed den konklusion, at den arktiske region ikke skal betragtes som et retligt tomrum, men som et område med veludviklede styringsværktøjer; påpeger dog, at disse regler på grund af udfordringerne fra klimaændringer og stigende økonomisk udvikling skal videreudvikles, styrkes og gennemføres af alle berørte parter;

43. understreger, at selv om staterne spiller en central rolle i forvaltningen af Arktis, har andre aktører - som f.eks. internationale organisationer, oprindelige folk og lokalbefolkningen samt regionale og lokale myndigheder - også vigtige funktioner; påpeger, at det er vigtigt at øge tilliden mellem aktører med legitime interesser i regionen gennem en participativ tilgang og anvendelse af dialog som et middel til at udvikle en fælles vision for Arktis;

44. mener, at det indtryk, som nogle observatører har vakt om et såkaldt arktisk kapløb, ikke bidrager til på en konstruktiv måde at fremme forståelse og samarbejde i regionen; påpeger, at de arktiske lande ved flere lejligheder har erklæret, at de agter at løse og i nogle tilfælde har arbejdet på at løse eventuelle interessekonflikter i overensstemmelse med folkerettens principper;

45. anerkender Det Arktiske Råds væsentlige rolle som det vigtigste regionale samarbejdsforum i hele den arktiske region; minder om, at ud over EU-medlemsstaterne Danmark, Sverige, Finland og kandidatlandet Island, som er medlemmer af Arktisk Råd, er EU-medlemsstaterne Tyskland, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Spanien og Polen aktive permanente observatører; bekræfter sin forpligtelse til ikke at

⁽¹⁾ EUT L 286 af 31.10.2009, s. 36.

⁽²⁾ Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav.

⁽³⁾ Konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter.

Torsdag den 20. januar 2011

støtte nogen aftaler, der udelukker nogen af de arktiske EU-medlemsstater, kandidatlande eller arktiske EØS/EFTA-lande; anerkender det konkrete arbejde, der udføres i Det Arktiske Råds arbejdsgrupper, og hvori observatørerne inddrages, og opfordrer Kommissionen og EU's organer til fortsat aktivt at engagere sig i alle relevante arbejdsgrupper, når det er muligt; går ind for, at Det Arktiske Råds juridiske og økonomiske grundlag styrkes;

46. erkender, at de udfordringer, Arktis står over for, er globale, og at alle relevante aktører derfor bør inddrages;

47. glæder sig over resultaterne af de større rapporter, som arbejdsgrupper under Det Arktiske Råd i de senere år har udarbejdet om olie og gas i Arktis, opvarmningens konsekvenser og behovet for beredskabsforanstaltninger;

48. glæder sig over graden af politisk organisering af oprindelige folks interesser i samernes parlamenter og derpå Samernes Råd i Nordeuropa og samarbejdet mellem flere organisationer for oprindelige folk på et cirkumpolart grundlag og anerkender Det Arktiske Råds enestående rolle med hensyn til inddragelse af oprindelige folk; anerkender de oprindelige folks rettigheder til Arktis som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og opfordrer Kommissionen til at gøre brug af det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) med henblik på at styrke de arktiske oprindelige folks indflydelse og stilling;

49. glæder sig over det brede samarbejde om spørgsmål som f.eks. beskyttelse af det arktiske havmiljø (PAME-arbejdsgruppen), ikke blot på regionalt plan, men bilateralt og internationalt; opfatter i denne forbindelse det arbejde, der udføres i Det Arktiske Råd omkring eftersøgnings- og redningsaktioner, som et første skridt hen imod mekanismer, hvor der også kan træffes bindende afgørelser;

50. glæder sig over Det Arktiske Råds vedvarende vurdering af rækkevidden og strukturen af rådets arbejde og nærer tillid til, at rådet fortsat vil udvide grundlaget for beslutningsprocesserne, således at de kommer til at omfatte aktører uden for Arktis;

51. giver udtryk for håbet om, at Det Arktiske Råd vil videreudvikle sit vigtige arbejde og udvide grundlaget for beslutningsprocesserne, således at de kommer til at omfatte andre arktiske aktører, der er i færd med at opgradere deres tilstedeværelse i den arktiske region, og dermed inddrager deres viden og kapacitet og tager hensyn til deres legitime interesser i henhold til folkeretten, samtidig med at den klart større betydning af de tilgrænsende staters interesser bør fremhæves; glæder sig over den interne procedure i Det Arktiske Råd med hensyn til en revision af observatørernes status og den mulige fremtidige rækkevidde af rådets opgaver;

52. er af den opfattelse, at et styrket Arktisk Råd bør spille en førende rolle i samarbejdet om Arktis, og er derfor positiv over for en politisk og administrativ styrkelse af Det Arktiske Råds kapacitet, f.eks. via det permanente sekretariat, der drøftes i øjeblikket, en mere ligelig fordeling af udgifterne, hyppigere minister-møder og et årligt arktisk topmøde på højeste plan som foreslået af udenrigsministeren i EU-medlemsstaten Finland, der også er medlem af Det Arktiske Råd; er desuden positiv over for større inddragelse af parlamentarikerne i Arktis for at understrege den parlamentariske dimension og sikre, at relevante aktører uden for Arktis inddrages heri; insisterer desuden på, at fortsatte møder på højt plan mellem en indre eksklusiv kerne af stater blot vil undergrave hele Det Arktiske Råds status og rolle; ønsker, at Det Arktiske Råd bevarer sin åbne og inklusive tilgang og dermed forbliver åbent for alle interessenter;

53. betragter den nordlige dimension som et knudepunkt for regionalt samarbejde i Nordeuropa; konstaterer, at de fire partnere, nemlig EU, Island, Norge og Den Russiske Føderation, samt Det Arktiske Råd, Det Euro-arktiske Barentsråd, Østersørådet, Nordisk Ministerråd, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Nordiske Investeringsbank (NIB) og Verdensbanken (IBRD) deltager i den nordlige dimension, og at både Canada og De Forenede Stater har observatørstatus i den nordlige dimension; fremhæver behovet for nøje sammenhæng mellem politikken omkring den nordlige dimension og EU's nye arktiske politik; noterer sig den nordlige dimensions arktiske vindue; understreger de værdifulde erfaringer, som partnerskaber inden for den nordlige dimension har bidraget med, navnlig det nye partnerskab vedrørende transport og logistik inden for den nordlige dimension og dette partnerskabs fordele for samarbejdet i Arktis;

54. bekræfter sin støtte til forslaget om, at EU skal have fast observatørstatus i Det Arktiske Råd; konstaterer, at EU's medlemsstater er involveret i Det Arktiske Råds arbejde via forskellige internationale organisationer (som f.eks. IMO, Oskar, Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav og Stockholm-konventionen), og understreger behovet for sammenhæng i alle EU's politikker over for

Torsdag den 20. januar 2011

Arktis; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet behørigt underrettet om møder og arbejde i Det Arktiske Råd og dets arbejdsgrupper; understreger samtidig, at EU og dets medlemsstater allerede nu deltager, enten som medlemmer eller observatører, i andre internationale organisationer med relevans for Arktis, som f.eks. IMO, Oskar, Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav og Stockholm-konventionen, og at de derfor på en mere sammenhængende måde bør fokusere på arbejdet i disse organisationer; understreger i denne forbindelse navnlig behovet for sammenhæng i alle EU-politikker i relation til Arktis; opfordrer Det Arktiske Råd til også at inddrage civilsamfundet og ikke-statslige organisationer i højere grad som ad hoc-observatører;

55. betragter Det Euro-arktiske Barentsråd (BEAC) som et vigtigt centrum for samarbejdet mellem Danmark, Finland, Norge, Rusland, Sverige og Europa-Kommissionen; noterer sig Barentsrådets arbejde inden for sundhedsmæssige og sociale spørgsmål, uddannelse og forskning, energi, kultur og turisme; noterer sig, at Arbejdsgruppen om Oprindelige Folk (WGIP) har en rådgivende rolle inden for Barentsrådet;

Konklusioner og henstillinger

56. anmoder Kommissionen om at omdanne den eksisterende tværtjenstlige gruppe til en permanent struktur på tværs af tjenestegrenene med henblik på at sikre en sammenhængende, koordineret og integreret tilgang til centrale politikområder med relevans for Arktis, som f.eks. miljø, energi, transport og fiskeri; henstiller, at den fælles ledelse af denne struktur overdrages til Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Generaldirektoratet for Maritime Anliggender, hvor sidstnævnte fungerer som tværsektoriel koordinator i Kommissionen; henstiller desuden, at der tilsvarende oprettes en arktisk enhed i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

57. kræver, at Kommissionen i forbindelse med forhandlinger om bilaterale aftaler tager hensyn til, at det følsomme økosystem i Arktis skal beskyttes, at den arktiske befolknings og herunder de oprindelige befolkningsgruppers interesser skal sikres, og at naturressourcerne i Arktis skal udnyttes på en bæredygtig måde, og opfordrer Kommissionen til at handle ud fra disse principper i forbindelse med alle aktiviteter;

58. bemærker, at videnskabelige data tydeligt viser, at det arktiske økosystem i øjeblikket gennemgår enorme klimarelaterede ændringer, og at denne situation gør det påkrævet, at der i forbindelse med enhver fremtidig udvikling i Arktis anvendes en forebyggende og videnskabeligt holdbar fremgangsmåde; opfordrer til, at der gennemføres yderligere videnskabelige undersøgelser inden for rammerne af en multilateral aftale, der skal indgås for at præge den internationale forståelse af det arktiske økosystem og beslutningstagning herom, inden der iværksættes nye betydningsfulde udviklinger;

59. understreger, at EU og dens medlemsstater er store bidragydere, når det gælder forskning med relevans for Arktis, regionalt samarbejde og udvikling af teknologi, som er relevant inden for og uden for regionen, og anmoder Kommissionen om at undersøge mulighederne for at udvikle initiativer for medfinansiering og medprogrammering i polarområderne med henblik på at muliggøre et smidigere og mere effektivt samarbejde mellem sagkyndige fra de berørte lande; opfordrer EU til at fremme samarbejdet med USA, Canada, Norge, Island, Grønland og Rusland inden for tværfaglig arktisk forskning og derigennem oprette koordinerede finansieringsordninger; opfordrer desuden Kommissionen til at skabe muligheder for, at man kan samarbejde direkte med de arktiske medlemsstater, de oprindelige folks organisationer og arktiske forskningsinstitutioner, således at EU kan underrettes om relevante spørgsmål, vigtige forskningsemner og spørgsmål, der vedrører dem, der bor og arbejder i Arktis, og fremtidige forskningsaktiviteter kan udvikles;

60. er af den opfattelse, at EU bør videreudvikle sin kapacitet, og opfordrer Kommissionen til at undersøge og aflægge beretning om oprettelse og videreførelse af EU-aktiviteter i Arktis, som f.eks. fælles multilaterale programmer for finansiering af forskning i polarområder, som skal lette samarbejdet og mindske bureaukratiet, og fælles projekter for forskersamfundet; opfordrer Kommissionen til som en højt prioriteret opgave at undersøge spørgsmålet om oprettelse af et EU-center for information om Arktis i form af et fælles, netværksbaseret foretagende og derved tage hensyn til passende forslag; noterer sig forslaget fra Laplands universitet i denne forbindelse; mener, at et sådant center både bør kunne give EU mulighed for på permanent basis at nå ud til de vigtigste aktører, der er relevante for Arktis, og bør kunne kanalisere informationer og tjenester om Arktis til EU's institutioner og interessenter i EU;

61. understreger, at det er vigtigt - for objektivt at bestemme de forandringsprocesser, der sker i det naturlige miljø i Arktis, og deres tempo - at internationale forskerhold får ubegrænsede muligheder for at bedrive forskning i dette særlig følsomme område af kloden; påpeger, at EU styrker sin tilstedeværelse og sit engagement navnlig i den europæiske del af Arktis ved at opbygge en fælles forskningsinfrastruktur og øge antallet af forskningsprogrammer, der gennemføres i Arktis; støtter navnlig forskerhold bestående af videnskabsfolk fra mange forskellige områder og repræsenterende alle berørte lande; glæder sig over, at forskningen ofte præges af et godt og åbent samarbejde, og er af den opfattelse, at denne forskning bør være åben og gøres tilgængelig for hele det internationale samfund, da dette er til gavn for hele det internationale samfund;

Torsdag den 20. januar 2011

62. understreger, at EU's mål om europæisk territorialt samarbejde har indebåret en klar europæisk merværdi, navnlig de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer Kolarctic og Karelia og samarbejdsprogrammet for Østersøområdet, som omfatter Barentsregionen; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan et program for de nordlige randområder, der er forstærket på passende vis, kan få en tilsvarende virkning på en arktisk strategi i den næste programmeringsperiode;

63. opfordrer Kommissionen til at støtte indsatsen for hurtigt og effektivt at oprette SIOS- og EMSO-observatorierne, der på en enestående måde kan bidrage til en bedre forståelse og bedre beskyttelse af det arktiske miljø;

64. anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om, hvordan Galileo-projektet eller projekter som global miljø- og sikkerhedsovervågning, der kunne indvirke på Arktis, kan udvikles med henblik på at muliggøre sikrere og hurtigere navigering i arktiske farvande og dermed investere i navnlig Nordøstpåsagens sikkerhed og adgangen hertil, bidrage til, at man bedre kan forudse isens bevægelser og bedre kan kortlægge den arktiske havbund og forstå de vigtigste geodynamiske processer i området, der har central betydning for jordens geodynamik og for vandcirkulationen i polarområderne, og med henblik på at øge vor viden om enestående økosystemer;

65. opfordrer alle regeringer i det arktiske område og navnlig Ruslands regering til at vedtage og godkende De Forenede Nationers erklæring om oprindelige folks rettigheder, der blev vedtaget af Generalforsamlingen den 13. september 2007;

66. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere alle centrale aftaler om oprindelige folks rettigheder som f.eks. ILO's konvention 169;

67. opfordrer EU og dens medlemsstater til som led i det igangværende arbejde inden for IMO om en obligatorisk kodeks for skibsfarten i polare områder at foreslå, at sodemissioner og svær brændselolie reguleres specifikt; hvis disse forhandlinger ikke bærer frugt, opfordres Kommissionen til at fremsætte forslag om regler for skibe, der anløber EU-havne før eller efter sejladser gennem arktiske farvande, med henblik på at indføre en streng ordning, der begrænser sodemissioner og anvendelse og transport af svær brændselolie;

*

* *

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og de arktiske landes regeringer og parlamenter.

En EU-strategi for Sortehavet

P7_TA(2011)0025

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse om Sortehavssynergien - nyt initiativ til regionalt samarbejde (KOM(2007)0160),

— der henviser til Rådets konklusioner af 14. maj 2007 om initiativet vedrørende Sortehavssynergien,

— der henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om et regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 64.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til fælleserklæringen fra udenrigsministrene fra Den Europæiske Unions medlemsstater og landene i Sortehavsregionen, som blev vedtaget i Kiev den 14. februar 2008,
- der henviser til Kommissionens rapport om Sortehavssynergiens første gennemførelsesår, som blev vedtaget den 19. juni 2008 (KOM(2008)0391),
- der henviser til fælleserklæringen om iværksættelse af miljøpartnerskabet som led i Sortehavssynergien (Bruxelles, den 16. marts 2010),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om styrkelse af EU's naboskabspolitik (KOM(2006)0726) og Kommissionens planer om at fremlægge revisionen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) i 2011,
- der henviser til tiltrædelsespartnerskabet med Tyrkiet,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalerne med Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine og de igangværende forhandlinger om nye associeringsaftaler samt til de respektive ENP-handlingsplaner,
- der henviser til ENP-statusrapporterne om Armenien, Aserbajdsjan, Republikken Moldova, Georgien og Ukraine, som Kommissionen vedtog den 12. maj 2010,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Den Russiske Føderation og de igangværende forhandlinger om en ny aftale mellem EU og Rusland,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. december 2008 til Europa-Parlamentet og Rådet om østpartnerskabet (KOM(2008)0823),
- der henviser til fælleserklæringen fra topmødet i Prag den 7. maj 2009 om østpartnerskabet,
- der henviser til de nylige fremskridt i dialogen med lande i regionen om lempelse af visumbestemmelserne,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Republikken Moldova, Den Russiske Føderation, Tyrkiet, Ukraine og landene i Sydkaukasus samt beslutningen om en integreret EU-havpolitik,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Regionaludviklingsudvalget (A7-0378/2010),
- A. der henviser til, at Sortehavsregionen er et strategisk område, der forbinder Europa med området omkring Det Kaspiske Hav, Centralasien og Mellemøsten og endvidere med det sydøstasiatiske område og Kina og er kendetegnet ved tætte bånd og et stort potentiale, men også ved mangfoldighed og rivalitet, samt til, at regionen omfatter EU-medlemsstaterne Bulgarien, Grækenland og Rumænien, kandidatlandet Tyrkiet og ENP-partnerne Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine samt Den Russiske Føderation som strategisk partner,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

Torsdag den 20. januar 2011

- B. der henviser til, at Sortehavsregionen er af strategisk betydning for EU, og at en del af Sortehavet ligger i EU og geografisk set hovedsageligt er et europæisk farvand, hvilket resulterer i fælles udfordringer og muligheder for EU og landene i regionen samt et fælles behov for at sikre, at der er et område med fred, demokrati, sikkerhed, stabilitet, regionalt samarbejde og varig velstand omkring Sortehavet, samt til, at der er behov for en mere sammenhængende, bæredygtig og strategisk tilgang til Sortehavsregionen,
- C. der henviser til, at Sortehavsregionen er et socialt, kulturelt og religiøst rigt område, hvor dialogen mellem kulturer og trosretninger bør spille en central rolle,
- D. der henviser til, at det er Sortehavssynergiens fortjeneste, at man har erkendt, at Sortehavsregionen har strategisk betydning for EU, og at der er behov for øget EU-engagement i området, samt til, at Sortehavssynergien indtil nu har været ret begrænset, og at der ikke findes noget klart og omfattende billede af de hidtidige resultater af dens gennemførelse, hvorfor EU kritiseres for at mangle strategiske visioner for regionen og for at have en fragmenteret tilgang til gennemførelsen,
- E. der henviser til, at der ikke er blevet udarbejdet nogen handlingsplan med konkrete mål og benchmarks samt rapporterings-, kontrol-, evaluerings- og opfølgingsmekanismer, således som Parlamentet anmodede om det i sin allerførste beslutning om Sortehavsregionen,
- F. der henviser til, at der kun er udarbejdet en enkelt statusrapport tilbage i 2008, som ikke er blevet fulgt op med nogen form for regelmæssig rapportering, samt at der ikke er blevet gennemført ret mange projekter, og at der indtil nu kun er iværksat et miljøpartnerskab,
- G. der henviser til, at der ikke har været afholdt nogen ministerkonference siden 2008, hvilket er med til at understrege manglen på synlighed, strategiske visioner og politisk styring i forbindelse med Sortehavssynergien,
- H. der henviser til, at de hidtidige bestræbelser ganske vist har været prisværdige, men at de er blevet alvorligt bremset af dårlig administrativ organisation, mangel på institutionelt og politisk engagement samt mangel på menneskelige ressourcer og øremærkede finansielle midler,
- I. der henviser til, at der er sket stor udvikling på mange områder i Sortehavsregionen siden 2008, og at der synes at ske fremskridt i det regionale samarbejde inden for visse tekniske områder som f.eks. miljø, uddannelse, forskning og teknologi samt med hensyn til tilnærmelse af normer, men at der stadig eksisterer en række udfordringer i form af f.eks. langvarige konflikter i Kaukasus og Transnistrien, maritim sikkerhed og eftersøgnings- og redningsoperationer, militarisering, fordrevne befolkningsgrupper og forringelse af demokratiet, som oven i købet er blevet endnu større,
- J. der henviser til, at det franske formandskabs mission samt medlemsstaternes indsats viste EU's vilje til at inddæmme og løse konflikten i Georgien,
- K. der henviser til, at Sortehavsregionen er af geostrategisk betydning for EU's energisikkerhed, navnlig med hensyn til spredning af energiforsyningerne,
- L. der henviser til, at andre EU-initiativer, der involverer Sortehavslandene, ikke bør betragtes som konkurrenter til Sortehavssynergien, men snarere som et supplement,
- M. der henviser til, at Kommissionen er blevet anmodet om at udvikle en EU-strategi for Donauregionen, som bør tage højde for dennes tætte forbindelse med Sortehavsregionen,
1. mener, at der i betragtning af Sortehavsregionens strategiske betydning for EU og Sortehavssynergiens forholdsvis begrænsede resultater bør iværksættes en strategi med henblik på at gøre EU's indsats i området mere sammenhængende og synlig, og at EU's Sortehavsstrategi bør udgøre en integrerende del af EU's bredere udenrigs- og sikkerhedspolitiske vision;

Torsdag den 20. januar 2011

2. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at udarbejde en strategi for Sortehavsregionen parallelt med revisionen af den europæiske naboskabspolitik og på den måde fastlægge en integreret og alsidig EU-strategi med henblik på at imødekomme regionens udfordringer og udnytte dens muligheder, omfattende en detaljeret handlingsplan, klare mål, flagskibsinitiativer og benchmarks; mener, at denne strategi vil sikre effektiv koordinering af aktiviteter og arbejdsdeling;
3. gentager sin opfordring til Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om at gennemføre en regelmæssig kontrol med gennemførelsen af strategien ved at indføre konkrete overvågnings-, evaluering-, opfølgings- og rapporteringsmekanismer; opfordrer indtrængende til, at det relevante udvalg i Europa-Parlamentet høres på afgørende stadier i denne proces;
4. anbefaler, at der sikres sammenhæng mellem politikken på EU-plan og EU-medlemsstaternes nationale strategier i Sortehavsregionen;
5. understreger, at EU's medlemsstater skal nå til enighed om klare prioriteringer, således at der herefter kan udarbejdes en realistisk og økonomisk forsvarlig handlingsplan ledsaget af et tilsvarende system til vurdering af dens effektivitet;
6. understreger, at der skal stilles tilstrækkelige menneskelige ressourcer til rådighed til opfyldelse af den nye strategis målsætninger, navnlig ved at der tages synligt hensyn til den i forbindelse med den organisatoriske opbygning og bemanningen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;
7. glæder sig over iværksættelsen af det fælles operationelle program for grænseoverskridende samarbejde i Sortehavsregionen under ENPI og mener, at det store antal ansøgninger, der er modtaget, afspejler en stærk interesse i fælles samarbejdsprojekter i Sortehavsregionen; bifalder det fælles tilsynsudvalgs godkendelse af 16 nye projekter i november 2010, men tror, at programmets langsommelighed er et udslag af mangler ved de nuværende finansieringsordninger; henviser især til de juridiske vanskeligheder, der er forbundet med behovet for finansiering af deltagere fra forskellige finansielle instrumenter, og anmoder Kommissionen om at finde frem til en løsning, der fjerner disse hindringer; mener, at investeringsprojekter også kan være omfattet af programmet;
8. henstiller, at der udarbejdes et fælles operationelt program for Sortehavsregionen for den kommende programmeringsperiode med henblik på fuldt ud at gå ind i og fortsætte bestræbelserne på at opfylde alle de målsætninger, der blev fastlagt i strategipapiret for perioden 2007-2013 om grænseoverskridende samarbejde under ENPI; understreger, at der bør fastlægges ensartede ansøgningsbetingelser, således at enhver juridisk enhed fra ethvert af de lande, der deltager i programmet, kan ansøge som hovedansøger; mener, at alle de lande, der deltager i det fælles operationelle program for Sortehavsregionen, bør inddrages og tilskyndes til aktivt at deltage i den kommende programmeringsperiode;
9. er derfor overbevist om, at der skal stilles tilstrækkelige konkrete midler til rådighed, hvis strategien skal blive en succes; opfordrer til, at der oprettes en særlig budgetpost til Sortehavsstrategien, og at der indføres effektive udbetalingsordninger, tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende i regionen, og kontrol med anvendelsen af midlerne; henstiller, at der gives forrang til finansieringen af mindre udviklingsprojekter; anmoder Kommissionen og regionerne om at fremme mellemfolkelige projekter inden for rammerne af det grænseoverskridende samarbejde og sikre og styrke finansieringsinstrumentet under fonden for mindre projekter;
10. gør opmærksom på behovet for en projektbaseret tilgang med henblik på at inddrage lokale myndigheder, erhvervslivet, ngo'er og andre civilsamfundsorganisationer i udformningen, det fælles ejerskab og gennemførelsen af aktiviteter under Sortehavsstrategien; understreger vigtigheden af tilsyn med aktiviteter gennem fastlæggelse af benchmarks eller andre passende indikatorer;
11. tilskynder til udvikling af synergieffekter mellem de forskellige EU-politikker, der kommer i spil i strategien, især strukturfondene, rammeprogrammet for forskning og udvikling og de transeuropæiske transportnet, for at sikre de finansierede foranstaltningers bæredygtighed; mener, at muligheder, der udvikles gennem ét økonomisk udviklingsinitiativ, på denne måde kan tages op i forbindelse med et andet, komplementært, initiativ;

Torsdag den 20. januar 2011

12. anser inddragelse og regionalt ejerskab for at være vigtige principper i EU's strategi over for regionen og betragter Tyrkiet og Rusland som partnere, der helst skal inddrages på passende vis i det regionale samarbejde i Sortehavsregionen; mener, at Bulgariens, Rumæniens og Grækenlands dobbeltrolle som både Sortehavslande og EU-medlemsstater har afgørende betydning for, om EU's politik i Sortehavsregionen bliver en succes;

13. mener, at der for at sikre synlighed, strategiske retningslinjer og koordinering på højt plan bør afholdes regelmæssige møder på ministerplan mellem EU og Sortehavsregionen med deltagelse af samtlige aktører og lande i regionen, herunder landene i Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavsområdet (BSEC), Kommissionen for Beskyttelse af Sortehavet mod Forurening, EBRD og EIB; er overbevist om, at en institutionel dialog, som samler EU og BSEC, kan bidrage til skabelsen af et reelt partnerskab i regionen; påpeger dog, at BSEC for øjeblikket synes at være i strukturelle vanskeligheder og at have brug for fornyelse og reform for at blive en effektiv regional partner;

14. beklager, at Sortehavsforummet for dialog og partnerskab er blevet negativt berørt af de regionale spændinger og derfor endnu ikke er blevet etableret; mener, at et sådant forum kan spille en rolle for udviklingen af ideer og fremme af dialogen mellem de regionale aktører;

15. mener, at Sortehavsstrategien bør udvikles på alle niveauer af det regionale samarbejde; glæder sig over det parlamentariske samarbejde mellem EU og Sortehavslandene;

16. anerkender den betydning, de regionale og lokale myndigheder og interessenter har for planlægning og gennemførelse af strategien på grund af deres nære forbindelser til området og lokalbefolkningen; opfordrer derfor til, at deres behov identificeres, og at de fuldt ud inddrages i strategien;

17. glæder sig over oprettelsen af civilsamfundsforummet for Sortehavsområdet og opfordrer til øget samarbejde mellem de lokale myndigheder, civilsamfundet og erhvervslivet; anmoder Kommissionen om at øge støtten til civilsamfundet, herunder til netværk af civilsamfundsorganisationer; understreger den rolle, som ngo-sektoren spiller i sikring af både en effektiv gennemførelse af aktiviteter under Sortehavsstrategien og en vellykket gennemførelse af tillidsskabende foranstaltninger;

18. understreger, at Sortehavsstrategien og østpartnerskabet supplerer hinanden, og opfordrer Kommissionen til at udnytte de forskellige strategier, der indgår i de to initiativer, og til på alle niveauer at afklare, hvordan denne grundlæggende komplementaritet skal udnyttes; opfordrer næstformanden i Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at sørge for, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil koordinerer de forskellige initiativer og instrumenter, som EU har iværksat i Sortehavsregionen, effektivt;

19. glæder sig over, at man er ved at udvikle en EU-strategi for Donauregionen, som skal færdiggøres inden årets udgang, og støtter vedtagelsen heraf og påbegyndelsen af dens gennemførelse i første del af 2011; understreger behovet for at udvide EU-strategien for Donauregionen i retning af Sortehavsregionen; påpeger, at en vedvarende udvikling i Donauregionen vil øge Sortehavets geostrategiske betydning yderligere; mener derfor, at de to strategier bør supplere og gensidigt forstærke hinanden, samtidig med at der tages højde for regionernes forskellige karakter og de to strategiers særlige geografiske fokus;

20. understreger, at EU's og medlemsstaternes hovedformål med EU-strategien for Sortehavsregionen bør være at skabe et område med fred, demokrati, velstand og stabilitet, som er baseret på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og sikrer EU's energiforsyning; mener, at god regeringsførelse, retsstatsprincipperne, fremme af menneskerettighederne, migrationsstyring, energi, transport, miljø og økonomisk og social udvikling bør være hovedprioriteringerne;

Sikkerhed og god regeringsførelse

21. minder om, at Sortehavsregionen har behov for aktive politikker og langsigtede løsninger for at imødegå de betydelige regionale og tværnationale udfordringer, herunder f.eks. langvarige konflikter, fordrevne befolkningsgrupper, bilaterale uoverensstemmelser, lukkede grænser og strategiske rivaliteter, der kan føre til militarisering og spredning af våben, svage institutioner og svag regeringsførelse, forringelse af demokratiet, grænseoverskridende kriminalitet og menneskehandel, grænsekontrol og migrationsstyring og forringet søfartssikkerhed;

Torsdag den 20. januar 2011

22. understreger, hvor vigtigt det er at etablere, fremme og udvikle et godt naboskab mellem Sortehavslandene som en forudsætning for vellykket samarbejde, og finder det uacceptabelt, at regionen stadig står over for problemet med lukkede grænser mellem nabolande;
23. mener, at EU kan og bør spille en mere aktiv rolle for sikkerheden i Sortehavsregionen; opfordrer til, at EU i højere grad involverer sig i den regionale strategiske dialog og samarbejdet med de strategiske partnere om sikkerhedsspørgsmål og konfliktforebyggelse og -løsning i overensstemmelse med folkeretten; understreger, at den fulde udvikling af Sortehavsstrategien også er forbundet med konkrete fremskridt hen imod en fredelig løsning på de udestående konflikter; opfordrer derfor EU til at udvise et mere direkte engagement og gå foran i forhandlingerne og i fredsprocessen, optrappe de tillidsskabende foranstaltninger og bistandsprogrammerne med henblik på at skabe grundlag for holdbare og omfattende aftaler og afhjælpe konflikternes følger for lokalbefolkningen; bifalder det arbejde, der udføres af EUBAM og EUMM;
24. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at intensivere sin indsats for at tilskynde Rusland til at opfylde Sarkozys sekspunktsplan med henblik på at stabilisere og løse konflikten i Georgien;
25. påpeger behovet for at styrke overvågningssystemerne og opfordrer EU til at udvikle et system for tidlig varsling som et konfliktforebyggende og tillidsskabende instrument i Sortehavsregionen for at undgå destabilisering og optrapning af konflikter; opfordrer til, at der fokuseres på konkrete tilfælde, frem for at der gives udtryk for generel bekymring; anmoder om, at det overvejes at træffe tillidsskabende foranstaltninger, såsom offentliggørelse af oplysninger i forbindelse med våbensalg og flådeaktiviteter; udtrykker især bekymring over forlængelsen af havneaftalen for Ruslands Sortehavsflåde på Krim og dens eventuelle følger for stabiliteten i regionen;
26. opfordrer EU til at tage skridt til at skabe et regionalt regelsæt for og mekanismer til håndtering af spredningen af våben i Sortehavsregionen;
27. opfordrer til, at grænseoverskridende kriminalitet og ulovlig handel, især narkotikahandel og menneskehandel, og ulovlig indvandring inddrages i Sortehavsstrategien, samt at samarbejdet om grænsekontrol og bevægelseskontrol forstærkes yderligere;
28. understreger behovet for en bedre styring af migrationen inden for og fra Sortehavsregionen gennem forbedring af den politiske, økonomiske og sociale integration af immigranter på grundlag af principperne i EU's samlede migrationsstrategi;
29. noterer sig stigningen i antallet af ulykker på havet i de seneste år, som har ført til dødsfald og miljøskader, samt kyststaternes manglende evne til at gennemføre koordinerede og vellykkede redningsaktioner; opfordrer i denne sammenhæng EU til at udnytte den integrerede havpolitik til at koordinere aktiviteterne i forbindelse med eftersøgning, redningsaktioner og forebyggelse af ulykker i Sortehavsregionen; opfordrer til, at der udarbejdes en overvågningsstrategi for Sortehavet;
30. mener, at sikkerhedsstrategien for Sortehavsregionen også bør omfatte mål for forbedring af regeringsførelse, demokrati, respekt for menneskerettighederne og statslige kompetencer; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at lade initiativer vedrørende institutionsopbygning og demokratisk styre indgå i alle sine politikker, da disse er altafgørende for enhver stat, som ønsker en vellykket udvikling; understreger, at målsætningen om forbedring af regeringsførelsen, retsstatsprincipperne og statsstrukturerne i de tidligere sovjetrepublikker i regionen i sig selv er en sikkerhedsstrategi, eftersom fuldstændigt eller delvist fejlslagne stater og politisk stagnation skaber grundlag for ekstern indblanding og grænseoverskridende trusler;
31. understreger, at EU-strategien for Sortehavsregionen skal prioritere beskyttelse af menneskerettighederne og forbedring af demokratiet i hele regionen, hvilket bør omfatte et vellykket samarbejde mellem regionens ikke-statslige organisationer og menneskerettighedsforkæmpere;
32. konstaterer, at fremme af respekten for menneskerettighederne og demokratiet i hele verden er en af EU's prioriteter; påpeger, at krænkelser af menneskerettighederne er en daglig foreteelse i de besatte områder Sydossetien og Abkhasien; opfordrer derfor EU, og især Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, til aktivt at reagere på alle former for krænkelser af menneskerettighederne i Sortehavsregionen;

Torsdag den 20. januar 2011

33. understreger den vigtige rolle, som OSCE spiller i regionen, og anser det for helt afgørende, at EU samarbejder med OSCE på områderne institutionsopbygning, retsstatsprincipper, valgobservation og mediefrihed samt demokrati og menneskerettigheder;

Energi, transport og miljø

34. anser på den ene side Sortehavsregionen for at være af strategisk betydning for EU's energisikkerhed og spredningen af EU's energiforsyning og minder i denne sammenhæng om det presserende behov for en sammenhængende strategi for Sortehavsregionen; men anser på den anden side samarbejde om energi, transport og miljø for at være nøglen til en harmonisk og bæredygtig udvikling i regionen; glæder sig over iværksættelsen af miljøpartnerskabet og afventer spændt iværksættelsen af de to andre partnerskaber på henholdsvis transport- og energiområdet; opfordrer til, at de gennemføres hurtigt og effektivt; er af den opfattelse, at udviklingen af et fælles regelsæt på regionalt plan ville indebære store fordele i form af et mere effektivt samarbejde og synergier på disse områder; mener, at man igennem etablering og understøttelse af faglige og institutionelle netværker kan øge kapaciteten til kooperativ og effektiv beslutningstagning;

35. understreger behovet for at styrke det multilaterale energisamarbejde i Sortehavsregionen, hvis nøgleprincipper er indeholdt i WTO og energichartertraktaten (ECT); støtter fuld markeds- og reguleringsintegration på basis af EU's energi- og miljølovgivning og opfordrer til, at landene i den bredere Sortehavsregion inddrages i energifællesskabstraktaten, og at der ydes bistand fra EU, EIB og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling til modernisering af energiinfrastrukturen i Sortehavsregionen;

36. understreger betydningen af, at medlemsstaterne anlægger en fælles tilgang til Sortehavsregionen med henblik på at nå EU's langsigtede mål om energiforsyningsikkerhed og stabilitet i nabolandene;

37. minder om, at der er behov for en mere energisk indsats fra Kommissionens side med henblik på fremme af initiativer, der tager sigte på spredning af gasforsyningen, og for et fælles regelsæt til fremme af et gennemsigtigt, konkurrencedygtigt og regelbaseret gasmarked; opfordrer samtidig EU til aktivt at samarbejde med stater i Sortehavsregionen og give dem bedre muligheder for at støtte energiprojekter, som er i EU's interesse; glæder sig i denne forbindelse over Republikken Moldovas og Ukraines tiltrædelse af Energifællesskabet;

38. understreger, at det haster med at etablere Den Parlamentariske Forsamling Euronest, der skal bidrage til at opfylde målsætningerne for østpartnerskabet og dermed vil få en positiv indflydelse på spørgsmål vedrørende forsyningssikkerhed;

39. minder om, at EU tilstræber spredning af forsyningsruter og -kilder samt udarbejdelse af en fælles energipolitik for EU; understreger på ny betydningen af projekter langs den sydlige korridor, særlig den afgørende betydning for Europas energisikkerhed af det strategisk højt prioriterede Nabucco-projekt og den hurtige realisering heraf; er opmærksom på South Stream-projektet; understreger endvidere betydningen af transporten af flydende naturgas (LNG) til Europa som led AGRI-projektet og udviklingen af LNG-terminaler i havne ved Sortehavet samt den paneuropæiske olierørledning mellem Constanta og Trieste;

40. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indgå aftaler med de lande, der er potentielle leverandører til Nabucco-rørledningen, inden udgangen af 2011;

41. mener, at energiinfrastrukturpakken, som Kommissionen snart vil fremlægge, skal lægge stor vægt på de foreslåede energiprojekter i Sortehavsregionen; gør opmærksom på, at de transitruter, der gennemskærer regionens stater, i betydelig grad kan medvirke til at forbedre EU's forsyningssikkerhed;

42. fremhæver, at potentialet i vedvarende energikilder i Sortehavsregionen vil kunne yde et betragteligt bidrag til at sikre den samlede energisituation i fremtiden og til en bæredygtig økonomisk vækst, og opfordrer Kommissionen og landene ved Sortehavet til at realisere dette potentiale;

Torsdag den 20. januar 2011

43. opfordrer til, at EU's partnerskab i Sortehavsregionen udvides til at omfatte videnovertførsel og teknologi inden for områderne vedvarende energi, energieffektivitet og teknisk bistand til netværksudformning, og gør opmærksom på, at energibesparelser er nøglen til at øge energiforsyningen; støtter forskning i alternative energikilder og navnlig i vedvarende energi, energieffektivitet og energibesparelser, som er afgørende, hvis vi skal kunne håndtere udfordringerne fra klimaændringerne og bidrage til den globale indsats for at reducere udledningen af drivhusgasser;

44. støtter den fortsatte udvikling af initiativer under Traceca- og Inogate-programmerne; opfordrer EU til yderligere at forstærke støtten til infrastrukturprojekter i regionen, direkte og igennem koordinering af andre bidragsydere og investorer;

45. mener, at det for at fremme international handel og transport af kulbrinter i regionen er nødvendigt at udvikle EU's Sortehavshavne og havne langs Donau, herunder olie- og gasterminalerne og de intermodale transportinfrastrukturer; finder det nødvendigt at modernisere infrastrukturen i Sortehavsregionen og etablere forbindelser til de europæiske transportkorridorer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde færdiggørelsen af de prioriterede transeuropæiske transportprojekter langs akserne 7, 18, 21 og 22, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 884/2004/EF af 29. april 2004 om ændring af beslutning nr. 1692/96/EF om Fællesskabets retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet, herunder også deres progressive integration i Traceca-korridoren, den centrale akse, sydøstaksen og de internationale søfartsruter for transport, som defineret i Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet »Udvidelse af de vigtigste transeuropæiske transportakser til nabolandene - Retningslinjer for transport i Europa og naboregionerne« (KOM(2007)0032), og af de paneuropæiske transportkorridorer 8 og 9;

46. opfordrer staterne ved Sortehavet til at vedtage en fælles hensigtserklæring om udvikling af Sortehavets søfartskorridorer og anmoder Kommissionen om at opstille en TEN-T-budgetpost med midler til Sortehavskorridorerne, i lighed med dem, der allerede findes for søfartskorridorerne i Østersøen, Nordsøen og Middelhavet;

47. glæder sig over det tiltag, der er gjort for at udvide det fælles europæiske luftfartsområde til at omfatte Sortehavslandene; opfordrer Kommissionen til at fortsætte drøftelserne med Republikken Moldova om liberalisering af lufttransportsektoren og til snarest at indlede forhandlinger om landets tiltrædelse af det fælles europæiske luftfartsområde;

48. understreger betydningen af Sortehavet som en naturressource og giver udtryk for sin dybe bekymring over miljøsituationen i regionen; gør opmærksom på behovet for at opretholde balance mellem økonomisk udvikling og miljøbeskyttelse samt behovet for en fælles strategi med henblik på denne udfordring og understreger på baggrund heraf behovet for fuldstændig gennemførelse af konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening;

49. opfordrer Kommissionen til at prioritere kravene til energieffektivitet og miljø- og klimabeskyttelse i forbindelse med finansieringen af infrastrukturprojekter, som bør baseres på en positiv miljøvurdering; minder om de udfordringer, der skyldes klimaændringernes følger for Sortehavsregionen, og opfordrer på baggrund heraf indtrængende til øget samarbejde mellem de lande, der støder op til Sortehavet, navnlig med henblik på forebyggelse af nødsituationer;

50. opfordrer EU til at medtage Sortehavsregionen i den integrerede havpolitik, og navnlig i den fælles fiskeripolitik, på lige fod med de andre europæiske farvande; mener, at EU bør sætte alle sine diplomatiske evner ind på at overtale Sortehavslandene uden for EU til så vidt muligt at følge principperne i den fælles fiskeripolitik; understreger vigtigheden af at oprette et særskilt fælles forvaltningsorgan for fiskebestande i Sortehavet og af at anvende flerårige forvaltningsplaner;

Økonomisk, social og menneskelig udvikling

51. mener, at økonomisk, social og menneskelig udvikling i regionen som helhed bør fremmes; tillægger respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i regionen særlig betydning; påpeger, at regionen har særlige naturressourcer, som kan fremme hurtig økonomisk vækst; understreger, at forsvarlig forvaltning af disse ressourcer er afgørende for fremme af en sådan udvikling;

Torsdag den 20. januar 2011

52. understreger, at yderligere handelsliberalisering og øget handel regionerne imellem er af afgørende betydning for den økonomiske udvikling i regionen; understreger vigtigheden for lokalbefolkningerne og regionens handelspartnere af at etablere et område med økonomiske muligheder og velstand i Sortehavsregionen; understreger behovet for at bekæmpe svig og korruption for at gøre regionen mere attraktiv for investorer; understreger betydningen af samarbejde om turisme og om udvikling af havne og kyststrækninger; støtter EU's integrerede havpolitik, der tager sigte på socioøkonomisk udvikling i maritime regioner, men beklager, at der kun er lagt ringe vægt på Sortehavsdimensionen; glæder sig over de resultater, der er opnået i forbindelse med samarbejdet om uddannelse, forskning og teknologi; gentager sin støtte til målsætningen om at fremme social udvikling og udvikling af et stærkt civilsamfund; understreger, at EU bør fortsætte sin dialog med regionens lande om lempelse af visumbestemmelserne;

53. er overbevist om, at EU kan spille en større rolle i Sortehavsregionen ved at stille en tættere integration i EU's politikker i udsigt for landene i regionen; understreger, at mulighederne for handelsliberalisering og skabelse af et frihandelsområde i overensstemmelse med WTO-principperne bør overvejes nøje, undersøges grundigt og fremmes;

54. gør opmærksom på det langvarige strategiske partnerskab mellem EU og Rusland og de to partners fælles interesse i at udvide den bilaterale handel og de bilaterale investeringer, lette og liberalisere handel i den globale økonomi og styrke og udvikle konkurrencen, også i Sortehavsregionen;

55. erkender, at den globale økonomiske krise har ramt Sortehavsområdet hårdt, idet den har medført en pludselig afbrydelse såvel af en periode med en gennemsnitlig vækst på 6 % p.a. som af tilførslen af udenlandsk kapital, der er nødvendig for den videre økonomiske udvikling i Sortehavslandene, ligesom den har sat områdets økonomiske system under voldsomt pres; understreger, at der må rettes op på dette ved at styrke den finansielle lovgivning og bankreglerne, ved at forbedre den finanspolitiske troværdighed og gennemsigtighed, bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og korruption, forstærke det regionale samarbejde og øge koordinationen mellem regionale organisationer, såsom BSEC;

56. opfordrer til, at man inden for strategiens rammer udvikler en integreret tilgang og anvender de veletablerede principper for EU's samhørighedspolitik og naboskabspolitik, som kan bidrage til at sikre effektive resultater og fremme kapacitetsopbygningen i regioner med udviklingsefterslæb; mener især, at det grænseoverskridende samarbejde mellem regioner bør udvides for at løse fælles problemer gennem koordineret handling; påpeger, at den europæiske gruppe for territorialt samarbejde (EGTS) udgør en passende samarbejdsramme for struktureret flerniveaustyring; opfordrer Kommissionen til at udforske mulighederne for at forbedre samordningen af de forskellige europæiske instrumenter til fordel for grænseoverskridende samarbejde ved EU's ydre grænser;

57. påpeger, at udveksling af bedste praksis regionerne imellem er af afgørende betydning for alle samarbejdsområder, idet regioner med lang erfaring i udvikling og gennemførelse af projekter kan hjælpe andre regioner med at forbedre deres præstationer;

58. mener, at det er af central betydning at forbedre den administrative kapacitet hos alle lokale og regionale interessenter i Sortehavsregionen for at sikre effektiv gennemførelse og forsvarlig finansiel forvaltning af EU-projekter, større gennemskuelse og ansvarlighed og geografisk afbalanceret udvikling i hele regionen;

59. understreger betydningen af en lempelse af visumbestemmelserne og mobiliteten for personer i regionen og opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre en præferenceordning for udstedelse af visa til erhvervsfolk, akademikere, unge, lokale myndigheder og andre grupper for at øge kontakten på tværs af hele regionen, navnlig med henblik på tillidsskabelse; opfordrer til, at der i EU-regi udarbejdes fælles projekter til fremme af kulturarv og turisme i regionen;

60. mener, at programmer, som fremmer dialog mellem kulturer og trosretninger, fortsat bør støttes for at fremme samarbejdet i regionen, at der er et stort behov for fælles initiativer på uddannelses- og medieområdet for at skabe og opretholde meningsfulde relationer mellem meningsdannerne i regionen, og at

Torsdag den 20. januar 2011

initiativer som f.eks. netværket af universiteter omkring Sortehavet er et gode eksempler på, hvordan akademisk samarbejde kan bidrage til positive synergier i regionen; opfordrer til styrkelse af akademiske netværk og studenternetværk, elektroniske infrastrukturer og fælles forskningsprojekter; glæder sig over initiativet til oprettelse af og støtte til et Sortehavsuniversitet, der kan bidrage til udviklingen af en regional elite, som betragter samarbejde som en naturlig vej til imødegåelse af fælles udfordringer;

61. anerkender resultaterne af Black Sea Interconnection-projektet til etablering af et regionalt forsknings- og uddannelsesnetværk i den bredere Sortehavsregion og dets tilknytning til GEANT, og opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte forskningsprojekter i Sortehavsregionen, såsom HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN og BSRN;

*

* *

62. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt medlemsstaternes og alle Sortehavslandenes regeringer og parlamenter.

Pakistan: mord på guvernøren i Punjab, Salmaan Taseer

P7_TA(2011)0026

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Pakistan, navnlig mordet på guvernør Salmaan Taseer

(2012/C 136 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettigheder og demokrati i Pakistan, navnlig af 20. maj 2010 ⁽¹⁾ og 12. juli 2007 ⁽²⁾, 25. oktober 2007 ⁽³⁾ og 15. november 2007 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. november 2009, om religions- og trosfrihed, hvori Rådet understreger den strategiske betydning af denne frihedsrettighed og af at bekæmpe religiøs intolerance,
- der henviser til EU og Pakistans fælles erklæring af 4. juni 2010, hvori begge parter har bekræftet deres vilje til i fællesskab at løse regionale og globale sikkerhedsspørgsmål, at fremme respekten for menneskerettighederne, og at samarbejde om yderligere at styrke Pakistans demokratiske regering og institutioner,
- der henviser til erklæringen fra sin formand af 19. november 2010 om dødsdommen over Asia Bibi,
- der henviser til erklæringen af 4. januar 2011 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Catherine Ashton, om mordet på guvernøren Salmaan Taseer og til hendes erklæring af 12. november 2010 om en sag om dødsstraf i Pakistan,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 583.

⁽³⁾ EUT C 263 E af 16.10.2008, s. 666.

⁽⁴⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 434.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0489.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til artikel 18 i FN's menneskerettighedserklæring fra 1948,
- der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Salmaan Taseer, guvernør i provinsen Punjab, var en af de mest højrøstede og synlige kritikere af Pakistans blasfemilove, og hvorledes disse blev misbrugt af ekstremistiske grupper i sager som den mod Asia Bibi, den kristne kvinde der blev dømt til døden for blasfemi i henhold til paragraf 295-C i den pakistanske straffelov,
- B. der henviser til, at Salmaan Taseer den 4. januar 2011 blev myrdet i Islamabad af en af sine egne sikkerhedsvagter, Malik Mumtaz Hussein Qadri, der ikke støttede Taseers modstand mod Pakistans blasfemilove,
- C. der henviser til, at ingen af de andre sikkerhedsvagter, der var vidne til mordet på guvernør Taseer, forsøgte at stoppe morderen; der henviser til, at morderen blev hyldet og støttet af hundreder af advokater, da han mødte i retten, og titusinder af demonstranter marcherede i gaderne i Karachi for at vise deres godkendelse af hans handlinger; der henviser til en førende Imam angiveligt har udstedt en fatwa mod Sherry Rehman, en tidligere pakistansk minister, reformistisk politiker og velkendt journalist, og udpegede hende som den næste kandidat til mord,
- D. der henviser til, at en bred alliance af landets gejstlige, repræsenteret ved Jamaate Ahle Sunnat Pakistan, en organisation, der taler på vegne af den moderate Barelvi sekt, efter den tragiske begivenhed udstedte en erklæring, hvori de forsvarede mordet på guvernør Taseer og hyldede morderen, idet de udtalte, at »ingen muslim bør deltage i begravelsen og end ikke forsøge at bede for Salmaan Taseer eller udtrykke nogen form for fortrydelse eller sympati i forbindelse med hændelsen« og opfordrede til, at ingen muslim burde bede begravelsesbøn og ingen præst burde udføre begravelsen af den myrdede guvernør,
- E. der henviser til, at kapitlet om grundlæggende rettigheder i Pakistans forfatning fra 1973 garanterer »frihed til at bekende sig til religion og forvalte religiøse institutioner« (artikel 20), »lighed for alle borgere« (artikel 25) og »mindretals retmæssige rettigheder og interesser« (artikel 26),
- F. der henviser til, at præsident Asif Ali Zardari den 25. december 2009 gentog løftet fra Pakistan People's Party om at værne om alle mindretals ret til at blive behandlet på lige fod med andre borgere,
- G. der henviser til, at lovbestemmelserne kendt som blasfemilovene, der blev indført i 1982 og 1986 undergraver de grundlæggende religiøse rettigheder og mindretalsrettigheder, som forfatningen udstikker, og misbruges af ekstremistiske grupper og dem, der ønsker at gøre personlige regnskaber op, og har ført til en stigning i volden mod medlemmer af religiøse mindretal og mod kritiske borgere, der vover at udtale sig imod uretfærdighed,
- H. der henviser til, at langt størstedelen af dem, der tiltales i henhold til blasfemilovene, er muslimer, men at anklager mod individer, der tilhører mindretalsreligioner, kan udløse vold af uforholdsmæssige dimensioner mod hele det religiøse samfund, de tilhører,
- I. der henviser til at den pakistanske regering den 30. december 2010 offentligt har svigtet sit løftet afgivet i sin programerklæring om at revidere diskriminerende love, idet den i en politisk erklæring meddelte, at den ikke havde til hensigt at ophæve eller ændre blasfemilovene,
- J. der henviser til, at mordet på guvernør Taseer rejser sikkerhedsmæssige spørgsmål for dommere i blasfemisager, da Pakistans dommere ved underretterne allerede har været presset af muslimske ekstremister, og selv dommerne ved appelretterne vil måske være utilbøjelige til at afsige upartiske afgørelser i sager om religiøs forfølgelse af frygt for terrorangreb mod deres liv,

Torsdag den 20. januar 2011

- K. der henviser til, at siden mordet på guvernør Taseer har moderate røster, religiøse mindretal og menneskerettighedsforkæmpere følt sig stadig mere utrygge,
- L. der henviser til, at det af artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union fremgår, at fremme af demokrati og respekt for menneskerettighederne og de civile frihedsrettigheder er grundlæggende principper og mål for Den Europæiske Union og udgør et fælles grundlag for dens forbindelser med tredjelande; der henviser til, at EU's bistand inden for handel og udvikling er betinget af respekt for menneskerettighederne og minoritetsrettighederne,
- fordømmer på det kraftigste det brutale mord på Salmaan Taseer, guvernør i Punjab-provinsen i Pakistan, den 4. januar 2011 på et marked i Islamabad, roser hans mod og moralske styrke til at indtage en holdning til fordel for religiøs tolerance og human behandling af grupper uden indflydelse på trods af det polariserede politiske klima og udtrykker sin medfølelse med ofrets familie og til befolkningen i Pakistan;
 - opfordrer indtrængende de pakistanske myndigheder til at foretage en grundig efterforskning af alle aspekter af mordet og hurtigt retsforfølge alle gerningsmændene bag denne forbrydelse under streng overholdelse af loven;
 - bemærker, at mange menneskerettighedsgrupper kritiserer den manglende støtte til guvernør Taseer's modige holdning fra Pakistans ledere - både blandt politikere og i militæret - og udtrykker sin bestyrtelse og store bekymring over omfanget af den folkelige opbakning, selv i advokatstanden, til religiøs intolerance og direkte mord, hvilket blev åbenbart i demonstrationer og offentlige støtte til morderen; opfordrer den pakistanske regering til ikke at lade ekstremister bringe de moderate røster i landet til tavshed;
 - er dybt bekymret over, at dele af militæret, dommerstanden og den politiske klasse stiltiende eller endda åbent støtter eftergivelsen over for politiske og religiøse ekstremister i Pakistan;
 - udtrykker sin bekymring over det forhold, at morderen af guvernøren i Islamabad var en politimand fra guvernørens egen beskyttelsesenhed; opfordrer den pakistanske regering til at fjerne de islamiske ekstremistiske elementer i de pakistanske sikkerhedsstyrker og sikre, at sikkerhedsstyrkerne overholder forfatningen og retsstatsprincippet;
 - udtrykker sin støtte til alle foranstaltninger, der er truffet af den pakistanske regering i kampen mod udbredelsen af voldelig ekstremisme;
 - er bekymret over, at de pakistanske blasfemilove, som den nu afdøde guvernør Salmaan Taseer offentligt havde taget afstand fra, stadig bruges til at forfølge religiøse trosretninger, herunder kristne som Asia Bibi, der er mor til fem børn, og som er dømt til døden;
 - opfordrer de pakistanske myndigheder til omgående at løslade Asia Bibi og træffe foranstaltninger med henblik på at garantere sikkerheden for hendes familie, der har været nødt til at gå under jorden; opfordrer præsident Zadari til at bruge sin forfatningsmæssige myndighed til at benåde hende på baggrund af den indgivne appel;
 - beklager, at de to største religiøse politiske partier i Pakistan har erklæret, at Salmaan Taseer havde fortjent at blive dræbt for sine synspunkter, og dermed yderligere har ansporet til frygt og har vist eftergivelse over for politisk og religiøs terrorisme og kriminalitet;
 - frygter, at ytringsfriheden, herunder på internettet, kan blive begrænset i Pakistan efter mordet på Taseer, eftersom religiøse lærde fra Jamaat-e-Ahl-e-Sunnat Pakistan åbent har udtalt, at »de, der støtter blasfemi, er lige så skyldige som den, der har begået blasfemi«, og at »politikere, medierne og andre bør tage ved lære af denne eksemplariske død«;
 - glæder sig over, at betydelige dele af den pakistanske presse har fordømt mordet og noterer sig de foranstaltninger de pakistanske mediemyndigheder har truffet mod visse tv-stationer som reaktion på dele af deres dækning af begivenheden;

Torsdag den 20. januar 2011

12. støtter opfordringen fra ledende pakistanske journalister om en undersøgelse af mediernes rolle i at give en platform til yderliggående prædikanter og andre ekstremister, der åbent havde truet Taseer og andre ligesindede fremtrædende personer;
13. udtrykker sin dybe bekymring over, at blasfemilovene - som kan give dødsstraf i Pakistan, og som ofte bruges som en begrundelse for censur, kriminalisering, forfølgelse af og i visse tilfælde mord på medlemmer af politiske, racemæssige og religiøse mindretal - giver mulighed for misbrug, der rammer personer inden for alle trosretninger i Pakistan;
14. gentager sin opfordring til Pakistans regering om at foretage en grundig undersøgelse af blasfemilovene og deres nuværende anvendelse, bl.a. paragraf 295 C i den pakistanske straffelov, som foreskriver dødsstraf eller livsvarigt fængsel for enhver, der kendes skyldig i blasfemi mod profeten Muhammed, og dette skal ske med henblik på at få gennemført ændringer;
15. roser især indsatsen af Shahbaz Bhatti, ministeren for mindretalsspørgsmål, der har fremsat et lovforslag med henblik på at afskaffe dødsstraf for blasfemi; forventer, at de pakistanske myndigheder gør deres yderste for at beskytte alle de liv, der er truet af islamistiske ekstremister på grund af deres sekulære eller afvigende synspunkter, især advokater, dommere og menneskerettighedsaktivister, der forsvarer retsstatsprincippet;
16. forventer, at Pakistans regering træffer alle nødvendige foranstaltninger for at garantere sikkerheden for alle dommere i Pakistan, så de kan opfylde deres forfatningsmæssige rolle uden at frygte intimidering, vold eller chikane;
17. glæder sig over, at Pakistan har undertegnet ratifikationsinstrumenterne til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og konventionen mod tortur; opfordrer den pakistanske regering til at trække sine forbehold tilbage vedrørende de to aftaler og at sikre trosfrihed som er nedfældet i FN's konvention, og give beskyttelse til sine borgere, således at de er i stand til frit at udøve deres tro;
18. opfordrer Pakistans regering til at sikre menneskerettighederne for mindretal, som det er fastsat i forfatningen og FN's menneskerettighedserklæring, navnlig artikel 18, hvori det bestemmes, at »enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed«;
19. støtter alle initiativer, der har til formål at fremme dialog og gensidig respekt blandt befolkningsgrupper; opfordrer de politiske og religiøse myndigheder i Pakistan til at fremme tolerance og tage initiativer til at bekæmpe had og voldelig ekstremisme;
20. opfordrer indtrængende Pakistans regering til at gennemføre de foreslåede reformer af uddannelses-systemet og regulere og kontrollere madrasserne; opfordrer de pakistanske myndigheder til at fjerne al propaganda, der fremmer had, religiøs dominans og religionskrænkelser fra lærebøger, som er godkendt af undervisningsministeriets ansvarlige for den nationale læseplan;
21. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at medtage spørgsmålet om religiøs tolerance i samfundet i sin politiske dialog med Pakistan, idet dette spørgsmål er af central betydning for kampen mod religiøs ekstremisme på lang sigt;
22. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til fortsat at yde finansiel bistand til menneskerettighedsorganisationer og -forkæmpere og udarbejde praktiske foranstaltninger til at støtte bevægelsen i civilsamfundet i Pakistan mod blasfemilovene og anden diskriminerende lovgivning;
23. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at insistere på, at Pakistans regering overholder bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder, der er sikret i samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Pakistan; opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport om gennemførelsen af samarbejdsaftalen og bestemmelsen om demokrati og menneskerettigheder;

Torsdag den 20. januar 2011

24. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at støtte Pakistans regering i udviklingen af landets ministerium for menneskerettigheder og nedsættelse af en meningsfuld, uafhængig og pålidelig national menneskerettighedskommission;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Pakistans regering og parlament.

Brasilien: udlevering af Cesare Battisti

P7_TA(2011)0027

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Brasilien: udlevering af Cesare Battisti

(2012/C 136 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2009 om Brasiliens afvisning af kravet om udlevering af Cesare Battisti ⁽¹⁾,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 12. marts 2009 om det strategiske partnerskab EU-Brasilien ⁽²⁾ og især punkt 1 n) deri, hvor den gensidige anerkendelse af endelige domme klart nævnes,
- der henviser til rammeaftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Føderative Republik Brasilien,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union og dens principper om demokrati og retsstatsprincippet, som Den Europæiske Union bygger på,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at partnerskabet mellem EU og Brasilien er bygget på gensidig tillid og respekt for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder,
- B. der henviser til, at de økonomiske, handelsmæssige og politiske forbindelser mellem Brasilien og Den Europæiske Union er fremragende og velfungerende og bl.a. bygger på fælles principper, såsom respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet,
- C. der henviser til, at Cesare Battisti, som er italiensk statsborger, blev fundet skyldig under syv retssager og in absentia i endelige domme afsagt af de italienske domstole blev kendt skyldig i fire mord og for sit tilhørsforhold til en væbnet gruppe, for røveri og våbenbesiddelse og idømt to gange livsvarigt fængsel,
- D. der henviser til, at Cesare Battisti gik under jorden, indtil han i marts 2007 blev arresteret i Brasilien,
- E. der henviser til, at Cesare Battisti indbragte sagen om sin udlevering til Italien for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og at sagen blev afvist i december 2006,
- F. der henviser til at det i bestemmelserne og reglerne i udleveringstraktaten fra 1989 mellem Italien og Den Føderative Republik Brasilien tilstræbes at fastlægge samarbejdsordningerne mellem de to staters myndigheder med hensyn til udlevering i fuld overensstemmelse med de garantier, der gives i deres respektive retssystemer,

⁽¹⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, p. 146.

⁽²⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, p. 168.

Torsdag den 20. januar 2011

- G. der henviser til, at den brasilianske højesteret den 18. november 2009 vedtog, at der blev givet tilladelse til at udlevere Cesare Battisti, og at den gav den siddende præsident for Den Føderative Republik Brasilien tilladelse til at løslade fangen og udlevere ham til Italien i overensstemmelse med bestemmelserne i udleveringstraktaten mellem Italien og Brasilien,
- H. der henviser til, at den siddende præsident den 31. december 2010 vedtog at nægte at udlevere Cesare Battisti,
- I. der henviser til, at den italienske regering har anfægtet denne afgørelse hos den brasilianske højesteret,
- J. der henviser til, at Cesare Battistis sagførere formelt har anmodet samme domstol om, at han øjeblikkeligt løslades,
- K. der henviser til, at den brasilianske højesteretsformand den 6. januar 2011 nægtede, at Cesare Battisti øjeblikkeligt blev løsladt, og officielt genåbnede sagen, som vil blive behandlet i februar, når retten genoptager sit arbejde,
1. anerkender, at en af de grundlæggende værdier i EU og dens medlemsstater, såvel som Brasilien, er respekten for den dømmende magts lovlighed og uafhængighed, herunder en retfærdig behandling af dem, der er blevet kendt skyldige;
 2. påpeger, at partnerskabet mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien er baseret på den fælles forståelse, at begge parter vil værne om retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, herunder retten til forsvar og retten til en retfærdig og upartisk rettergang;
 3. udtrykker tillid til, at de kompetente brasilianske myndigheder på baggrund af sådanne overvejelser vil udøve deres ret - og gøre deres pligt - til at behandle den italienske regerings nye anmodning om, at afgørelsen om udvisningen af Cesare Battisti tages op til fornyet overvejelse, og undersøge mulighederne for at sikre, at den bilaterale udleveringstraktat fortolkes korrekt;
 4. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at føre en politisk dialog med Brasilien og sikre, at alle de afgørelser, der træffes, er i fuld overensstemmelse med EU's grundlæggende principper og bidrager til gode forbindelser med medlemsstaterne;
 5. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den brasilianske regering, Den Føderative Republik Brasilens præsident, formanden for den brasilianske kongres og formanden for Delegationen for Forbindelserne med Landene i Mercosur.

Iran, navnlig sagen Nasrin Sotoudeh

P7_TA(2011)0028

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Iran og Nasrin Sotoudeh-sagen

(2012/C 136 E/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran, navnlig beslutningerne om menneskerettigheder og især beslutningerne af 10. februar 2010 ⁽¹⁾ og 8. september 2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 9.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0310.

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til den erklæring, som FN's højkommissær for menneskerettigheder Navy Pillay fremsatte den 23. november 2010, og hvori hun giver udtryk for sin bekymring vedrørende Nasrin Sotoudeh-sagen og konstaterer, at denne sag er et led i en bredt anlagt modkampagne fra myndighedernes side, og at situationen for menneskerettighedsforkæmpere i Iran bliver stadig vanskeligere,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, som FN's Generalforsamling vedtog ved konsensus i 1998, og som fastslår, at staterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder beskytter menneskerettighedsforkæmpere mod vold, trusler, gengældelse, de facto eller de jure forskelsbehandling, pres eller andre vilkårlige foranstaltninger som følge af deres legitime bestræbelser på at fremme menneskerettighederne,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og konventionen om barnets rettigheder, som Iran har tiltrådt,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 21. december 2010 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh, en fremtrædende iransk advokat med speciale i menneskerettigheder, er blevet idømt 11 års fængsel efter at være blevet tiltalt for »at handle mod den nationale sikkerhed«, for »medlemskab af centret for menneskerettighedsforkæmpere«, for ikke at bære hijab (islamisk klædedragt) i forbindelse med en videooptaget meddelelse og for »propaganda mod regimet«; der henviser til, at hun også har fået forbud mod at praktisere som advokat og mod at rejse i 20 år efter dommens afsoning,
- B. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh, der er mor til to børn, blev arresteret den 4. september 2010, blev holdt isolationsfængslet i lange perioder, ifølge forlydender blev udsat for tortur og nægtet kontakt med sin familie og sin advokat, og at hun var døden nær efter en sultestrejke, som hun gennemførte for at protestere mod forholdene i fængslet og myndighedernes manglende overholdelse af princippet om en retfærdig rettergang,
- C. der henviser til, at Nasrin Sotoudehs ægtefælle, Reza Khandan, blev tilkaldt af politiet den 15. januar 2011 og tilbageholdt natten over, hvorefter han blev løsladt mod garanti fra tredjemand og nu retsforfølges, fordi han har forsvaret sin hustru,
- D. der henviser til, at Nasrin Sotoudeh har optrådt som advokat for den nederlandske statsborger Zahra Bahrami, som blev arresteret efter Ashura-demonstrationerne den 27. december 2009 og for nylig er blevet dømt til døden,
- E. der henviser til, at Nasrin Sotoudehs dom er et led i et systematisk angreb på menneskerettighedsadvokater og -aktivister i Iran, og at Shiva Nazarahari, der er medstifter af »Committee on Human Rights Reporters« og en fremtrædende aktivist, i samme forbindelse den 7. januar 2011 er blevet idømt fire års fængsel og 74 piskeslag, ligesom den fremtrædende advokat Mohammad Seifzadeh den 30. oktober 2010 er blevet idømt ni års fængsel og har fået forbud mod at praktisere som advokat i ti år; der henviser til, at menneskerettighedsadvokaten Mohammad Oliyafar afsoner en dom på et års fængsel, fordi han har forsvaret sine klienter; der henviser til, at også menneskerettighedsforkæmperne Mohammad Ali Dadkhah, Abdolfattah Soltani og Houtan Kian står umiddelbart over for at blive retsforfulgt i Iran,
- F. der henviser til, at der over et år efter Ashura-demonstrationerne i december 2009 stadig er hundredvis af iranske statsborgere, der sidder fængslet efter at være blevet arresteret i forbindelse med disse demonstrationer, at myndighederne er fortsat med at foretage arrestationer i årets løb, navnlig i forbindelse med studenterdagen den 7. december 2010, og at over 70 studerende fortsat tilbageholdes ifølge rapporter fra Amnesty International,
- G. der henviser til, at både journalister og bloggere også fortsat gøres til skydeskive, at over 30 journalister ifølge forlydender sidder fængslet i øjeblikket, og at selv kendte repræsentanter for det iranske kulturliv som f.eks. filminstruktøren Jafar Panahi, der i december 2010 fik forbud mod at lave film i 20 år og samtidig blev idømt seks års fængsel, nægtes ytringsfrihed,

Torsdag den 20. januar 2011

- H. der henviser til, at fremtvungne tilståelser, tortur og mishandling af fængslede, søvnberøvelse, isolationsfængsling, hemmelig tilbageholdelse, udsættelse for grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, fysisk mishandling, herunder seksuel vold, samt straffrihed for statslige ansatte fortsat er udbredt i Iran, hvilket giver anledning til alvorlig tvivl, hvad angår retfærdigheden og gennemsigtigheden i de retslige procedurer i Iran,
- I. der henviser til, at der ikke sker efterforskning af udenretslige drab, men at de dræbtes efterladte tværtimod risikerer at blive arresteret, således som det skete for Mahdi Ramazani, der blev taget i forvaring ved sin søns grav i december 2010 og blev stillet over for krav om betaling af et helt urimeligt kautionbeløb, som han ikke har mulighed for at honorere,
- J. der henviser til, at Iran over for det internationale samfund har forpligtet sig til at overholde konventionen om borgerlige og politiske rettigheder,
1. opfordrer Den Islamiske Republik Irans regering til omgående og betingelsesløst at løslade Nasrin Sotoudeh og alle andre samvittighedsfanger og mener, at dommen over Nasrin Sotoudeh er af politisk karakter og har til formål at sætte en af Irans førende forsvarsadvokater på menneskerettighedsområdet ud af spillet;
 2. tager på det kraftigste afstand fra den ekstraordinært strenge dom, der er afsagt over Nasrin Sotoudeh, og fra den intimiderende behandling, som hendes mand er blevet udsat for, og priser hende for hendes mod og engagement;
 3. opfordrer Den Islamiske Republik Iran til at respektere de standarder, der er fastsat i FN's grundlæggende principper vedrørende advokaters rolle, hvori det fastslås, at advokater skal kunne udføre deres arbejde uden intimidering, hindringer, chikane eller utilbørlig indblanding, og at advokater har ret til ytringsfrihed, herunder ret til at deltage i den offentlige debat om spørgsmål vedrørende lovgivningen, domstolssystemet samt fremme og beskyttelse af menneskerettigheder;
 4. udtrykker dyb beklagelse over manglen på retfærdighed og gennemsigtighed i rettergangsprocedurerne i Iran og opfordrer de iranske myndigheder til at opretholde princippet om en retfærdig rettergang i lovgivningen og i praksis; appellerer til lederen af det iranske domstolssystem, Ayatollah Sadegh Amoli Larijani, om at nedsætte en uafhængig kommission, der skal have mandat til at undersøge retsforfølgelsen af menneskerettighedsadvokater og til at drage alle embedsmænd, der har deltaget i ulovlige procedurer, til ansvar;
 5. opfordrer myndighederne til at bekæmpe straffrihed for de elementer inden for sikkerhedsstyrkerne, der begår menneskerettighedskrænkelser; gentager sit krav om, at der iværksættes en uafhængig undersøgelse af påstandene om, at der har fundet udenretslige henrettelser sted siden det omstridte præsidentvalg i juni, og kræver, at de påståede gerningsmænd stilles for retten;
 6. opfordrer den iranske regering til at samarbejde fuldt ud med alle internationale menneskerettighedsorganer, til fortsat at undersøge mulighederne for et samarbejde om menneskerettigheder og en reform af retsvæsenet med FN og til fuldt ud at implementere henstillingerne i den universelle regelmæssige gennemgang (Universal Periodic Review);
 7. opfordrer til, at der atter skabes et FN-mandat til en særlig rapportør, som skal varetage undersøgelse af krænkelser af menneskerettigheder og sørge for, at de, der begår menneskerettighedskrænkelser i Iran, drages til ansvar for deres handlinger;
 8. anmoder de iranske myndigheder om at give Røde Halvmåne adgang til alle fængslede og give de internationale menneskerettighedsorganisationer tilladelse til at overvåge situationen i landet;
 9. opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at tage dommen over Zahra Bahrami op til fornyet overvejelse og give hende en retfærdig rettergang samt adgang til de nederlandske myndigheder som logisk konsekvens af hendes nederlandske statsborgerskab, i overensstemmelse med internationale standarder;
 10. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at iværksætte yderligere foranstaltninger i forbindelse med Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) for aktivt at beskytte de iranske menneskerettighedsforkæmpere og opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at støtte initiativer som »European Shelter City Programme« og »International Cities of Refuge«;

Torsdag den 20. januar 2011

11. opfordrer til, at den eksisterende liste over personer og organisationer, der er omfattet af EU's rejseforbud og indefrysning af aktiver, udvides til at omfatte iranske embedsmænd, der bærer ansvaret for menneskerettighedskrænkelserne, undertrykkelsen og begrænsningen af friheden i landet;
 12. opfordrer EU's repræsentanter og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at genoptage drøftelserne om menneskerettigheder med Den Islamiske Republik Iran;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd, præsidenten for den iranske Højesteret samt den Islamiske Republik Irans regering og parlament.
-

Torsdag den 20. januar 2011

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

Rammeaftale EU-Libyen

P7_TA(2011)0020

Europa-Parlamentets henstilling af 20. januar 2011 til Rådet om forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen (2010/2268(INI))

(2012/C 136 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet af Ana Gomes for S&D-Gruppen om de igangværende forhandlinger om rammeaftalen mellem EU og Libyen (B7-0615/2010),
- der henviser til konklusionerne fra Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) samling den 15. oktober 2007 om indledning af drøftelser om en rammeaftale mellem EU og Libyen samt til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 18.-19. juni og 29.-30. oktober 2009 om migrationsrelaterede politikker,
- der henviser til det aftalememorandum, som blev undertegnet af EU-kommissær, Ferrero-Waldner, og minister for europæiske anliggender, El Obeidi, den 23. juli 2007,
- der henviser til de igangværende forhandlinger mellem EU og Libyen om indgåelsen af en rammeaftale,
- der henviser til hivhandlingsplanen for Benghazi, der blev iværksat i november 2004,
- der henviser til det nuværende praktiske samarbejde mellem EU og Libyen om migration og til den dagsorden for migrationssamarbejde, der blev undertegnet af Kommissionen og Libyen den 4. oktober 2010,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948,
- der henviser til Genèvekonventionen af 28. juli 1951 og den tilhørende protokol af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling,
- der henviser til adskillige menneskerettighedsinstrumenter, som Libyen har undertegnet, f.eks. den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (1970), den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (1970), den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination (1968), konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (1989), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (1989), konventionen om barnets rettigheder (1993) samt den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder (2004),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 med opfordring til et moratorium for dødsstraf og resolution 63/168 af 18. december 2008 med opfordring til gennemførelse af resolution 62/149 af 2007,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder og dets protokol om etablering af en afrikansk menneskerettighedsdomstol, som blev ratificeret af Libyen hhv. den 26. marts 1987 og den 19. november 2003,

Torsdag den 20. januar 2011

- der henviser til Den Afrikanske Enhedsorganisations konvention om særlige aspekter af flygtningeproblemer i Afrika af september 1969, som Libyen tiltrådte den 17. juli 1981,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sine beslutninger af 18. januar 2007 om dødsdomme over lægepersonale i Libyen ⁽¹⁾ og af 17. juni 2010 om henrettelser i Libyen ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3, og artikel 97,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0368/2010),
- A. der henviser til, at Libyen til trods for sit vedvarende autoritære styre og de systematiske overtrædelser af internationale konventioner om grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder har voksende handelsmæssige og politiske forbindelser med EU-medlemsstater og spiller en rolle som partner for EU i Middelhavsområdet og i Afrika på en lang række områder af betydning for sikkerhed og stabilitet, navnlig migration, folkesundhed, udvikling, handel og økonomiske forbindelser, klimaforandringer, energi og kulturarv,
- B. der henviser til, at flere EU-medlemsstater har tætte forbindelser til Libyen med nationale virksomheder og banker, der fungerer som middel for libyske økonomiske investeringer i Europa, og til, at Italien den 30. august 2008 undertegnede en venskabsaftale med Libyen om forbindelser på forskellige områder, herunder samarbejde om en styring af migrationen og om økonomisk erstatning for krigen og kolonihæredømmet; der henviser til, at det italienske parlament den 9. november 2010 anmodede regeringen om at revidere denne aftale,
- C. der henviser til, at den rammeaftale mellem EU og Libyen, som de igangværende forhandlinger drejer sig om, dækker en lang række områder, lige fra styrkelse af den politiske dialog til styring af migrationen, udvidede handelsmæssige og økonomiske forbindelser, energisikkerhed og forbedret samarbejde inden for forskellige sektorer; der henviser til, at rammeaftalen forventes at være en mulighed for at øge den politiske dialog mellem Libyen og EU,
- D. der henviser til, at respekt for menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet samt modstand mod dødsstraf er grundlæggende EU-principper; der henviser til, at Parlamentet er stærkt engageret i universel afskaffelse af dødsstraf og gentagne gange indtrængende har opfordret til ophævelse af dødsstraffene og løsladelse af de fem bulgarske sygeplejersker og den palæstinensiske læge, der sad fængslet i Libyen i adskillige år, ud over at fordømme de henrettelser af libyske og ikke-libyske borgere, som har fundet sted i Libyen,
- E. der henviser til, at Libyen har ratificeret Den Afrikanske Enhedsorganisations konvention om særlige aspekter af flygtningeproblemer i Afrika, hvor det i artikel 8 understreges, at denne konvention i Afrika skal være et effektivt supplement til FN-konventionen fra 1951 om flygtnings retsstilling, og at medlemmerne bør samarbejde med FN's Højkommissær for Flygtninge (UNHCR); der imidlertid henviser til, at Libyen ikke har ratificeret FN-konventionen fra 1951 om flygtnings retsstilling, som er den eneste internationale konvention, der fastsætter en omfattende definition af flygtninge, som skal ledsages af bindende beskyttelsesforanstaltninger og en særlig mekanisme for overvågning via FN's Højkommissær for Flygtninge;
- F. der henviser til, at der er tungtvejende beviser på, at Libyen praktiserer udbredt forskelsbehandling af migrantarbejdere på grundlag af deres nationale eller etniske oprindelse, navnlig dets racistiske forfølgelse af afrikanske migrantarbejdere, og til, at Parlamentet er stærkt bekymret over forlydender om seksuelle overgreb mod kvinder,
- G. der henviser til, at det i artikel 19, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder fastsættes, at ingen personer må udsendes, udvises eller udleveres til en stat, hvor de er i alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling,
- H. der henviser til, at Libyen blev indvalgt i FN's Menneskerettighedsråd den 13. maj 2010 og har ratificeret en række menneskerettighedsinstrumenter og til, at Libyen som følge heraf har specifikke

⁽¹⁾ EUT C 244 E af 18.10.2007, s. 208.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0246.

Torsdag den 20. januar 2011

internationale forpligtelser til at overholde menneskerettighederne, men at landet indtil videre ikke har truffet konkrete foranstaltninger til at forbedre sit omdømme på menneskerettighedsområdet og påbegynde et reelt samarbejde med de FN-organer, der forvalter FN's særlige procedurer og traktaterne; der henviser til princippet om menneskerettighedernes udelelighed, og til, at libyere og udlændinge i Libyen på trods af, at de takket være statens fordeling af nationalindkomsten nyder godt af nogle økonomiske og velfærdsmæssige goder, ikke kan nyde godt af de fleste civile og politiske rettigheder, navnlig ytringsfrihed, forsamlings- og foreningsfrihed, retten til en fair rettergang, arbejdstagerrettigheder, kvinders rettigheder og retten til frie valg, og til, at der ofte forekommer vilkårlig tilbageholdelse, tortur, ufrivillig forsvinden og forskelsbehandling, som især rammer migranter,

- I. der henviser til, at udøvelsen af statsmagtens beføjelser i Libyen ikke er forankret i retsstatsprincippet eller i demokratisk ansvarlighed, hvilket har ført til en tilfældig og uforudsigelige adfærd med hensyn til udenlandske personer og interesser, som det for nylig var tilfældet med schweiziske forretningsmænd, og til, at udlændinge er blevet henrettet for almindelig kriminalitet og uden, at deres identitet er blevet afsløret,
 1. retter i forbindelse med de igangværende forhandlinger om en rammeaftale følgende henstillinger til Rådet:
 - a) bemærker Rådets nylige beslutning om endelig at tillade et begrænset antal parlamentsmedlemmer at se det mandat, som Kommissionen har fået til at forhandle om en rammeaftale mellem EU og Libyen; beklager imidlertid, at det har taget så lang tid at træffe denne beslutning, og opfordrer til, at Parlamentet får aktindsigt i mandaterne for alle internationale aftaler, der skal forhandles om, i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF, hvoraf det fremgår, at Parlamentet straks skal underrettes fuldt ud om alle faser i proceduren;
 - b) glæder sig over, at der er åbnet for forhandlinger mellem EU og Libyen som et skridt i retning af at udvikle en ny forbindelse for EU i Middelhavsområdet og i Afrika; anser samarbejde med Libyen for gavnligt for håndteringen af spørgsmål såsom sikkerhed og stabilitet, migration, folkesundhed, udvikling, handel, klimaforandringer, energi og kultur;
 - c) opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til kraftigt at henstille til Libyen at ratificere og gennemføre Genèveflygtningekonventionen fra 1951 og dens protokol fra 1967, inklusive et fuldstændigt samarbejde med UNHCR med henblik på at sikre tilstrækkelig beskyttelse og rettigheder for migranter, og til at vedtage asyllovgivning, der i overensstemmelse hermed anerkender flygtninges status og rettigheder, navnlig forbuddet mod kollektive udvisninger og non-refoulement-princippet;
 - d) minder Rådet og Kommissionen om deres forpligtelse til at sikre, at EU's eksterne politik er helt i overensstemmelse med charteret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 19, som forbyder kollektive udvisninger og fastsætter non-refoulement-princippet;
 - e) opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at henstille til de libyske myndigheder at undertegne et aftalememorandum, som giver UNHCR lovligt ophold i landet med mandat til at udøve alle dets adgangs- og beskyttelsesaktiviteter;
 - f) opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at sikre, at der kun kan forudses en tilbagetagelsesaftale med Libyen for så vidt angår ulovlige indvandrere, hvilket således udelukker dem, der hævder at være asylansøgere, flygtninge eller personer, der har behov for beskyttelse, og gentager, at non-refoulement-princippet gælder for alle mennesker, der risikerer at blive udsat for dødsstraf, umenneskelig behandling eller tortur;
 - g) opfordrer Rådet til at tilbyde genhusning af anerkendte flygtninge, der er udpeget af UNHCR i Libyen, i henhold til den vedtagne dagsorden for migrationssamarbejde af 4. oktober 2010;
 - h) opfordrer Rådet og Kommissionen til at øge deres støtte til UNHCR's aktiviteter og samtidig over for de libyske myndigheder slå til lyd for respekten for internationale humanitære standarder for så vidt angår ulovlige indvandrere uden dokumenter i landet, herunder at UNHCR får systematisk adgang til tilbageholdelseslejrene;

Torsdag den 20. januar 2011

- i) opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilbyde hjælp til Libyen og inddrage UNHCR, IOM, ICMPD og andre ekspertorganer med henblik på at løse problemet med menneskehandel i regionen, specielt med henblik på at beskytte kvinder og børn, herunder hjælp til at integrere lovlige migranter og forbedre forholdene for ulovlige migranter, som findes i landet; glæder sig i denne forbindelse over aftalen om en dagsorden for migrationssamarbejde, der blev undertegnet af kommissærerne Malmström og Füle og de libyske myndigheder i oktober 2010;
- j) opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge over for Parlamentet alle detaljerede oplysninger om de finansielle eksterne instrumenter, der anvendes i forbindelse med partnerskabsaftalen mellem EU og Libyen;
- k) opfordrer indtrængende Rådet til at tilskynde Libyen til at forpligte sig til et moratorium for dødsstraf i overensstemmelse med de resolutioner fra FN's Generalforsamling, der blev vedtaget den 18. december 2007 og den 18. december 2008 med henblik på afskaffelse af dødsstraffen, og til at fremlægge statistikker over alle de mennesker, der er blevet henrettet i Libyen siden 2008, og afsløre identiteten på de pågældende samt de anklager, på baggrund af hvilke de er blevet dømt; opfordrer Unionens højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen til at demonstrere, hvilken politisk vægt EU lægger på afskaffelse af dødsstraffen, ved systematisk at rejse dette spørgsmål over for de libyske myndigheder;
- l) opfordrer Rådet til at insistere på, at der i rammeaftalen medtages en bestemmelse om Den Internationale Straffedomstol med det mål at få Libyen til at overveje at ratificere Romstatutten;
- m) opfordrer Rådet til at foreslå Libyen et samarbejde om programmer med henblik på at styrke regionale synergier med hensyn til bæredygtig udvikling og miljøspørgsmål, såsom klimaforandringer, vandknaphed og ørkendannelse;
- n) opfordrer Rådet og Kommissionen til under forhandlingerne om rammeaftalen at tilskynde Libyen til at deltage i Euro-Middelhavs-partnerskabet og i Middelhavsunionens aktiviteter og vigtigste projekter;
- o) opfordrer Kommissionen til fuldt ud at overholde sin forpligtelse i medfør af artikel 218 i TEUF til at informere Parlamentet om, hvad EU søger at opnå vedrørende »atomsamarbejde« med Libyen under energikapitlet i forhandlingerne om rammeaftalen, herunder alle politiske og sikkerhedsmæssige implikationer;
- p) lykønsker de libyske sundhedsmyndigheder og sundhedspersonalet med den bemærkelsesværdige forbedring af den medicinske og videnskabelige kapacitet til at håndtere hiv/aids, som er opnået gennem Benghazihandlingsplanen, der er blevet gennemført af EU og Libyen i fællesskab, og støtter den udvidelse af et sådant samarbejde til andre smitsomme sygdomme og andre lægecentre i Libyen, som der er anmodet om; opfordrer EU's medlemsstater til at yde specialiseret sundhedspleje til libyske patienter, herunder at lette adgangen til midlertidig behandling på specialiserede institutioner i Europa;
- q) mener, at rammeaftalen bør omfatte assistance til at opbygge institutionel kapacitet som et middel til at styrke civilsamfundet, understøtte moderniseringen, fremme demokratiske reformer, uafhængige medier og et uafhængigt retsvæsen og tilskynde til andre bestræbelser på at skabe råderum for erhvervslivet, den akademiske verden, ngo'er og andre libyske interessenter;
- r) opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at de programmer, der er udformet med henblik på handel, fokuserer på at yde reel støtte til virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder, for at maksimere deres eksportpotentiale;
- s) opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilskynde Libyen til fuldt ud at overholde de løfter, der blev afgivet, da det tiltrådte FN's Menneskerettighedskomiteé (UNHRC), og opfordrer således indtrængende Libyen til at udstede stående invitationer til dem, der er udpeget i henhold til FN's særlige procedurer, såsom FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, den særlige rapportør om tortur og den særlige rapportør om ytringsfrihed, den særlige rapportør om nutidige former for racisme, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance samt arbejdsgruppen vedrørende påtvungen eller ufrivillig forsvinden og arbejdsgruppen om vilkårlige tilbageholdelser, således som der opfordres til i den nylige universelle regelmæssige gennemgang vedrørende Libyen; opfordrer i samme ånd til uhindret adgang til landet med henblik på uafhængig kontrol af den generelle menneskerettighedssituation;

Torsdag den 20. januar 2011

- t) opfordrer Rådet til at sikre, at Schengenvisa til libyske statsborgere udstedes uden unødigt forsinkelse, til at undersøge andre procedurer, der kunne lette samarbejdet, og til at overbevise de libyske myndigheder om at lette udstedelsen af visa til europæere, som bor eller udfører professionelle aktiviteter i Libyen;
 - u) henstiller, at der snarest muligt oprettes en EU-delegation i Tripoli;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen samt til regeringerne i Den Europæiske Unions medlemsstater.
-

Tirsdag den 18. januar 2011

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Fusioner af aktieselskaber ***I

P7_TA(2011)0001

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fusioner af aktieselskaber (kodifikation) (KOM(2010)0391 - C7-0209/2010 - 2008/0009(COD))

(2012/C 136 E/20)

(Almindelig lovgivningsprocedure – kodifikation)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0026), samt til det ændrede forslag (KOM(2010)0391),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandlingen den 17. juni 2008 ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 50, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0209/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 21. oktober 2010 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 86 og 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A7-0363/2010),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 60.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽³⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag den 18. januar 2011

P7_TC1-COD(2008)0009

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om fusioner af aktieselskaber (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/35/EU).

Protokol til Euro-Middelhavsaftalen mellem EF og Jordan for at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union ***

P7_TA(2011)0002

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06903/2010) - C7-0384/2010 - 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06903/2010)),
 - der henviser til udkast til protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (09373/2008),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0384/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81, artikel 90, stk. 8, og artikel 46, stk. 1,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0373/2010),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Det Hashemitiske Kongerige Jordans regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 18. januar 2011

Aftale EF/Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union om lufttrafik ***

P7_TA(2011)0003

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union om visse aspekter af lufttrafik (06646/2010 - C7-0103/2010 - 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (06646/2010),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union om visse aspekter af lufttrafik (06190/2009),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, artikel 218, stk. 8, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0103/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0361/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Unions regeringer og parlamenter.

Harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer ***II

P7_TA(2011)0004

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (10753/3/2010 - C7-0267/2010 - 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (10753/3/2010 - C7-0267/2010),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0311), og til det ændrede forslag (KOM(2009)0579),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C6-0203/2008),

Tirsdag den 18. januar 2011

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 25. februar 2009 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning ved andenbehandling, jf. artikel 294, stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0343/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 441.

⁽²⁾ EUT C 218 af 11.9.2009, s. 15.

P7_TC2-COD(2008)0098

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 18. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 305/2011).

Onsdag den 19. januar 2011

Patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse ***II

P7_TA(2011)0007

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (11038/2/2010 - C7-0266/2010 - 2008/0142(COD))

(2012/C 136 E/24)

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets holdning ved førstebehandling (11038/2/2010 - C7-0266/2010),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0414),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C6-0257/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 4. december 2008 ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 12. februar 2009 ⁽³⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning ved andenbehandling, jf. artikel 294, stk. 8, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 66,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0307/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved andenbehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 368.

⁽²⁾ EUT C 175 af 28.7.2009, s. 116.

⁽³⁾ EUT C 120 af 28.5.2009, s. 65.

Onsdag den 19. januar 2011

P7_TC2-COD(2008)0142

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 19. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/24/EU).

Aftale EU/Republikken Cameroun om skovbrugsbestemmelser ***

P7_TA(2011)0009

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Cameroun om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT) (12796/2010 - C7-0339/2010 - 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12796/2010),
 - der henviser til udkastet til en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Cameroun om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT) (13187/2010),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, første afsnit og artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v) og artikel 218, stk. 7 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0339/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0371/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Camerouns regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 19. januar 2011

Aftale EU/Republikken Congo om skovbrugsbestemmelser ***

P7_TA(2011)0010

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om undertegnelse af en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Congo om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (10028/2010 - C7-0170/2010 - 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10028/2010),
 - der henviser til udkast til en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Congo om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (07636/2010),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, første afsnit og artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v) og artikel 218, stk. 7 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0170/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0370/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Congos regeringer og parlamenter.

Foreløbig partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene ***

P7_TA(2011)0012

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side (05078/2010 - C7-0036/2010 - 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05078/2010),
- der henviser til udkast til den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side (05558/2/2009),

Onsdag den 19. januar 2011

- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0036/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget og fra Fiskeriudvalget (A7-0365/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Stillehavslændenes regeringer og parlamenter.

Stabiliserings- og associeringsaftale mellem EF og Serbien ***

P7_TA(2011)0015

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side (15619/1/2007 - C7-0341/2010 - 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets og Kommissionens afgørelse (15619/1/2007),
 - der henviser til udkast til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Serbien på den anden side (16005/2007),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 101, stk. 2, i traktaten om Det Europæiske Atomenergifællesskab (C7-0341/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A7-0362/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Serbiens regeringer og parlamenter.
-

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 136 E/17	Brasilien: udlevering af Cesare Battisti Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Brasilien: udlevering af Cesare Battisti	94
2012/C 136 E/18	Iran, navnlig sagen Nasrin Sotoudeh Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2011 om Iran og Nasrin Sotoudeh-sagen	95

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

2012/C 136 E/19	Rammeaftale EU-Libyen Europa-Parlamentets henstilling af 20. januar 2011 til Rådet om forhandlingerne om en rammeaftale mellem EU og Libyen (2010/2268(INI))	99
-----------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 18. januar 2011

2012/C 136 E/20	Fusioner af aktieselskaber ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fusioner af aktieselskaber (KOM(2010)0391 - C7-0209/2010 - 2008/0009(COD))	104
	P7_TC1-COD(2008)0009 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 18. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om fusioner af aktieselskaber (kodifikation)	105
2012/C 136 E/21	Protokol til Euro-Middelhavsaf-talen mellem EF og Jordan for at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (06903/2010) - C7-0384/2010 - 2007/0231(NLE))	105
2012/C 136 E/22	Aftale EF/Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union om lufttrafik *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union om visse aspekter af lufttrafik (06646/2010 - C7-0103/2010 - 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	<p>Harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 18. januar 2011 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (10753/3/2010 - C7-0267/2010 - 2008/0098(COD)) 106</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0098</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 18. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF 107</p>	
Onsdag den 19. januar 2011		
2012/C 136 E/24	<p>Patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse ***II</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om Rådets holdning ved førstebehandling med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (11038/2/2010 - C7-0266/2010 - 2008/0142(COD)) 108</p> <p>P7_TC2-COD(2008)0142</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved andenbehandlingen den 19. januar 2011 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse 109</p>	
2012/C 136 E/25	<p>Aftale EU/Republikken Cameroun om skovbrugsbestemmelser ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Cameroun om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (FLEGT) (12796/2010 - C7-0339/2010 - 2010/0217(NLE)) 109</p>	
2012/C 136 E/26	<p>Aftale EU/Republikken Congo om skovbrugsbestemmelser ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om undertegnelse af en frivillig partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Congo om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (10028/2010 - C7-0170/2010 - 2010/0062(NLE)) 110</p>	
2012/C 136 E/27	<p>Foreløbig partnerskabsaftale mellem EF og Stillehavslændene ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den foreløbige partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Stillehavslændene på den anden side (05078/2010 - C7-0036/2010 - 2008/0250(NLE)) 110</p>	
2012/C 136 E/28	<p>Stabiliserings- og associeringsaftale mellem EF og Serbien ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. januar 2011 om udkast til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side (15619/1/2007 - C7-0341/2010 - 2007/0255(NLE)) 111</p>	

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA